

கலைவழிகம்

கலை இலக்கிய சமூக இதழ்

இதழ் 53

100/=

கட்டுரைகள்

கவிதைகள்

சிறுகதைகள்

பத்திகள்

நூல் மதிப்பீடுகள்

படைப்புக்கலைகளினூடாக சமூக ஒட்டுறவு

ஈழத்து சிறுவர்லக்கிய வரலாற்றுப்புலத்தில்
மயிலங்கூடலூர் பி. நடராசன்

சின்னவனை சுழற்றியெடுக்கும் சுழக்காற்று

சொற்களின் சாம்ராச்சியத்தில்
குறுகிப் போயுள்ள தீவின் மொழி

மொழிகளின் போராட்டத்தில் தமிழ்...

வேள்வித் திருமகன்

திருப்பாடுகளின் நாடகம்

ஒரு நேர்நாடக திருப்பாடுகளின் நாடகம் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. திருப்பாடுகளின் நாடகம். இவ்வநாடகம் நிறைவுபெற புதித எழுத்துநகரம் கிடைக்க செய்தது. மார்ச் மாதம் 29, 30, 31 முதல் தேசிகளினால் நடைபெற்றது. அம் தேசிகளும் யாழ்ப்பாணத்தை நாடலென்ற பார்த்தவர்கள் நடக்கத்தக்கான செயலா வேள்வித் திருமகன். திருமகன் காமாண்டல்கள் இடக்கதரும். திருப்பாடுகளினால் அமரப்பட்ட திழ்வையா மருங்குகளின் மூலமுடைய சிவ அருளற்ற நீ மீயிசைப்பாடுகளுக்குள் சிறந்த குவாக்கிழைப்புகள் மாகவாட்டுவது திருப்பாடுகளுக்கும் மிகவும் உரிபெற்றது.

தேசிகளின் கருத்தினால் திருப்பாடுகளின் மூலமுடைய சிவ அருளற்ற நீ மீயிசைப்பாடுகளுக்குள் சிறந்த குவாக்கிழைப்புகள் மாகவாட்டுவது திருப்பாடுகளுக்கும் மிகவும் உரிபெற்றது.

திரையினால் திரைப்படங்கள் காட்டியபோது அருள்மிகும் திருமகன், அருள்மிகும் திருமகன் திருப்பாடுகளின் மூலமுடைய சிவ அருளற்ற நீ மீயிசைப்பாடுகளுக்குள் சிறந்த குவாக்கிழைப்புகள் மாகவாட்டுவது திருப்பாடுகளுக்கும் மிகவும் உரிபெற்றது.

திருப்பாடுகளின் மூலமுடைய சிவ அருளற்ற நீ மீயிசைப்பாடுகளுக்குள் சிறந்த குவாக்கிழைப்புகள் மாகவாட்டுவது திருப்பாடுகளுக்கும் மிகவும் உரிபெற்றது.

திருப்பாடுகளின் மூலமுடைய சிவ அருளற்ற நீ மீயிசைப்பாடுகளுக்குள் சிறந்த குவாக்கிழைப்புகள் மாகவாட்டுவது திருப்பாடுகளுக்கும் மிகவும் உரிபெற்றது.

திருப்பாடுகளின் மூலமுடைய சிவ அருளற்ற நீ மீயிசைப்பாடுகளுக்குள் சிறந்த குவாக்கிழைப்புகள் மாகவாட்டுவது திருப்பாடுகளுக்கும் மிகவும் உரிபெற்றது.

திருப்பாடுகளின் மூலமுடைய சிவ அருளற்ற நீ மீயிசைப்பாடுகளுக்குள் சிறந்த குவாக்கிழைப்புகள் மாகவாட்டுவது திருப்பாடுகளுக்கும் மிகவும் உரிபெற்றது.

திருப்பாடுகளின் மூலமுடைய சிவ அருளற்ற நீ மீயிசைப்பாடுகளுக்குள் சிறந்த குவாக்கிழைப்புகள் மாகவாட்டுவது திருப்பாடுகளுக்கும் மிகவும் உரிபெற்றது.

கட்டுரைகள்

சி. ரமேஷ்	15
ஜெயராஜ்	23
எம். ரிஷாண் பஷாயி	26
ஆ. டா. டி. ஜி. சி. சி. சி.	50
ஜெயா	82
து. வெளர்ஸ்வரன்	85

மொழிவெயர்ப்புக் கட்டுரைகள்

கீ. மலியசேனாய் ஆட்கள்	
நயிழில்: சி. என். அன்பிரா'	03
சர்சரித கம்லத்	
நயிழில்: சி. மதுராஜ ஜெயரன்	40

கவிதைகள்

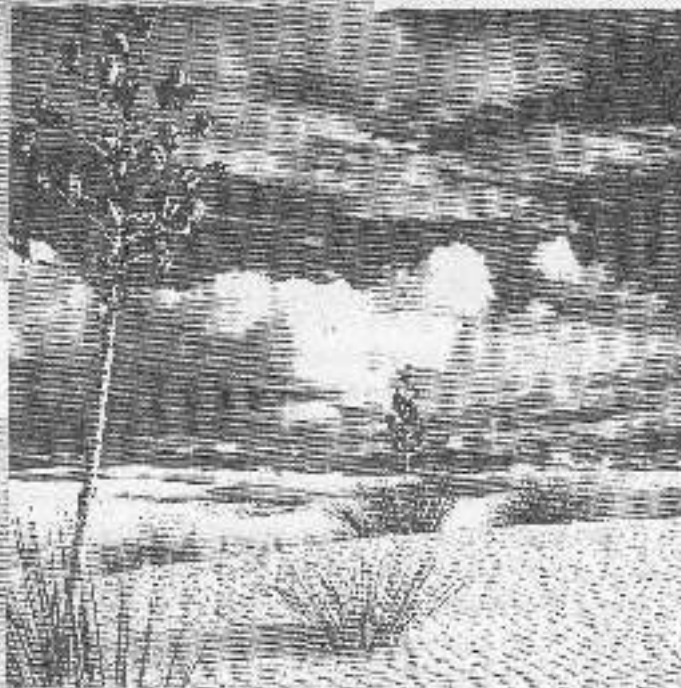
செயல்	8, 23
எம். ரிஷாண் பஷாயி	09
அகலப்	13
சு. மஜீபுன்	30
தீயச்செல்வன்	35
குமாரசாமி	46
துவாரகன்	57

சிறுகதைகள்

ஆ. சேதீஸ்வரன்	31
குமாரசாமி	58

மொழிவெயர்ப்புச் சிறுகதை

காந்தசனா உதயாபே
சுமரிநிள்: சோ. பத்மநாதன் 11

மற்றும்

சுவாமிநாதன் 02
பதிவுகள்

பதி

என். சே. வித்தேசுவரன்	38
சுமரிநிள்: சோ. பத்மநாதன்	44

தொடர்

சுவாமிநாதன்	10
-------------	----

நூல் மதிப்பீடுகள்

மது, மய்யா	47
அண்ணா	50
சுவாமிநாதன்	51
சுவாமிநாதன்	53

தலைமகம்

கலை, இலக்கிய, சமூக இதழ்

கலை 23 முகம் 01
ஏப்பிரல் - ஜூன் 2012

பிரதம ஆசிரியர்
நீ. மரியசேவியர் அடிகள்

பொறுப்பாசிரியர்
கி. செல்மர் எயில்

அட்டைப்பட கணினிவடிவமைப்பு
அ. ஜூடஸன்

இணையத்தளத்தில் இருந்து
கவிதைகளுக்கான ஒளிப்படங்கள்
பி. சே. கலீஸ்

இதழ் வடிவமைப்பு
கி. செல்மர் எயில்

கணினி அச்சக்கோர்ப்பும், பக்க அமைப்பும்.
ஜெயந்த் சென்றர்
28, மாட்டின் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

விளம்பரம்
கி. எயில்
கொ. கரண்சன்
அ. அ. எமிலியானாஸ

தொடர்புகளுக்கு
திருமறைக் கலாமன்றம்
238, பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.
Tel. & Fax : 021-222 2393
E-Mail: cpajaffna@yahoo.co.uk

வணக்கம்

ஓர் இனம் அரைகுறையாகவோ அல்லது முற்றாகவோ அழிந்து போவதற்கான காரணிகள் பல உள்ளன. இயற்கைக் கோளாறுகள், அந்நியப் படையெடுப்பு, போர், முன்னேற்றப்பாதையில் செல்லும் உலக இயங்கு நிலைக்கு ஏற்ப தன்னைத் தகவமைத்துக் கொள்ள முடியாத நிலை போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவை. மேலும், ஓர் இனத்தின் தனித்துவத்தை தக்கவைத்து அவ்வினத்தை ஒன்றிணைத்து நிற்கும் உயிருடடமுள்ள சமூகப் பண்புகளையும் விழுமியங்களையும் அவ்வினம் எப்போது இழக்கத் தொடங்கி விடுகின்றதோ, அப்போதே அதன் இருப்பும் கேள்விக்குரியாகப்படுகின்றது.

நமது மண்ணில் போர் முடிந்து வசந்தம் பிறந்துள்ளது என்று கூறப்படுகின்றது. அப் போரிலே நாம் மண்ணை இழந்தோம், மனைகளை இழந்தோம், மக்களை இழந்தோம், வாழ்வின் ஆதாரங்களை இழந்தோம். நமது தன்மானத்தை மட்டும் இன்னும் தக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆயினும், நமது இனம் சமூகத்தளத்தில் இயங்கும் போக்கினைப் பார்த்தால், நமது இருப்பையே இழந்து விடுவோமோ என்னும் அச்சம் தோன்றுகின்றது.

நமது இனத்துக்கே தனித்துவமான விழுமியங்கள், பரம்பரை பரம்பரையாக நமது மூதாதையர் நமது குழும இயல்புக்கும் கூழலுக்கும் ஏற்ப வகுத்துச் சென்ற அறநெறிகள் குழிதோண்டிப் புதைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. எத்தனையோ எத்தனையோ வகையான, 'மயமாக்கல்களின்' பின்னணியில், நம் இனத்தை எதிர் நோக்கியுள்ள ஆபத்தை குழும நிலையில் கண்டும் காணாதது போல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது.

இளைஞர்களுக்கு குடித்து வெறித்து கும்மாளம் போடும் வாய்ப்புகள் அனைத்தும் தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன. 'காதல் இளைஞர் கருத்துழிதல் காணாயோ' எனப் பாரதியார் உளம்பொந்தது நமக்கும் நன்கு பொருந்தும். போதைப் பொருள்களை நுகர்வோரை; ஏராளமான வியாபாரிகளும், 'தரகர்களும்' வாசலில் நின்று வரவேற்க காத்து நிற்கின்றனர். சில உல்லாச விடுதிகளில் மதுவும் மாதும் மலிந்து போயுள்ளன. குழந்தைகளும், இளைஞர்களும் தமது இளமையின் சிறப்பினை மறந்து பிஞ்சிலே முற்றி பாலியல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதையும், பாலியல் வல்லுறவுகள் வகைதொகை இன்றி நடைபெறுவதையும், பல தடவைகளில் பாலியலால் கொலைகள் நடப்பதையும் செய்தித் தாள்கள் நாளும் பொழுதும் எடுத்துக் கூறிய வண்ணம் இருக்கின்றன. பெற்றோருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இடையில் நிலவ வேண்டிய நிதான உறவு வலுவிழந்து போவதையும் உய்த்துணர முடிகின்றது.

நமது இனத்தின் தனித்துவத்தையும் இருப்பையும் இழந்துவிடப் போகிறோம் என்று அழுவதில் மட்டும் பயன் இல்லை, இச் சீரழிவுகளைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு ஒவ்வொருவரும் தத்தமது இயங்கு தளத்தில் நின்று எதைச் செய்யலாம், எதைச் செய்ய வேண்டும் என்ற துடிப்புடன் இதே இலட்சியமுள்ள அனைத்து சக்திகளுடனும் ஒன்று திரண்டு செயற்பட வேண்டும். நடந்து முடிந்த அவலப் போரைவிட, மிக ஆபத்தான அறப்போர் இப்போதுதான் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதை உணர்ந்து, இது பற்றிய விழிப்புணர்வை மக்களுக்கு உண்டாக்க வேண்டும் இலக்கியவாதிகளும் அர்ப்பணத்து டனும் உறுதியுடனும் முன்வர வேண்டும். தலைக்குமேலே வெள்ளம் பாயுமுன் அணைகட்ட வேண்டும்.

"நீயும் அறமும் நிலைத்திருந்தல் மெய்யானால்
ஓடிமுனார் எங்களுக்கிவ் ஓர் வரம் நீ நல்குதியே"

-பாரதியார்

நீ. மரியசேவியர் அடிகள்

பனட்யூக் கலைகளினூடாக சமூக ஒட்டுறவு

‘சமூக ஒட்டுறவு’ என்ற பொருள்பற்றதை உருவாக்கி வளர் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் கோத்து எயில் டேர்மெயில் என்ற பிரான்சிசு சமூகவியலாளர் ஆவார். இவரதுமானது சமூகவியலாளர்கள், அரசியல் சிந்தனாளர்கள், உயர்வியலாளர்கள் போன்றவர்கள் மத்தியில் பெறாந்து வியாசைத் தையும் விவாதங்களையும் உண்டாக்கி வருகிறது. இப்பதுமானது விவாதத்திற்கும், சமூகத்து வேறுபாட்டுக்கும் உன்னிப்பாக எதிரும் மேற்குவதில் எழுந்தது. இவர்களுக்கான அண்டவதற்கும் அமர்ந்தை சாதிப்பதற்குமைய வழிகாட்டுக் கொள்ளையாக உட்காட்டு வகுப்புகளை உபயோகப்பி விழந்து வருகின்றது.

இச்சொற்பதமாவது பல் மிளானம் கொள்வதற்கும் மூன்றும முனிந்து கொள்ளைக் கடிய உய்வாற்றதாகவும் இருப்பதன்மையால்; பொள்ளை உருவாக்குதல்கள், ஆய்வாளர் கள், சமூகப்பணியாளர்கள் ஒவ்வொருவரும் தக்கவறு சிந்தனைக்கேற்ப பலவாறு இப்பதத்தை வரைவிலக் கணப்படுத்தி உள்ளனர்.

வினோபாக பல்வகை உய்வாற்றதைக் கொண்ட சமுதாயத்தில் பொருளை மக்களை ஒன்றும பயணக்கும் பாத்தளைகளாக அது வருகப்படுகிறது. மேலும், சமூக ஒட்டுறவு என்பது அமைதியை விருத்திசெய்தல், மக்கள் சமுதாயம் என்பது ஒன்றே என்ற கருத்தை, கோப்பட்டுத் தல், சமூகத்தில் உட்படு நலனீறாக அடிப்படையாக

அறிவிப்பை உருவாக்கும் போன்ற சிந்தனைகளுடன் நேபடியப்படுமா, மாற்றுக்கமையகோ தொகுப்பும், அக்கது அக்கத்துக்களை தன்னகத்தே கொண்டும் விவாதிக்கிறது.

சமூக ஒட்டுறவு பற்றிய அறிக்கைகொண்டது இப்பணியில் எடுபட்ட உயர்மட்ட அணியினர் 21ஆம் நூற்றாண்டில் வெளியிட்டனர். ஸ்டீபென்சிய ஆலோசனைச் சான்றிதழை நியமிக்கப்பட்ட அறிஞர் குழுவிலே இது ஆய்வாக்கப்பட்டுப்பட்டது. அக்க ஆய்வாளர், சமூக ஒட்டுறவுக் கான வரைவிலக்கணத்தைக் கூறியது. “வேறுபாடுகளை இயன்றவரை குறைத்து விரைவினாகப் பிரிவாக்குத் தவிர்த்து அளவற்று அங்கத்தில்களுக்கான பொது நலத்தை உறுதிப்படுத்துவர் ஒரு சமூகத்தில் ஆற்றல்” என்பதை அந்த வரைவிலக்கணமும்.

இவ்வாய்வாற்றின்படி, வேறுபாடுகளையும் பிரி வினைகளையும் முகாமைத்துவம் செய்யும் அனைத்து அம்மத்தில்களுக்கான பொதுவான சாதிக்கும் வழியாக களை உறுதி செய்யும் ஒரு சமூகத்தில் ஆற்றல் என இதற்கு பொருள் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டது. பொருள்பற்ற சமூக மும் வேற்றுத்திற்கும் சமாதானமாக கோத்து வரம்புக்கும் ஒரு பாலையாக “சமூக நலத்திற்கும் அமைதியானதும், நினைவானதுமைய உயர்விற்கும்” அனைவரும் எடுபடுவதில் இது அனைத்தை தெறுத்துகிறது. பன்னாற்றுப் பெசப்படுகிறது

‘அங்கிலா மூலம்; டி. மி. சி. சி. வி. வி. அடிகள் - தமிழில்: பி. எஸ். அன்பார்’

சமுதாய குளிச்சுகொள்களிற்ப்பும், கிறிஸ்தியர்களிற்கும் மய பிச்சைகளையும் அரிப்பலிப்பினையும் தருவதுடன், சமுதாயத்தினர் எவ்வளவு தூரம் இணைந்து நிற்கின்றார்கள் என்பதை மக்கள் உவப்பித்து கொள்வதென்பதே அங்க பிரதான அக்காரியமாக உள்ளது. சமுதாய ஒட்டுறவு என்பது ஒரு பக்கத்திலிருந்து மறுபக்கத்தை நோக்கி செல்லும் தன்மையுடையது. குறிப்பாக சமுதாய வாழ்வை பாதிப்பது மட்டுமல்லாமல் இலக்கியங்கள் பல விவரங்களை செய்வார்களுக்குட்படுத்தி கொள்ளுகளை இணைக்கும் தன்மை கொண்டதாகவும் இருக்கிறது. அத்துடன், சமூகநலனாக உடனொத்த வாழ்வை நிச்சயமற்ற ஒரு நுழைதலையும் வாழி சொல்கிறது எனவும் கருதப்படுகின்றது. இதைவிடவும், சமுதாய ஒட்டுறவு என்பது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியவொரு கருத்தாளமையற்றும் உவப்பாக

(௩) தலியலிப்புகளும் குழுவங்களும் அந்நாடு வேறுபாடுகளை ஏற்றுக்கொள்வதும் மதிக்கவும் தக்கதாவை மனப்பாஸ்வம.

பிரித்தானியாவின் வடக்கிலுள்ள தென்புலி நகரம் கனம் 2001இல் ஏற்பட்ட சமூகநலனின் பின்பு செய்ப்பட்ட சமுதாய ஒட்டுறவு ஆய்வில் பின்வரும் அம்சங்கள், ஏனையவற்றிலும் சிறப்பாக சமுதாய ஒட்டுறவில் அடிப்படை யாகக் காணிக்கப்பட்டன.

(அ) தென்புலி போன்ற வெவ்வேறு சமூகத்தப்பட்ட தலை, கருத்து, மக்கள்.

(ஆ) சமூக ஒட்டுறவு, அச்சத்திலிருந்து விடுதலை, உறுதியும், சமாதானம், விடுதலையளித்தல்.

செயற்பாடாவது இவர்களுக்குள் வேறுபாடுகளை நொட்பு பட்டிருப்பதனாலும் இது உயர்நலனாகிவதற்கு மூலியி தளமாகவும் அமைகின்றது.

இவ் வேறுபாடுகளை சமூகநலனில் கொள்ளக் கூடியவர்களை பரிசீலனை செய்வதற்கென சமுதாய ஒட்டுறவு என்ற கருத்தானது தலியலிப்புகளும், குழுவங்களிற்கும் கொண்டு வரக்கூடியதாக இருப்பதை பின்வரும் பரிமாணங்களில் ஒருவர் இணங்கவைக்கலாம்.

(அ) பகிர்த்து கொள்ளும் விழியங்களில் மூலமும், அரிப்பலிப்பின் மூலமும், அவர்களின் சிந்தனைகள் வன்ற உவப்பி.

(ஆ) சமூகநலன்களின் கருவிக் குழுவும் அச் சமுதாயத்தில் உள்ளடக்கியிருப்பதனை உணர்வு.

(இ) சமுதாயத்தில் அரிப்பின், பொருளாதார, உணர்வு வளங்களில் சமூகநலனும்.

(இ) தென்புலி, கனம் மக்கள், தலியல் பரிசீலனைப்பட்டவர்களின் மத்தியிலும் சமுதாயத்திற்கும் நம்பிக்கையை வளர்த்தல்.

(௩) சமுதாயில் பிரதான தீயொட்டித்திலிருக்கும் பிரிவுகளைக்கொண்ட வேறுபாடுகளின் மொத்தமாக சமுதாய இணைப்புடன் இச்சமுதாயத்தைச் செய்தலானது என்ற உவப்பி வளர்ச்சி பெறும்.

(௪) சமுதாயில் பொருளாதார மூலத்தில் அனைவருக்கும் பாதுகாப்பு சமூகநலனும்.

இச் சமுதாய ஒட்டுறவு என்ற கருவிகளானது மூன்றுபட்டினாலும் போன்றவையும் குணத்திற்குள்ளைய சமுதாயங்களிற்கும் அவ்வழி கொள்ளுதல் செய்வதென்பதும் குக்கும் சமுதாயங்களிற்கும் மிகவும் பொருத்தவகையாக நொன்றுகிறது. சமுதாய ஒட்டுறவுகளை நம்பிக்கையை எதிர்மறைமற்ற எண்ணங்களையும், தனிமனிதர்களிலும் குழுவங்களிலும் வளர்ப்பொத்து, அத்தகைய குழுவங்களில்

சமாதானத்தை கட்டி எழுப்பவும் இணக்கப்பாடுகளையும், அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளையும் செய்வதற்கு உதவியாக இருக்குமெனத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

முரண்பாட்டிற்கு காரணமாக அமைந்த அடிப்படைப் பிரச்சினைகளில் மாற்றத்தை உண்டுபண்ணுவதற்கான அமைதியான, ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகளையும், தொடர்பாடலையும், புரிந்துணர்வையும், ஒத்துழைப்பையும் முரண்பாட்டில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மத்தியில் கட்டியெழுப்புவதன் மூலமும் முரண்பாட்டை தவிர்ப்பதற்கான பங்களிப்பைச் செய்ய முடியும். மேலும், இதன் காரணமாக சமூக அரசியல் ஸ்திரத்தன்மையை பேணவும், நிலையான சமாதானத்தின் மேம்பாட்டிற்கான சனநாயக ஆட்சி செயற்பட பங்களிப்பைச் செய்ய முடியும்.

சமூக ஒட்டுற வென்பது விரும்பத்தக்க நடைமுறையும், முடிவும் என்று எடுத்துக்கொண்டால் சமூக ஒட்டுறவை அடைவதற்கான நோக்கத்திற்கு கலைகளைப் பயன்படுத்த முடியுமா என்ற வினா எழுகின்றது.

இதற்கான விடையை அளிப்பதற்கு கலைகளின் தன்மையையும் அதன் சக்தியையும் நாம் கவனத்திற் கொள்ளல் வேண்டும். கலைகள் உலகிலும், இலங்கையிலும் சமாதானத்தை அபிவிருத்தி செய்யவும், இணக்கப்பாட்டை ஏற்படுத்தவும், மீள்கட்டமைப்பை, சமூக அபிவிருத்தியை உருவாக்குவதற்கும் எவ்விதம் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை அவதானிப்பது அவசியமாகிறது.

கலையானது கலாசாரத்தின் அத்தியாவசியமான அம்சங்களை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அது மனித உள்ளத்தில் கலாசாரம் என்பதை உருவாக்கும் இயல்போடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ளது. கலை என்பதை மிகத்துல்லியமாக வரைவிலக்கணப்படுத்த இயலாத போதிலும்; நடிப்பு, நடனம், சித்திரம், சினிமா, ஓவியம், இலக்கியம், வரைதல், இசை, கவிதை, சிற்பக்கலை போன்ற துறைகளில் இது செயல்களை வெளிக்காட்டுவதற்கான பல உடமைகளை தன்னுள்ளே வைத்திருக்கிறது.

ஆற்றுகைக்கலை என்ற சொற்பதம் நாடக அரங்கு, நடனம், இசையுடன் கூடிய கழைக்கூத்து, மாயாஜால வித்தை, போர்க்கலை, சினிமா என்பவற்றைக் குறிக்கும். ஓவியக்கலை, வரைதல், கட்டடக்கலை, இலக்கியம் என்பன நுண்கலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் வருகின்றன. சிற்பக்

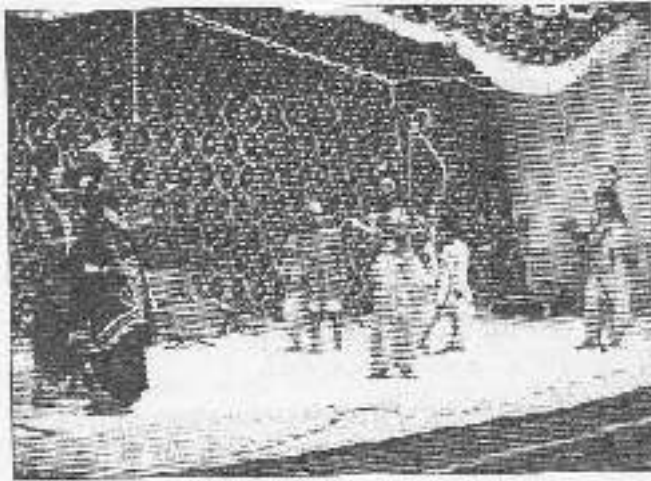
கலையும், செராமிக்கம் பிளாஸ்டிக் கலைகளுள் அடங்கும். இவை கலை என்ற பதமானது குறிக்கும் அனைத்தையும் உள்ளடக்கவில்லை என்பதை மனம் கொள்ளல் வேண்டும்.

கலைகள் அவற்றின் இயல்பான தன்மைக்கு ஏற்ப குறிப்பிட்ட வரைவிலக்கணத்தை தருகின்றபோதிலும், வேறுபட்ட கலைத்துறைகளை வகைப்படுத்துவது போன்ற விடயங்களில் அறிஞர்கள், விமர்சகர்கள், வேற்றுமைப்படுவதற்கும் அவை போதிய இடத்தை அளித்துள்ளது. கலை தொடர்பான செயற்பாடுகளில் அல்லது தயாரிப்புகளில் அல்லது தனிப்பண்புகளில் சில அம்சங்களைச் சுட்டிக்காட்ட ஒருவர் முற்படலாம்.

எல்லாக் கலைகளிலுமே பரந்து காணப்படும் பிரதானமான எண்ணக் கருத்தானது அழகு என்பதேயாகும். இது விவாதத்திற்கான விடயமாகவே இருந்து வருகிறது. இந்த விவாத நிலை மனித நாகரிகத்தின் தோற்றகாலத்திலிருந்த புலவர்கள், தத்துவஞானிகள், கலைஞர்கள், அழகியற் கலைஞர்கள் மத்தியில் இருந்து வருகின்றது எனக் கூறுவதே பொருத்தமானதாகும். கடந்த நூற்றாண்டுகளாக அழகைப்பற்றி வெளியிடப்பட்ட பல்வேறு அபிப்பிராயங்கள் எழுதாளர்கள், பேச்சாளர்கள், தத்துவஞானிகள் ஆகியோர் தாம் ஏற்றுக் கொண்ட கலாசார பின் புலத்தின் பிரதிபலிப்புக்களாகவே அமைந்திருந்தன என்பது இங்கு சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டிய தொன்றாக இருக்கிறது.

கலையும், கலையைச் சார்ந்த செயல்களும் அழகியலைச் சார்ந்ததாக இருந்தபோதிலும் அரசியல் அல்லது மதம் சம்பந்தமான சடங்குகள் அழகியல் சம்பந்தமற்றதாக சில சந்தர்ப்பங்களில் அமையக்கூடும். அவை யதார்த்தத்துடனும், வாழ்வுடனும் தொடர்புபட்டதாக இருந்தபோதிலும் பல சந்தர்ப்பங்களில் சாதாரண பொது இட அனுபவத்தை விஞ்சி நிற்கிறது. அவை வெளிப்படாத தன்மைக்கும், பிரபலத்தன்மைக்குமிடையிலும், புரியாத இரகசியத்திற்கும், புதிற்றிரும்பிடையில் ஓர் இடத்தில் அமைந்திருப்பதாக கருதப்படுகிறது.

கலைகள், மக்களின் கலாசார வாழ்வை வெளிக்காட்டி நிற்கின்றன. ஒரு வழியில், வரலாற்றில் ஏற்படுகின்ற முன்னேற்றம் காரணமாக கலாசாரம் பதனப்படுத்தப்படுகிறது. கலைகள் பற்றிய கருதுகோள்கள் மாற்றங்களுக்குட்பட்டவையாக இருக்கின்றன. வேறுவகையில் கூறுவதா

ளால், அவ்வாறு தீவிரமான தயக்கம் கொள்ள வேண்டிய காலம் அல்ல. பரிணாமத்தின் தயக்கமேயுள்ளவை. அடுத்துக்கூட, அந்த சேற்றை உபயோகத்தில் ஒன்றியவைகளைத்தொழில். அறிவுகூட்டுபதற்குப் பட்ட புகழினை பெற்றிருப்பவர்களில் பெரும்பாலும் ஆபீசர்கள், தொழிலிய பழங்குடி மக்களில் கலைகளில் செல்வாக்கு கொண்டவர்கள். இவர்கள் யாரும் பின்புறத்தில், மீள் மனப்பகுதி வாத (Post impressionist) கலைஞர் வான்கி (Cubist), இயந்திரவாதிகள் (Futurist) போன்றவர்கள் கூடப்படுத்தினர். மிகவும் தாக்கம் கொண்ட இவர்களின் துணையில் சிறப்பான பங்களிப்புகள். உதாரணமாக மும்பை வேற்றுத்திலிருந்து தளது துவங்கிவை இது பெற்றுக் கொண்டது. இதுபோன்று பின் தள்ளிவைக்க கோட்பாடுகள், அவ்வாறுக்கிய தொழிலியத்தில் தன் கொண்டுவரக் செய்ததிலிருக்கின்றன.

அவ்வாறில் இரண்டு விதமான தாக்கங்களாக குறிப்பிடலாம். ஒன்று முழுதான உபயோகத்தாக்கம், அடுத்தது உபயோகத்துக்கு அப்பற்றப்பட்ட தாக்கம். அந்த வேறுதில் திட்டவாதி மனம் கலைஞர் வான்கி மனத்தாக்கம் அது அளவாகிறது. அவர் என்பது சிறப்பும் முழுதானவிய தாக்கம் முழுதானவானதாகவும் இருக்கிறது. இது கலைக் குறிப்பிவியது என்றால், அவ்வாறு செய்து மனம் மனித வியல் உணர்வுகளைப்போடு தொடர்புபட்டுள்ளது. அதனால் அது இயல்பாகவே என்னவென்றுமும் முழு உபயோகமாக விளங்குகிறது. அது அவத்தினாலும் இடக்கினாலும் பதனம் இருப்புகிறது.

கலைவாதி தீவிரம், அறிஞர்கள் மத்தியில் விவாதிக்கப்படுகின்ற முக்கியமான விவாதி அவர் கலைக்கலைகளால் கலை மூலம் இயங்கியல், கலைப்பி புலித்தா அளவது உயர் தொக்கக்களிக்காக பணியெய்கிறது? "கலை கலைக்கலை" என்ற பொருத்தொடர் 19ஆம் நூற்றாண்டில் குறிப்பாக உபயோகமும், கலைக் கலைப்படலும் தொடர்ந்து இருக்கிறது. ஜெர்மனிய சுருக்கியல் கோட்பாடும், ஜெர்மனிய கற்பனை வரதரம் கலைஞர்களை தாம் கலைஞர்கள் என தாம் உணர்வும், கதை பணியில் முக்கியத்துவமேயும், மிகவும், அதிசய நிறுவல்களின் தளவாயிவியு, கலை இலக்கியங்களால் படைப்பதற்கான உரிமைமையம் இவ்வாறு உணர்வதற்கு வழி கமைத்தது. பிறவற்றில் கலைமுகம் 2 சந்திரம்-சீன்-2012

நாட்டினம் சேர்ந்த மாவில் பொது வேலை, இயோப்பிக் கோடுகள், விவாதி ஹிபுடுகோ, உபயோகம் மனம், இவ்வாறு கலைக்க சேர்ந்த மாவில் விவாதி கோட்டம் பெடர், துள்ளி கலை" வேலைப்போர் கலைகள் உபயோகி அளவது மூலத்திரமம் ஒழுக்கக் சிட்டு மனம் கோட்டம் மனம் கோட்டம் மனம் இருத்தல் வேண்டும் என்ற எண்ணம்மையப்பற்றும், அத்துடன் உபயோகமாக அளவதும் வேண்டும் என்ற மனம் எயிப்பதுடன் சிட்டு மனம்மீதுகோ அளவ விவாதிப்போர் கலைகளை அளவாயி கலைகளும் மறுத்துவிட்டார்கள்.

"கலை கலைக்கலை" என்ற சொற்றொடர் ஒரு கத்துவாயித்தயான கோள்மையை வெளிப்படுத்தியது. கலைக்கரிய இன்றியமையாத மதிப்பெற்றும் கலைக்குச் சேரிய இருக்கியதேயல்லாமல் அவர் புறத்தொழில் ஹிபுடுகோ கோட்பாட்டி வேலை மறுமூலம் உபயோகத்தின் வேலைக்கத்திலே இருக்கைய. விவாதி அளவதும் உபயோகி கோள் "கலை கலைக்கலை" அதற்கு முழுமையும் அளவியான பத்தி, இரக்கம், காதல், கோட்பாறு போன்ற தீவிர உயர்ச்சிக் குறியிடுகி கோள்ளாது, கலைமயமாயி கோள் கலைகளையும் காதல்களையும் உபயோகமாக இருக்க வேண்டும்." இது மனநிலையில்மீது 20ஆம் நூற்றாண்டில் "துய கலை", "கலைப்பிப்பு வாய்த்த அளவாயிவியல்", "மனம்மீடு மனம்", "அழகிய இனம்" என்ற சொற்றொடர்கள் உயர்நர் கலைகளும் எழுத்துவாய்க்கினாலும் உபயோகப்படுகப்பட்டது.

அவ்வாறுக்கள் இந்த கலைக்கத்திற்கு ஆதரவாயி பின்புறம், விவாதி கோட்பாடு கலைக்கோர் கலைகள் ஒரு சேலிக்கல் தாட்டு கலை, அரகியல்வாதி, ஒரு கலைஞர் கத்துவாயிவியல் கூட "கலை பிபிபிபி" தீவிரமத்தின் முழுமையும் அழகிய அளவாயிவியல் என்றும். "கலை கலைக்கலை" என்ற மனநிலையில் கலை இயல்பான சேலியுறையுடையது என அவர் அறிவிட்டார். அத்துடன் எழுதிய கலைஞர்கள், தாவியுறையும் விவாதிக்கான சிறப்பான அளவைய கூட இதை மறுத்தார். ஜெர்மனிய மாக்கிய விவாதி கோட்பாட்டி கோட்பாட்டில் இடக்கத்துமேயானது. மனம்மீது தன் முழுமைய பெற்றுது என்பது உறுதிப்படுத்தினார்.

அளவாயிவியல் கலைகள் முழுமுழுதான இன்புற்றுகாக மட்டுமாவே வேலைக்களுக்காகவும், இயல்பியுக்களுக்காகவும் பாலைக்கப்பட்டு வாய்பதற்கு கலை இலக்கிய உபயோக திறமை மட்டுமையுக்களை வைத்திருக்கியது. தாம் இப்பொழுது கலைகள் என்னிற் சிறப்பான பின்புறத்திற்கு பின்புறம் செய்க்குறி என்பதை, கலைமீது இவ்வாறு வலித்து இவ்வாறும் விவாதிக்க ஆற்றலையுடையவையும் சக்தியுடையவையும் உன்னிய கலைமாயிப்போம்.

கலைகள் கருவியமையம்:-

அளவாயிவியல் எல்லா உபயோகமும் இயல்பாயி வும், அவ்வாறு ஆற்றலையுமும், விவாதி மனம்மீது கலைமையால் கோட்பாடு வகுத்தற்கு உறுதியு தீவிரம மூலம் விவாதிவியல் கலைக்கலை கோட்பாடு

பிரியாகிக்கின்றது. இக்கலாநிழல்களும் இயல்புக்கான காரணத்தை தேடுவது கடினமான காரியமாகலாம். கலை உலகமையே ஆராய்வு முயற்சனாவின் உணர்வுகள் அங்கு அழிந்து அநாய உள்வாய்க்குமலில் நெருக்கமாய் தொடர்பு கொள்ளப்படுகின்றது. அத்துடன் கலைகள் படைக்கும் திறனுள்ள கற்பனைகளிலிருந்து வருகின்றது. புலன்களின் கூடலாய்வு மனநிலைமூலம் ஆக்கமடைவதும், புலன்கள் அத்தனைவையையும் ஆண்டுகிட்டு புலன்களில் பவ்யான உணர்வுகளை எழுச்சியடையச்செய்கின்றது. நேரகாள் ளுள்படும் வெளம் சுந்தரே என்பவர் "ஒரு மலையில் தம் நாயாங்க வாயுக்கள் சிறிதாவது இவ்வைய மேட்டிலேயும், கீழிய கலிதையையும் படிக்கவேண்டும்; சிறந்த திரைப்படத் தையும் பார்க்க வேண்டும்." என்கிறார். ஏ.என்.எல்.பாண்டி னின் ஆர்ப்பாட்டில் இவற்றைத் தன் அணைத்திருக்கும் அரவியல் உணர்வைய உலகில் கவனம் அழிந்துவிட்டபடியே தென் படுத்த ஆதும் "ஆதமாயின் அளளத்தப்பெரிய உணர்வுகள் ளும் மேலவாயு கலிதைய உள்ளின்று ஆக்கமடைவின் இவ்வாயும்" என்பதற்குப் பின்புள்ள மேலதது உத்தமநாயா லேயாட்டுவார்.

கலைகள் பூரிப்பதையும் ஆற்றல் கொண்டவை-

கலைகளிலுள்ளே இருக்கும் விவரபரந்தரின் சிபந்தையாகவிருப்பது, கலைகள் புத்தகக் இயல்பினால் படைக்கும் திறனுள்ளவையாகவும், படைக்கும் இயல்பினால் புத்தகங்க திறனுள்ளவையாகவும் இருப்பவேண்டும் என்பது தான். இதில் ஆக்கியப்படுவதற்கொன்றுமில்லை. மேலதயான அப்பெட்ட துள்ளுள்ள அலர்கள் "ஒரு ஆக்கி யல் கலைஞரின் இருக்கும் அடிக்கொடியாக துள்ளிதன் காரணமாகவே மொழியான கலைகளின் சிறப்பிற்குள்ளும் அடையமுது." என்பதற்குறிப்பிட்டார்.

கலைகள் மனிதநேயம் கொண்டவை-

கலைகளின் உண்மையான அடிப்படை அங்கு யாவது மனிதத் தன்மையாகும். அநேகமாய் கலைஞர் களின் உள்ளத்தில் பற்றி எவையும் ஆவதும் முயற்சியும், தாம் வாழ்த்திராவிட்டாலும் கொஞ்சம் கூடுதலான உயர் கலிதப்பவ்வைய இவ்வளவில் விட்டுப் செல்ல வேண்டு மென்பது தான். கூடிய பவம்பல் கலைகளில் புகழ்பெற்று தோம பிதசுத்தப் புலவர் பப்ன்புள் ளுள்புயல் தாக்கி யிசுவநாயு வழுவின்றார் "இக்காரணத்தினால் செந்தூக் கொள்ளுதல். ஒருவன் நற்பெய்க்கு கவையவை ளுள்ளவக் கற்றுக் கொள்ளலானேயாகில், அவளது நடத்தை தாய்வை அடைபும். அக்கலை அவளை மனிதத்தன்மையறமலளாக வாழ அனுபவிப்பிக்காது."

கலைகள் தொடர்புடைய தன்மை கொண்டவை-

கலை என்னவகளை அழகாகவும் வலுவுடனும் வெற்றிகரமாக முனைவக்கக்கூடியது. அப்பின்புள்ளேட்ட வாயாதான் என்வளின் சுற்றுப்படி "இக்கலியன்பது இவ்வளவில் இயல்பினம்". "உலகமடைவின் ஒரு துறையை நெடுமே அது அங்குதான் ஆயம்பவயெய்த." தீவரபுத் தேவரட்டை அலர்கள் "மேலமாளது ஒரு கிடைமாய் தினைவினுள்ள ஒரு சிறுப்பு இக்கலினால் முறைமை

அடையவக்கப்பட்டு பெரும்துறையிலில் வெளிப்படுகிறார் படுகிறது" என வர்ணிக்கின்றார். கொள்ளுடானல் "புதம கல் கலையும் கலையு தாய் நடவல்" என்பார். "நு னர் ஆள் மரலில் மறைந்துள்ள மொழி, இன்பதறிதோ துன்பதறிதோ உடல் பாடுநர் காக்கிறார்" என்று து னத் தேவதைமாக கருதப்பட்டலரும், அமெரிக்காவில் பிபவுள் பவ்யான நன் கொம்பலியை வந்தாபித்தவருமான மார்த்தா கிரகாம் கூடி "மடலால் வல்லு ஒரு அழகிய கலிதைய அங்கில் நேரகாரும் ஓவ்வொரு அளசவும் ஒரு கவர்ச்சியிக்க சொல்லாக மடல்கிறது" என அழகுபவ்வயுடைய நடவக்கமலி மயற்றாரை மியம் வர்ணித்துள்ளார்கள்.

கலைகள் உருமாற்றும் இயல்புடையவை-

கவையளால், வயதான வல்லவக்கமலையும் உணர்வு கவையல் கூட, தனிமனிதனையும் சமூகத்தையும் மாற்றுக் கடிப்பயகின்றும் கொள்ளவயானக தெருள்கின்றும் விதத்தில் வினைக்க முடியும். பிராயம் கட்டா என்ற அமெரிக்க திரைப்பட இயக்குநர், "நடிக்கர்கள் அழகுபொழுது தாடகம் இருக்கதாக தினைக்கேவர். ஆவாய் பார்வையாளர்கள் அழுகின்ற பொழுது தாடகம் இருக்கின்றது என தினைக்கேவர்" என்ப துறிப்பிட்டார். இதற்கு அதுவாக கவையல் அடிப்படை யாக மொண்ட பொழிவை நடத்தும் ஆஸ்கிரேவிர் "ஒவ்வத்தினால் ஒரு கன்னத்தை திறுத்த முடியாதுவிட்டா தும் கூட, உண்மை ஒன்று நடிப்பவர்களில் இருந்து பால் வதைத் தடுக்க முடியும்" என்றார்.

கலைகள் குணப்படுத்தும் ஆற்றல் கொண்டவை-

பவ்வளமாய் கலைகளினால் இந்நாட்டின் சர் காயங்கள் கவலைகள், வேதனைகள், கண்ணீர்கள் என்பவ வற்றை கவர்ந்துக முடியும். மனித மனப்பாங்கை ஆழ இந்நிலைக்குதும் தம்பிக்கையில்கவிருக்கும் கலைகள் மேலேகவர்த்தும் தன்மை வாய்த்தவை எடுத்தக்காட்டாக, இவ்வளவது நுழம்பில் உள்ளதளதவார், கலைவும் புலன்களையும் மகிழ்ச்சிக்கும் இயல்பையும், ஆறாவயிற்று மாற்றகையும் கொண்டது எனக் கருப்படுகிறது. அரிவ் தோட்டின் "நடவத்தின் மரும் மொய்கள் வெளிக்கொண நும் இரக்கம், பவம் ஆகியவை அத்தகைய உணர்வுகலி விருந்து மனிதனை விடுவிக்க உதவுகின்றது" என்றார்.

கலைஞர்கள் உலகில் எங்கே - 7

சோவான் ரெசின் கூற்றுப்படி “பாட்டுப்பாடும் ஒருவன் துன்பங்களை விரட்டியடிக்கின்றான். *B Minor Mass* எனும் திருப்பலி இசையை (ஒருவகை சுர நிரையில் அமைக்கப்பட்ட) ஒருவன் கேட்கக் கூடியதாக இருக்கும் பொழுது ஏன்? உளநல வைத்தியரிடம் சென்று பணத்தை விரயம் ஆக்க வேண்டும்” என்று கேட்கிறான் ஓர் இசைக்கலைஞன்.

கலைகள் மீட்பளிக்கக்கூடியவை:-

கலைகள் மனித ஆன்மாவை பிணைப்புகளில் நின்று விட்டு விடுதலையாக்கி, உயர்த்தி முடிவில்லாத அறிவெல்லையைக் கடந்த பிரதேசத்திற்கு பறந்து செல்ல இறக்கைகளையும் தருகின்றன. “இயற்கை கனவில் தோன்றுவது போல் அத்தனை அழகாக இருக்கும்பொழுது ஓவியங்கள் அச்சம் தரும் தெளிவிலிருந்து பிறக்கின்றன” என்கிறார் வின்சன்ட் வான்கோ. துன்ப இயற்கைக் கோட்பாட்டாளர் பிரிட்ரிக் நீச் “இசை இல்லாதிருந்தால் வாழ்வென்பதே தவறு என்றாகிவிடும்” என்று கூறுகின்றார்.

கலைகள் மோதுதல் தன்மை கொண்டவை:-

கசக்கின்ற உண்மைகளை முதலாக தனிமனிதனிடமோ அல்லது குழுவினரிடமோ அவர்களை நோக்கிச் செய்யாத விதத்தில் துணிவாகவும் அச்சமின்றியும் வெளிப்படுத்தமுடியும். மிகவும் கடினமான விடயங்களைக் கூட வெளிப்படுத்தவும் தகர்க்கவும் முடியும். கலைகளிடத்தே காணப்பட்ட இத்தகைய பெரும் உள்ளுறை ஆற்றல் பல தேசிய நிறுவனங்களையும், சர்வதேச நிறுவனங்களையும் முரண்பாடுகளிற்குட்பட்ட பகுதிகளிலும் போர்ப் பிரதேசங்களிலும் கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக கலை கலாசாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட செயற்பாடுகளை கருவிகளாகப் பாவித்து சமாதானத்தைக் கட்டியெழுப்பவும் இணக்கப்பாட்டுக்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவும் பரவலாகவும் அதிகமாகவும் பணி செய்யத் தூண்டியது என்பது கண்கூடு. இவ்வகை முறைகளைக் கையாண்டு இளைஞர்களுக்கான நாடக அரங்குகளுக்கான செயற்திட்டங்களை முரண்பாட்டுப் பிரதேசங்களிலும், பின் முரண்பாட்டுப் பிரதேசங்களிலும் உருவாக்கினார்கள். உள அதிர்ச்சிக்குள்ளானவர்களை குணமாக்க கலைக்கென தளத்தை அமைத்துக் கொடுத்தார்கள். பிளவுபட்ட சமூகங்களிற்காக இசை நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்குபடுத்தினார்கள். இதற்கான உதாரணங்களோ பல. குல்சிலம்கோ என்பவரால் 1999இல் பல்கலை நிலையம் ஒன்று றுவாண்டாவில் அமைக்கப்பட்டது. இவர் சாட் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த நாடகாசிரியர். றுவாண்டாவின் தேசியப் பல்கலைக்கழகம் சமாதானத்திற்கும் தேசிய ஒற்றுமைக்கும் ஆதரவு வழங்கும் நோக்கத்துடன் இது ஒரு அலகாக இயங்குவதற்கும், கலையையும் கலாசாரத்தையும் வளர்ப்பதற்கும் அனுமதியளித்தது. இந்த நிலையம் தனது நோக்கத்தை அடைந்து கொள்ள இசை, நடனம், நாடகம், திரைப்படம், இலக்கியம் ஆகியவற்றை ஊடகமாக உபயோகித்தது. கொங்கோ சனநாயக குடியரசில் போரிடும் சமூகங்களை ஒன்றுபடுத்தவும், நிலையான சமாதானத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கு பங்களிப்புச் செய்யவும் முரண்பாட்டின் மத்தியிலும், பின்

முரண்பாட்டுச் சூழலிலும் வாழும் இளைஞர்களுக்கு வன்முறைக்கு மாற்றீடாக ஒரு பொதுத் தளத்தின் தேடலில் நாடக அரங்கை இனங்கண்டு உபயோகித்தார்கள். அதுமட்டுமல்லாது இருபகுதியினரிடமிருந்தும் பிரபல இசைக் கலைஞர்களின் உதவியை நாடி அங்கோலா, மசிடோனியா, மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் அரங்கேற்றுவதற்காக புதிய சமாதானப் பாடல்களை தயாரிப்பதற்காக கோரிக்கை விடுத்தார்கள். அதுமட்டுமல்லாது பொசினியாவில் சமாதானத்தை கட்டியெழுப்பும் நடவடிக்கையாக சமுதாயத்திலும் வகுப்பறைகளிலும் நாடகமும் அரங்கியலும் பற்றிக் கற்பிப்பதற்காக ‘கெயர்’ சர்வதேச ஸ்தாபனமும், ‘கல்வியில் நாடகம்’ என்ற பொஸ்னிய நடுநிலையமும் இணைந்து ‘நாடக அரங்கும் கல்வியும்’ என்ற கருத்திட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்தியிருக்கின்றது.

போர்ச் சிறுவர்களுக்கான சர்வதேச நிறுவனம், போரினால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களுக்கு உளர்தியானதும் சமூகநலன் சம்பந்தமுமானதுமான உதவிகளை வழங்கிய போது, இசைச் செயற்பாடுகளும் ஏனைய நிகழ்ச்சிகளுடன் இடம்பெற்றன. இந்நிறுவனமானது பொஸ்னியாவிலும் கோசோவோவாவிலும் போரின் பிற்பட்ட காலத்தில் முரண்பாடுகள் நிலவிய பகுதிகளில் போரினால் ஏற்பட்ட உள அதிர்ச்சியிலிருந்து மக்களைக் குணப்படுத்துவதற்கான பணியை படைப்புக்கலைகளினூடாகச் செய்தது.

கானா தேசத்தைச் சேர்ந்த நீக்கலஸ் ஜானி என்பவர் சிறந்த மேளவாத்தியக்காரர், நடனக்காரர், நடிகர், ஒரு ஆசிரியர் இவரது அனுபவங்கள் எதைச் சொல்லுகின்றன என்று பார்க்கும்பொழுது அவரது ‘மேளங்களின் தொடுகை’ என்ற வேலைத்திட்டத்தில் அவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். “மேளங்கள் அனைத்து மக்களினதும் பின்னிப்பிணைந்த இயல்பை உள்ளடக்கிய ஓர் அனுபவத்தைத் தருகின்றன.” “குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் அந்த அனுபவமானது வெறும் சொற்களுடன் ஆரம்பிக்கவில்லை. மாறாக, சுவாசத்துடனும், இதயத்தின் துடிப்புடனும் தொடங்குகின்றது.” அன்னியப்படுத்தப்பட்டுப் பிரிந்து போனவர்களை இது ஒன்று சேர்க்க முனைகின்றது.

அடுத்த இதழில் முடியும்

மகிழ்வை வரைதல்

மகிழ்வுக்குத் திரும்பும் வழியிற்
துக்கம் நேரிடுகிறது.

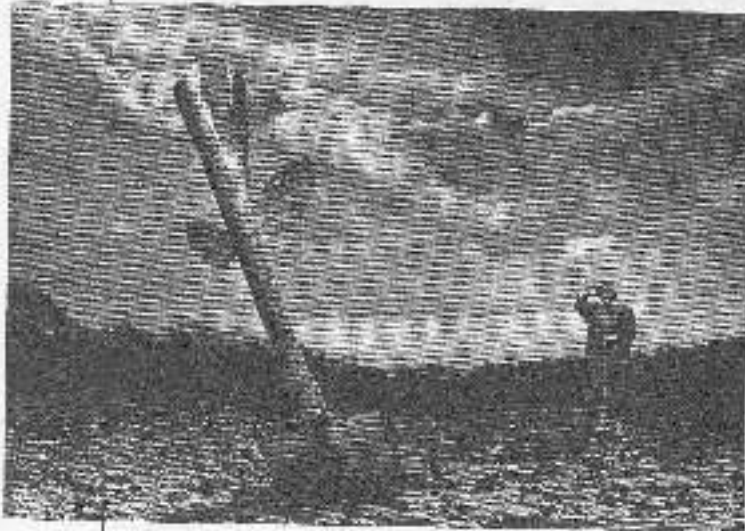
மகிழ்வை வரைதல்,
மகிழ்தல்போலும் அனுபவம்.

துக்கத்தின் தொலைவிலுண்டு
மகிழ்வின் நிறங்கள்.

மகிழ்வேயானாலொழிய
அதை வரையமுடியாது.

யோகி

கிரவு விடுக்கிரகத்தின் வீடு

எம். பிஷாப் வெளிப்பு

நீ அறிந்திருக்கும் வயல்பூயினால் மல்குகானம் நெருங்கிய
அம் மானால் மூலம் எம்வளவு அழகையிடுதற்கு
இருந்தியாக வெகுதையத் தேர்ந்தும் கருவியுள் துணைநம்
கொந்து வந்து அடுத்த விவரம் உன் மலையைவின்
காலத்திற் குழுவதுமான கிரவு உகாரந்த
உகாது தற்கொருவயத்த முன்னதாய அக் களைய வயா

பயிர்களை விலைக்கையினில் நீயெழுப்பிய இவ்விய கீதம்
அம் மலையென்றவகையில் இல்லையம் அமைந்தது
மெய்யுக்காக நீயொழுத்துச் சொல்லும் வெம்புகின்
இராமம் மிதந்த வந்து கார்த்திக் கிழ்வை
கவனாகாத்திரும்பும் காலிய வகையளை
நெடுங்காலமாய்க் காணா பூயி வரண்புறங்குறு
அமுதாவதுயர் திரைநாயக மிணர்நிலை
இரு துளி நீநீர்க்கவிலைவா

நீயம் வெடித்தல் புழை சிவப்பும் காண்கையில்
அவர்தீயமாவதற்கு கவறுமை துஞ்சு சீவின்சர் மெல்லும் எனம்
அவர்கார்த்தின் வெந்துகுமீர் சில கால பார்ந்தும்
விவசாயத்தினர் உகவளை வீராபமய நீயிடுதற்குயர்

துந்தையதத் தேடியதும் பாலகித்த எதுவும் தெரியவில்லை
நசைச் செங்குறுகுகளை தெளிந்த எவத்தியுந்த கிரவியின்கிணியை
உன் துணைகரு ஏறித்து வரணகையில்
மலையகிந்தும் துவறுவெண்ணத் தோன்றவில்லை
விவரத்தும் காலத்தின் தெரியு மண்ணில் நீ துணிய விவரகள்
உன் களைய முன்னத்திடுத்களை
உன் எதிர்பார் புக்கவளவெல்லளம் வெள்ளத்தில் கார்த்தியெல்லு
கிரவியின் பிளந்தது பறவம் கூந்து வந்த மனது

வெளிவின் முதல் கிரணம் முன்னத்தில் வீழ்ச்சு
அன்றினது விநகாலமயின் உண்மை இவந்த படல்
எழுவெயின்மை உன் கீழன்
எவ்வெளவையும் உறங்கவவதை அன்றைய திரவு
விடுத்திருந்தது என்முல்லும்.

எதிர்பார்க்கின்றோம்...

கலைப்புகள் தாலாண்டு தலை, இலக்கிய,
சீருவ இதற்கு படைப்பாளிகளிடமிருந்து
சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள்,
கலை இலக்கியம் அளித்த சமகால சிவாபுகளின்
பாடல்கள், கவிதைகள் என வற்றை எதிர்பார்க்கின்றோம்.
படைப்புகளை அனுப்பும்போது
உங்கள் முகவரியை தயவுசெய்து குறிப்பிட்டு
அனுப்பலாம். வேண்டுமானாலும் முகவரியின்றி அடிக்கிற
படைப்புகள் பிரசுரத்திற்கு ஏற்றவகையானவையான பாலு
அதிலுள்
உங்கள் படைப்புகள் எதுவானாலும்
அவற்றை தெளிவான கையெழுத்தில் அனுப்பு

கவிதைகள் ஏற்ப செயது அனுப்பலாம் வேண்டுகின்றோம்.
அடுத்த இதழ்க்கு உங்கள் அக்கங்களை
விளரவாக அனுப்பி அனுப்புகள் பற்றும் கவையுக்கும்
பற்றிய உங்கள் கருத்துக்களையும் எதிர்பார்க்கின்றோம்.
ஆகையகள் பற்றும் கருத்துக்களை
அனும வேண்டிய முகவரி:

ஆசிரியர்,
கலைப்புகள்,
திரைப்படக் கலாமன்றம்,
238 பிரதான வீடு,
மாநாட்டாணம்.

சுவக்தேள் - 10

நவீன கவிதைத் துறையில் உரைநடையிற் கவித்துவத்தை தோற்றுவிக்க எத்தனிக்கும் இளங்கோ கிருஷ்ணனின் கவிக்குரல் பற்றிய ஒரு பதிவு.

நவீன கவிதை தனக்கான யாத்திரையில், திசையில் தெளிவும் தீர்க்குமாய் நடையிடத் தொடங்கியிருக்கும் தற்காலத்தில் அதனைச் சரிவர எடுத்துச்செல்ல முனைவோரின் வரிசையில் இணைந்துகொள்ளும் ஓர் இளங்கலைஞராக இளங்கோ கிருஷ்ணன் விளங்குகிறார். அவரது 'காய சண்டிகை' எனும் கவிதைத் தொகுப்பு பல தனித்துவங்களால் கவனிப்பைப் பெறுகின்ற ஒன்றாக விளங்குகின்றது.

நவீன வாழ்க்கையில் மனிதனை பல வழிகளாலும் இம்சிப்பதாகவும் மிகவும் வருத்தப்பட வைக்கிறதாகவும் இருக்கிற சூழலில் அந்தத் துயரங்களின் வலியை தனக்கான மொழியில் அழகுறச் சொல்பவராக இளங்கோ கிருஷ்ணன் விளங்குகிறார்.

ஒரு சாத்தானின் டைரிக் குறிப்புகள்

இன்று காலை கழிப்பறையில்
ஒரு கரப்பானுக்கு ஜலசமாதி தந்தேன்
பின்
பலவீனமான வலுவற்றயென்
கரங்களால்
ஒரு செடியைப் பிடுங்கி எறிந்தேன் காரணமின்றி
ஏதோ என்னால் முடிந்தது இவ்வளவுதான்
வழிபாட்டுத் தலங்களில் வெடிகுண்டு வீசுபவர்கள்
பாக்கியவான்கள்
பரலோக ராஜ்யம் அவர்களுடையது
பொருளும் அதிகாரமுமற்ற
சாமானியன் என்ன செய்ய முடியும்
ஒரு கரப்பானையோ
சிறு செடியொன்றையோ இம்சிப்பதன்றி

எனக்கூறும் கவிஞர் சாமான்ய மனிதனின் வாழ்வின் வலியை பலவிதமாகப் பதிவு செய்கிறார்.

இந்த உலகில் மிகப்பலர் இருக்கவேண்டிய இடம் ஒன்றாக இருக்க, இருக்கின்ற இடம் வேறொன்றாக இருக்கிறது. முரண்களின் நடுவில் நசுங்கிப்போகும் மனிதன் ஒரு கைதேர்ந்த ஒவியன் சுவரிற்கு வெள்ளை அடிக்க நியமிக்கப்பட்டதுபோல பொருந்தா நிலைமைகளில் அகப்பட்டுக்கொண்டு நிர்ப்பந்தங்களின் கீழ் தொலைந்து கொண்டிருக்கிறான் என்பதை 'ஊழியம் and கம்பெனி (பி) லிமிடட்' என்ற கவிதையில் அழகாய் எடுத்துக் கூறுகின்றார். இதுபோலவே 'மதுரா கவி' எனும் தலைப்பில் அமைந்த "பெருநகரின் புகைவண்டி நிலையத்தில்..." எனத் தொடங்கும் கவிதை பலராலும் அடையாளம் காணப்பட்டு பாராட்டப்பட்ட ஒன்றாகும்.

இவரது 'கொலைப்படலம்' என்னும் கவிதை எப்போதும் நமது கவனத்தைக் கோரி நிற்கின்ற ஒரு படைப்பாக விளங்கி நிற்கின்றது.

கொலைப்படலம்

ஒன்பதாயிரத்து முன்னூற்றுப் பத்துச் சொற்களாலும் ஆயிரத்து முன்னூற்று முப்பது கவிதைகளாலும் நூற்று முப்பத்து மூன்று தலைப்புகளாலும் - ஆன ஒரு மனிதனை யார் எப்போது தூக்கிலிட்டார்கள் கால காலமாய்த் துடித்துக்கொண்டிருக்கிறது அவனுடல் தரை துளாவித் தவிக்கும் அந்தக் கால்கள் அந்தரத்தில் வெறுமையில் எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவன் கதையையும் அவர்களின் வஞ்சகத்தையும் காற்றில் அசைந்தபடி அதனை வாசித்துக் கொண்டிருக்கும் தூக்குக் கயிறின் மேல் நுனி துயரத்தின் பாரம் தாளாது இளைத்து மெல்ல உருவிக்கொண்டிருக்கிறது தன்னை.

மலிவான நைந்த மொழியில் கவிதை என்ற பெயரில் பல வகை எழுத்துக்கள் பிரசன்னமாகி வரும் இந்நாளில், மனித நேயத்தோடும் புதிய நம்பிக்கைகளோடும் வலிய மொழியோடும் எழுதிக்கொண்டிருக்கின்ற கவிஞர்கள் மனதிற்குப் பெரிதும் ஆறுதல் தருகின்றார்கள். அத்தகைய கவிஞர்களின் வரிசையில் இளங்கோ கிருஷ்ணனையும் நாம் நம்பிக்கையுடன் இணைத்துக்கொள்ள முடியும். அவரது மொழிக் கையாட்சி கவிதையை உரிய தளங்களில் கொண்டு செல்ல வல்லது என நிரூபிக்கின்றது.

உரைநடையில் கவிதையைக் கொண்டுவர முனையும் இவர் கவிதை என்பது அமைப்பொழுங்கைப் பொறுத்தோ அலங்காரத்தைச் சார்ந்தோ வெளிப்படுவ தில்லை என்றும் சொல்லப்படும் வரிகளுக்கு அப்பால் சூட்சுமமாய்த் தன்னை அது நிலைநிறுத்திக் கொள்கிறது என எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

உள்ளுணர்வு கூர்மைப்படுகையில் மொழியின் வலிய தன்மையை துணையாக்கி கவிதையைப் படைக்கும் ஒருவன் தனது உள் உலகத்தை எம்முன் படையலாக் கின்றான். அதைக் காண்பதும், கண்டுணர்வதும் உணர்ந்ததைப் பகிர்ந்து கொள்வதும் உன்னதமான கலை அனுபவங்கள் ஆகும் என்பதை சிறந்த கவிதைகள் என்றென்றும் தந்து நிற்கின்றன.

கவிதை குறித்தான எனது இரசனையின் விளைவாக அவ்வப்போது எனது மனங்கவர்ந்த கவிதைகள் பற்றிய அனுபவப் பகிர்வுகளைச் 'சுவக்தேள்' பகுதியூடாகத் தந்து வந்துள்ளேன். எனது இத்தொடர் இந்தப் பத்தியுடன் நிறைவு பெறுகிறது. இலக்கியத்துடனும் எழுத்துடனும் எனக்கும் வாசகர்களாகிய உங்களுக்குமான தொடர்பு என்றும் தொடர்ந்தபடியிருக்கும் என அன்புடன் தெரிவித்து விடை கொள்கிறேன்.

அன்புடன்
சௌஜன்ய வராகர்
(ந. சத்தியபாலன்)

சௌஜன்ய வராகர்

உள்ளங்கைகளைச் சேர்த்து மரியாதையான தூரத்தில் நின்று வணங்கினேன். பிள்ளைப்பருவத்தில் இது ஒரு சங்கடமான வழக்கம். விருந்தினர் வருகை தரும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் வரவேற்பறைக்குப் போயாக வேண்டும். முதலில் கைகூப்புவேன். பிறகு இடைகழிக்கும் படுக்கையறைக்கும் இடையே தொங்கும் திரைச் சீலையைச் சுருட்டத்தொடங்குவேன் அல்லது ஒற்றைக்காலில் நின்று கொண்டு, இடது கணுக்காலை வலக்காற் பெருவிரலால் சொறிவேன், அம்மா என்னை அங்கிருந்து அனுப்பும் வரை. ஆனால் வளர்ந்து மனுஷியான பிறகு மற்றைப் பெண்களைப்போல, அவயவங்களை அசைப்பது எனக்கு எளிதாய் இருக்கவில்லை. பிரதிபலிப்பை எதிர்வுகூறவும் முடிந்ததில்லை. மூத்தோர் காலில் விழுந்து வணங்குவதில் நான் திறமைசாலி அல்ல. சிலவேளை தடுமாறி வேறுகாலில் விழுந்தாலும் விழுந்து விடுவேன். மேலும் நெடுஞ்சாண் கிடையாய் விழுந்தும்பிடும் அளவுக்கு யார் மூத்தவர் என்று நிர்ணயம் செய்வதும் எளிதல்ல. சமூக உறவில் நான் தழுவப்பட்டதில்லை; அந்த ஒரு தரம் தவிர நான் தழுவ முயன்றதில்லை. என் கணவருடைய கலாசாரச் சூழலில், நெடுநாள் காணாத உறவினர்- நண்பர்களைக் காணும் போது தயக்கமின்றி உற்சாகமாக கைகளால் கட்டித் தழுவுகிறார்கள். என் மனத்திரையில் அன்றைய நிகழ்ச்சியை மீள ஓடவிடுகையில், மம்மா வின் முற்றத்தில் நடந்தது என் தவறு தான். மூத்தோர் கூட்டத்தில், நான் மரபை மீறிவிட்டேன். ஒரு விதத்தில், திரைச் சீலையைச் சுருட்டுவது போல அல்லது பெருவிரலால் கணுக்காலைச் சொறிவது போல, ஆனால் சற்றுப் பாரதூரமான விஷயம்.

பட்டினத்துக்கு வருவதாயின் மம்மாவுக்கு வலுவான காரணம் இருக்க வேண்டும். அப்படி வரும் போதெல்லாம் வெளிச்சம் கண்ணை உறுத்துகிறது என்றும், வீடுகளும் கோப்பிக் கிண்ணங்களும் மிகச் சிறியதாய் இருப்பதாகவும் முறையிடுவாள். தன் பண்ணையையும் ஊர்வம்பையும் விட்டு விலகினால் அந்தரப்படுவாள். முற்றத்தைச் சுற்றி நடந்தபடி “சூப்புக்கான இலைகளைக் கழுவு, பப்பாளிக்காயை பிளந்து காயவிடு, வெள்ளரி விதைகளைச் சேகரித்துக்கொள், வெற்றுப் போத்தல்களையும் பிளாஸ்டிக் குடுவைகளையும் கிராமத்துக்குக் கொண்டு போகக் கூடியதாக பொதி செய்” என எங்களை விரட்டி விரட்டி வேலை வாங்குவாள். யாரும் - குறிப்பாக இளம்பெண்கள் - தாமதமாக வீடு திரும்புவதை அவள் அங்கீகரிப்பதில்லை. இப்படித்தான் மருமகள் ஒருத்தி “கறாஜ் இல்லாத டாக்ஸி” என்றும் “தெருவோரம் நிற்கும் எந்த மரத்தின் நிழலிலும் தங்கக் கூடியவள்” என்றும் ஏச்சு வாங்கினாள்.

தெற்கே, சொந்த ஊருக்குப் பயணம் செய்வது என் கணவருக்கு சிரமம் தருவதில்லை. சுற்றத்தாருக்கு விநியோகம் செய்ய உருளைக்கிழங்கு, வெங்காயம், பார்சோப் முதலிய பொருட்களை வாங்குவார்; திரும்பி வரும்போது, காரின் டிக்கி கிழங்கு, வாழைக்காய், நாட்டுக்கோழி ஆகியவற்றால் நிரம்பி வழியும். ஆனால் இரண்டுங் கெட்டான்களாகிய பிறநாட்டு மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் ஊருக்கு அழைத்துச் செல்வதாயிருந்தால் ஒன்றில் நத்தாருக்காக இருக்க வேண்டும் அல்லது குடும்பத் திருமணத்துக்காக இருக்க வேண்டும். என்னைக் கண்டதும் தெருவில் நிற்கும் சிறுசுகள் எல்லாம் ‘ஓயிபோ’ என்று கூவிக் கொண்டு காரின் பின்னே ஓடிவருவார்கள். மலைப் பிரதேசத்தைச் சுற்றி நெளிந்து, தேக்க மரக்காட்டுக்கூடாக விரிந்து, ஒரு பக்கம் ‘பாம்’ மரங்களும் மறுபுறம் வாழைத்தோட்டங்களும் ஓங்கிய பள்ளத்தாக்கைத் தாண்டி சமவெளிக்கு வர ஆறு மணிநேரம் பிடிக்கும். என் கணவருடைய ஊரும் அதைச் சூழவுள்ள நாட்டுப் புறமும்

சுஜீர்யச்
சிறுகதை

புறத்தீ

ஆங்கில மூலம் :
காஞ்சனா உக்பாபே
தமிழில் :
சோ. பத்மநாதன்

ஆபிரிக்கக் கண்டம் முழுவதற்கும் போதுமான கிழங்கை உற்பத்தி செய்வதாக ஒவ்வொரு பயணத்தின் போதும் எம்க்கு நினைவுட்டப்பட்டது. உண்மை தான். செம்பாட்டுப் பாத்திகளைக் கிழித்துக்கொண்டு செழுமையான பச்சை நாற்றுக்கள் கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை காட்சியளித்தன. வீதி நெடுக விவசாயிகள், பருமனுக்குத் தக்கபடி தரம் பிரித்து அடுக்கப்பட்ட கிழங்கை விற்பர். உலகின் இந்தப் பிரதேசத்தில், கிழங்கு தான் பயிர்களுக்கு அரசன். நாட்டின் வடபகுதியிலிருந்து தென்பகுதிக்குப் போகும் பெருந்தெரு இவ்வூரை ஊடறுத்துச் செல்கிறது. நண்பகலில் மர உரல்களில் கிழங்கைத் துவைக்கும் பெண்களையும் திறந்த கொட்டில்களில் புதிதாக இறக்கிய 'பாம்' கள்ளை பருகியபடி இருக்கும் ஆண்களையும் கொண்ட - அரசாங்கத்திடமிருந்து எதையும் எதிர்பார்க்காத - இந்தச் சமூகம் மனநிறைவு கொண்டதாகவே தென்பட்டது. முழுக்கமிட்ட படி கொலனியகால முகாமைத்தாண்டி செல்லும் கார்களும் பஸ்களும் லொறிகளும் பெருந்தெருவின் இரு புறமும் உள்ள வீடுகளை, செம்பாட்டுப் புழுதியால் முழுக்காட்டுவதால், பட்டினம் நிரந்தரமாகச் சிவப்பாக விளங்கும்.

நெடுஞ்சாலையிலிருந்து பிரிந்த ஒரு சிறுதெருவில் தான் மம்மாவின் வீடு. நடுவிலுள்ள முற்றத்தை நோக்கிய படி அறைகள் அமைந்த பாரம்பரியமான வீடு. வீட்டின் ஒரு பக்கத்திலுள்ள ஒழுங்கை வழியே நடந்தால் நேரே முற்றத்துக்குப் போகலாம். ஆண்டாண்டு காலமாக, கூட்டுக்குடும்பத்தினருக்கும் அயலவர்க்கும் இந்த முற்றம் தான் சமூக வாழ்வின் மையம். இங்கே சந்தையிலிருந்து, தலையில் பிளாஸ்டிக் பையில் திணித்த ஒற்றைக் கிழங்கைச் சுமந்தபடி வரும் மம்மா ஒச்சான்யா மம்மாவை மறித்து, வேகோளில் வாழும் மகள் பிள்ளை பெற்றுவிட்டாளா என்று கேட்டாள். மம்மாவின் முற்றத்தைத் தாண்டிப் போகும் பிள்ளைகள் அவளுக்கு வணக்கம் சொன்னார்கள். கிராமவாசிகளுக்குத் தலையலங்காரம் செய்யும் ஒல்லிப் பெண் சாயங்கள் அடங்கிய கூடையோடு தன் சைக்கிளைத் தள்ளியபடி மம்மாவின் முற்றத்தைக் கடக்கும் போது, சற்று நின்று, மம்மாவின் கூந்தலை ஒப்பனை செய்ய வேண்டுமா என்று கேட்டாள். இங்கே தான் கிராமத்தின் 'எழுத்தன்' வெளிநாட்டிலிருந்து என் கணவர் எழுதிய கடிதத்தை வாசித்ததும் என் நிழற்படம் குசுகுசுப்புக்களிடையே கைமாறப்பட்டதும், ஈற்றில் ஓர் 'ஓயிபோ' மனைவி நிதர்சனமாகியதும்!

மம்மாவின் படுக்கையறை - ஓர் உறைகுளிர்ப் பெட்டிக்கும் சில இனாமல் பேழைகளுக்கும் அது தான் புகலிடம் - தலைவாசலைப் பார்த்தபடி இருந்தது. அந்த கேந்திரப் புள்ளியிலிருந்து எதுவும் அவள் பார்வைக்குத் தப்ப முடியாது. முற்றத்தின் மூலையில் குவிந்திருந்த கிழங்குகளிடையே கோழி கிளறும். பெரிய இனாமல் அண்டாக்களில் இரு பெண்கள் மீன்களைச் சுத்தம் செய்து கொண்டிருந்தனர். எளிதில் வளையக் கூடிய விரல்கள் மீன்குடல்களை வெளியே பிதுக்கின. மீன் துண்டுகள், ஒவ்வொன்றாக, பேசின் நீரில் அலசப்பட்டபின் அழுக்கு நீர், ஒரு வாளியில் கொட்டப்பட்டது. முற்றத்திலுள்ள

கிணற்றின் சுட்டுக்கு அருகில், ஓர் இளம்பெண் பாத்திரங்களைத் தொட்டியொன்றுக்குள் இட்டு அலசினாள். இன்னொருத்தி காய்ந்த வாசனைச் சரக்குகளை ஒரு சிறு உரலில் இட்டு இடித்தாள். எங்கள் தலைக்கு மேலே, ஒரு கொடியில், பிள்ளைகளின் உள்ளாடைகள் காற்றில் ஊசலாடின.

பெண்களுடைய ஓலம் முற்றத்தில் எதிரொலிப்பதுண்டு. வாகன விபத்தில் தம்பி ஒருவன் இறந்தது இன்னும் எனக்கு நினைவிருக்கிறது. ஆடைகளை இழுத்துச் செருகி கூந்தலை நைலோன் ஸ்காஃப் கொண்டு கட்டி, சுவருக்குப் புறமுதுகு காட்டியபடி பெண்கள் ஆடாது அசையாது இருந்தனர். ஒவ்வொரு பெண்ணும் தன் சொந்தக் கவலையில் மூழ்கியவளாய் இருந்தாள். இடையிடை இடம் மாறுமுன் மூக்குச் சிந்துவதற்காகத் தெருவுக்குப் போனார்கள். அதன் பின் அவர்கள் அழுதார்கள், ஒப்பாரி வைத்தார்கள். முறை வைத்துக் கதை சொன்னார்கள். மற்றையவர்கள் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் அள்ளிக் கொண்டு வந்தார்கள், சமைத்தார்கள், சுத்தம் செய்தார்கள், உணவு பரிமாறினார்கள். குடும்பத்தினர் உள்வட்டத்தில் அமைதியாக துக்கம் காத்தார்கள். அன்றிரவு நாங்கள் - குடும்பத்தினரும் விருந்தினருமாக குளிரில் நட்சத்திரங்களின் கீழ் முற்றத்தில் பாயில் உறங்கினோம். தேவாலயப் பாடகர்குழு பாடியது; ஆடியது. அவர்கள் உடல்கள் முற்றத்தின் மங்கிய ஒளியில் மின்னல்போல் அசைந்தன. குறி சொல்லும் மம்மா ஒன்யபே நள்ளிரவில் எழுந்து தன் கரகரத்த குரலில் ஆவிகளோடு மல்லுக் கட்டினாள். தொடர்ந்து சந்தடிகளும் முணுமுணுப்புக்களும். ஒவ்வொருத்தியாக பெண்கள் எழுந்து உட்காரவும், அவளுடைய உச்சாடனம் அதிகரித்தது. யேசுவின் நாமத்தை உச்சரிக்கும் நிழல் வடிவங்கள் முன்னும் பின்னும் ஆடின. பொழுது புலர்கையில், எல்லா ஆவிகளும் ஒட்டப்பட்ட நிலையில், அவர்கள் குழந்தைகளை அணைத்தபடி குழுக்களாக அமர்ந்து, தத்தம் பழைய அவலங்களை நினைவு கூர்ந்தனர். காலம் வலியை மழுங்கடித்தது.

ஊடறுக்க முடியாத - ஆனால் ஊர்வம்புக்கும் தாமே காணும் ஆறுதலுக்குமிடையே ஊசலாடும் - வலிய சுவர் ஒன்று முற்றத்தில் எழுந்தது போலிருந்தது. அந்தத் தெருவிலுள்ள பெந்தகோஸ்த தேவாலயத்தைச் சேர்ந்த பிரார்த்தனைப் போராளிகள், தமக்குக் கிடைக்கும் ஒவ்வொரு வாய்ப்பையும் ஆத்மீக வலுவூட்டலுக்குப் பயன்படுத்தும் பொறுப்பை ஏற்றிருந்தனர்.

ஏயா மாமி விளக்கினாள்: "பஸ்ஸில் ஏறுகிறீர்கள். சிலர் இக்கெஜாவில் இறங்குகிறார்கள்; சிலர் அபாபாவில் இறங்குகிறார்கள்; வேறு சிலர் இலுபெஜூவில் இறங்குகின்றனர். போக வேண்டிய இடம் வந்ததும் இந்தப் பையன் இறங்கிவிட்டான். போய்ச் சேர வேண்டிய இடத்தைத் தாண்டிய பின்னும் பஸ்ஸில் இருந்தால் பிரச்சினை அல்லவா? நான் சொல்வது விளங்குதா?"

வயதில் மூத்த ஒருத்தி சொன்னாள். "தங்கச்சி, உன் பிள்ளைக்கு நீ இட்ட பெயர் ஃபுன்ஸோ - 'பத்திரமா

கிரண்டு வித்துக்கள்

இரண்டு மாநாடுகளில் கண்ணாள்போல உலகை மாளிக்கின்ற
கிரண்டு பெண் குழந்தைகள்

கனவுகளில்...
நான் நடக்கவியலாத கால்களுடன்
வெள்ளை மூலக்கள் துள்ளுவனாறுப்
பாய்ப்புறானக் கூறுகின்றான் சிறு வயதில் சிறுமி

சத்தியமே தனது கைகளில்லாமல்
பாவனைக்காட்டுகளை வலையினார்

அவள் மார்பில் மடிக்கொண்டு
அனை தலைமையகட்டானக் கொய்கி
நின்றுமயல் சிரிக்கிறார்

மற்றவள்
புறக்கொழுவது அழகிய பெயர்
பிள்ளைக்கு உதவுவதில்லை
அனைது திரைபுகள் முன்று வயது உடல்

கண்ணில் மாந்திரம் உயிர் குழப்பவளைய
பாய்வகைகளால் தொடுகிறார்

நினைவுக் கட்டளை மறுவெளியில்
வாயில்லையா பூக்கி
பாய்வகைகளால் பிளக்கிறார் திரைகளால் சினை

நாவுளில் துள்ளலா திரைக்கிழ
சிறு குழக்கான கண்ணில்
சிறு அம்மாக்களின் கரணத்திடுமுறுப்பு
கொடுத்தது அழகியது

நினைவு விழுவது அனை குழப்பகைகளுக்கு
இ. சி. சி. சி.

வயக்கிரகத்தின் மார் - அதுதான் பிள்ளை. இப்பொழுது
கொடுத்தகாரம் நான் பெருமையாக சொட்டியாய். இன்ன
பெற்று கொள்ள நீ யார் கண்ணாடி அந்தப் பெரிய வந்து
விளையா - சப்பம் சொட்டியாய் அனை.

சென்றார் அந்திதொடர்வின் திருமயமாய்க்குந்துதான்
அவளிடம் உயிர்பெற்றது. தட்டியன் திறைய துணைந்த
சிறுமையும். எழுன் சூப்பும் வாய்க்குக்கலீதும் கண்ணிலும்
பிரயம் சாய்வகைகளிலும் உட்கொடுத்திருந்த விழுகினர்
கற்குக்குப் பரிமாறப்பட்டன. அங்கீதம் உறந்து குவித்தது.
ஆயை ஆள் துரத்தும் பிள்ளைகள் உலகை காவுபோடுக்கும்பி
யின் ஒளிந்தனர். முற்றுத்தியல் மூலையில் 'தாய்' திரம்பிய
பெரிய பிப்பாய் மார்பளவில் வந்தார். நான் வைக்கப்பட்ட
குந்தை கண்ணாத்தையும் காந்த சிறுத்தியுடைய சினைமயல்
மார் பிப்பாயில் அழக்கிக் கோலிய பிளாக்கிக் 'மக்கு' களான்
திரப்பப்பாடுக் கொல்லாருந்தன. நாட்டியள் சிறுக்குப்
பறந்தமைச் சேர்ந்த என் ஒருகையொகிய பெஷயன்மார்
தண்ணை அந்திமாரணியை கழறு வள். கம்பளி போள் களைத்த
'அனோக்' உடைபோடுநர் கந்தி முறக்கிய முக்காட்டு. நா
டுநர் அவள் கண் பின்னையகை நர் அறைக்கும் காய்த்துப்
போய் அவர்கள் காய்க்களுக்குள் சிறுக்குத் துவையவளவர்
தினர்த்துயில். நான், "திருமயமார் முடிய பவமணி திரைய்
ஆறும். அங்கீத உலகை சிடைக்கவது" என்று கண்ணை
நாட்டி வசைத்திரை. தலைமையகட்டின் நடக்கும் நா கற்குக்கு
முல் வளவொரும 'தயாராக' வேண்டும். 'நான்' கோழி குடி
இன்று உலகை மூலையகையு வந்து சத்தியம் சொல்லவர்
போஷன். அப்பொழுதுதான் 'அதிமேகமொற்றிடு' வந்து
பெயரில் பெய்கொடுக்கவில் பெய்கொடுக்கப்பட்டது கொண்டு
மேலாய் களம்முடைய சந்தைக்கு வந்திருந்தது. "இது
குளியல்வறையார் சத்தப்படுகிறதெறிது. நான் இதைத்
கொடு பிப்பாயில்லையா" என்றான் சினைமயல். வளக்கு
முள்ளை இக்குறும்பத்தில் புகுந்த அவள் தகவல்
திட்டிருவதற்குப் பக வந்திவகையானார் பவன்படும்தார்
கழக்கம் உலக வளர்.

வெள்ளை மேலாய் நெய்நாடு மருந்து பெயல்
வள்ளை முக்காடுநர் அலறுதுக்கேற்ற அனோ ஒக்கே நானா
யும் அலறிந்து என் வயத்தாளிகள் வேறுமயக் காட்சியவிக்
வளர். அவ்வயல் - வளைய வந்து அன்னைக் குடுயல் கத்தினர்
என்று பறை சரம்முறுவதார் இன்றுதது. "ஆடைமயல்
மாந்திராயர் வளக்கொ உலகை இடைப் பற்றிச்
செய்வகைகளா?" போஷன்ஸ் வளவயை முறுமுகையால்
இடித்தான். பெயல் மார்பகைகளான மருமயள் நெருக்கி
திரை மய அனைத்தாய் கண்ணை கா த்து போஷான்.
"முன்று யுள் கர்ப்பினி" என்று விமயகிந்த பெஷன்ஸ்
முறுமுகை கண்ணை கர்த்து பறமில் களைமயல் மாந்த
நொளியில் கொள்ளத் தொடர்ச்சினை

"நான் சட்டமயக் காணியைப் பார் அவள் தான்
சென்றார் பெய்கொள்கில் உடல். அவர் திருமயமாரணையிட
வயல், நான் காட்டாய் அனோருமைய மாந்திக்கு அயல் என்
கொடி கொடுக்கொடியல் வெள்ளை பற்றுக்கி நெருக்க காடில்
கண்ணைக் குறுக்குந்தி தருப் பறிக்கொடி" முறுமுகை
பெஷன்ஸ் என் கண்ணைப் பிடித்து ஒரு படுக்கையறந்து

இழுத்துப் போனாள். “பரிசுக்காக பற்றிய பேரத்தால் திருமணத்தில் குழப்பம் வரப் போகிறது!” என்றாள். “நல்லவேளை, நீயும் நானும் இதில் மாட்டிக்கொள்ள வில்லை. நடக்கிறதைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பம்!” - தொடர்ந்தாள் அவள். முற்றத்தில் மம்மாவின் குரல் கேட்கவே நாங்கள் பின் வளவை நோக்கி நகர்ந்தோம். அங்கே அடுப்பு மூட்டப்பட்டு விறகு விளாசி எரிந்து கொண்டிருந்தது. நான் மீன் பொரிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டேன். விறகை எரித்துச் சமையல் செய்து எனக்குப் பழக்கமில்லை. புகை என் கண்களிலும் கூந்தலிலும் மண்டியது. சகோதரி அக்னஸ்தன் லேகோஸ் தோழிகளுடன் திருமணத்துக்கு வந்திருந்தாள். அவர்கள் படை வீரருடைய மனைவியர். பேர்ம் செய்யப்பட்ட கூந்தலும் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட டம்ப்பைகளும் ப்ளாற்ஃபோம் குதிச் செருப்புக்களுமாக காட்சி தந்தனர். அவர்கள் தமக்குத் தெரிந்த பாகமாகிய ‘சலாது’ செய்ய முடிவு செய்தனர். தாழ்ந்த முக்காலியில் இருந்தபடி மடியில் வெட்டும் பலகையை வைத்து லெற்றாஸ், கரட், கெக்கரி ஆகியவற்றை வெட்டி மலையாகக் குவித்தார்கள். முடிவில் அவை ஹயின்ஸ் மயொன்னெய்ஸ் சேர்த்துத் திரட்டப்படும். யாரும் ஏவாமலே அவியல், பொரியல், குழம்பு என வேலை நடந்து கொண்டிருந்தது. யாரும் கட்டளை இடவில்லை யெனினும், குறிப்புரைகள் சொல்லப்பட்டன. “கெக்கரி கூடிப்போச்சு” என்றாள் பேஷன்ஸ். “மீனுக்கு உப்புப் போட்டாயா?” என்று கேட்ட லேகோஸ் பெண்மணி ஒருத்தி “அவசரப்பட்டு மீனைப்புரட்டாதே, உடைந்து போம்!” என எச்சரித்தாள். ‘சலாது’ தயாரித்து முடித்த படைவீரர் மனைவியர் தேநீர் பருகுவதற்காக ஒரு மூலைக் குப் போயினர்.

இப்பொழுது எனக்கு நினைவு வருகிறது. அது கல்யாணமோ, சாவீடோ, நத்தார்க் கொண்டாட்டமோ அல்ல. நாங்கள் ஐரோப்பாவில் இரண்டு வருடம் கழித்த பின் நாடு திரும்பியிருந்தோம். சொந்த ஊருக்குப் போக வேண்டிய கடப்பாடு எமக்கிருந்தது. பெருந்தெரு குண்டும் குழியுமாகக் கிடந்தது. தூரத்தே ஊதா நீர்வண்ணத்தில் மலை. இம்முறை கிழங்கு விளைச்சல் குறைவு. பாம் மரங்களும் வாழையும் காய்கனிகளைச் சுமந்தன. ஆனால் தெருநீளம் கிழங்குக் குவியலுக்குப் பதில் விறகுக்கட்டுக்கள் விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன. அத்துமீறும் பாலை வனம் மம்மாவின் ஊருக்கு வர எவ்வளவு காலமாகும்?

அந்தச் சிற்றூரை நாம் அடையும்போது புழுங்கிக் களைத்துப் போனோம். கனத்த கறுப்புப் புகையைக் கக்கியபடி காரர்கள் அவ்வூர்த் தெருக்களில் ஓடின. “எந்த மூளையும் சோம்பி இருப்பதில்லை” என்ற வாசகத்தைத் தாங்கிய கடும் வர்ணம் பூசப்பட்ட லொறி ஒன்று கடகடத்தபடி சென்றது. மீதுரண் அருந்திய மனிதரும் மெலிந்த நாய் பூனைகளும் உயிர் வாழும் நாட்டில், எல்லாம் முதுமையடைந்து நலிந்து காணப்பட்டன. கிராமியவங்கி, வர்ணம் உரிந்த அஞ்சல் அலுவலகம், றயில்வேக் கடவை ஆகியவற்றைக் கடந்து போகும் பொழுது என் வயிற்றில் வண்ணத்துப்பூச்சிகள் சிறகடித்தன. மம்மா வீட்டுக்குப் போனோம். தெருநீளம், விறகுத் தேவைக்காக மக்கள்

அரிந்து கழித்த டோகன் யாறோ மரங்களின் துண்டிக்கப் பட்ட கிளைகளில் இருந்து, மென்மையான குருத்துக்கள். மம்மாவை விளிக்கவேண்டிய பாரம்பரிய இனக்குழுமச் சொல்லை, முழந்தாழிடும் முறையை, எதிர்வினையாற்றும் விதத்தையெல்லாம் நினைவில் கொண்டுவர முயன்றேன். டால் அடிக்கும் கேமியோ ப்றோச்சை அணிவதற்கு அப்பால், சொந்த ஊரின் வாழ்வியலுக்கு என்னை மீள் பரிச்சயம் செய்தாக வேண்டும்! குழாயில் நீர் வருமா? கோப்பி கிடைக்குமா?

ஒழுங்கைக்குள் நாங்கள் திரும்பியதும் எங்கள் வருகையை அறிவிக்க பிள்ளைகள் விரைந்தனர். எல்லோரும் ஒரே குரலில் கூச்சலிட்டனர் “ஓயிபோ! ஓயோயோ!” முற்றத்தில் தன் வழமையான இடத்தில் வீற்றிருந்த மம்மா எழுந்து, இறைவன் புகழ்பாடி, கைகளைத் தட்டிக் கொண்டு நடனமாடியபடி வாசலுக்கு வந்தா. அவளைச் சூழ்விருந்த பெண்களும் கைகளைத் தட்டியபடி குழுப்பாடல் இசைத் தனர். ஓர் எதிர்பார்ப்பு. என் அடிவயிற்றில் ஏதோ திரண்டது. நினைக்காமலே முதல் ஆளாய் முற்றத்தில் இறங்கினேன். நாம் வெளிநாடு போகும்போது இருந்ததை விட, மம்மா முதுமை அடைந்திருந்தா. யோசிக்காமலே இரு கைகளை யும் நீட்டியபடி மம்மாவைத் தழுவுப் போனேன்.

முழங்கைகளை மடக்கியபடி, பாதங்களைத் துரிதமாக தாளத்திற்கேற்ப மிதித்து, என்னைக் காணாதவள் போல, மம்மா தொடர்ந்து ஆடினாள். நான் ஒருத்தி எதிரில் இல்லாதது போல், அவள் பார்வை என்னைத் தாண்டி, பின்னால் வந்துகொண்டிருந்த தன் மகன் மீதும் பேரப்பிள்ளைகள் மீதும் பதிந்தது. நான் அவளைத் தொடமுயன்ற போது, என்னை ஒருபுறம் ஒதுக்கித் தள்ளி விட்டு மகனையும் பேரப்பிள்ளைகளையும் ஒவ்வொருவராகத் தழுவினாள். சிரிப்பு. பிரிந்தவர் கூடிய மகிழ்ச்சி. மூச்சு முட்டிக்கொண்டுவரும் வார்த்தைகள். “ஓ, எப்படி வளர்ந்து விட்டான். எங்கள் மொழி இன்னும் நினைவிருக்கிறதா? பார் இவனை, தகப்பனை உரித்துப்படைத்தது போல் இல்லை?”

கடைசியாக மம்மா என்னைத் தொட வந்தபோது நான் கூனிக்குறுகினேன். அந்நியமான குரல்கள், சைகைகள், பரிச்சயமில்லாத முகங்களுக்கிடையே என் தலை சுற்றியது. அவர்களுடைய குரலின் அதிர்வு என் இதயக் குகையில் இறங்கியது. எனக்கு மிகத் தெளிவாக, விரைவாக, நெஞ்சில் தைக்கும்படி உணர்த்தப்பட்ட செய்தி என் வாழ்நாளில் மறக்க முடியாதது. முற்றத்தில் விழா அமளி அப்பொழுது தான் தொடங்கியது. ■

நல்ல விசயங்களைக் கேட்க எந்தவிதமான தங்குதடையும் இல்லாமல் உங்கள் காதுகள் எப்போதும் திறந்திருக்க வேண்டும். எந்த விசயங்களை நீங்கள் உங்கள் காதுகளுக்குள் இறக்குகிறீர்களோ அதுதான் உங்கள் குணநலன்.
- விவேகானந்தர்

ஈழத்துச் சிறுவர்லக்கிய வரலாற்றுப் புலத்தல் மயிலங்கடலூர் பி. நடராசன்

பார்வையும் பதிவும்

பி. ரமேஷ்

தொன்மையான காலங்களில் தன்னுள் உள்வடங்கியும் வாய்மொழி இலக்கிய ருசிக் தொன்றுதழையாத கிறாமல் இலக்கியம், 'Children's Literature' என்றும் ஆங்கிலத் தொடருக்கான திரமமாவ பதமபயுள்ளது. நிறுவனத்து வயது, மனவளர்ச்சி, பொழியற்றல் வண்டி வற்ற அடிப்படையாகக் கொண்டு லக்கியத்தில் எல்லா மொழிகளிலும் ல நுவாக்கப்படும் நிறுவல் இலக்கியங்களை; பாடல், தெழியவளம், கதை, நாடகம், நாடகம், அறிவுத் துறையினால் எனப் பல்புல வடிவங்களுக்கிடாகத் தம்மை வெளிப்படுத்தி தீர்க்கிறவை.

தமிழில் ஆய்மயாவ இலக்கண தூணிய மொழி கம்பிவந்ததிலே குழந்தை தீவல்பிவந்ததற்கான ஆக்கக் கழகம் வாய்ப்புமின்றன தொண்டாய்மியர் - கி.நாருள்தி காரத்தில் கவனப்படும் "கி.நாருள்தி மெய்யல்" கி.நாருள்தி மொழியாறும்" என்றும் கொ நுக்கான தீவரலியல் உலகமயானது "தொ ல்பாருள்தியில் மொழிவ த்தொடர்ந்து கொள்ளுவல். அவல் ஒர் மானையும் தமிழிலும் கி.நாருள்தி இன்னுழிச் சென்ற இன்னவாறு செய்தல் வென்றி அவற்றல் கி.நாருள்தி மொழி மட்டிலும் கி.நாருள்தியல் ஒரு வலுவாறு ஒருவர் கற்று வலுவாறு நுலுவாறல் வறக்கி லன்". இத் தொண்டாய்மிய உலகமியல் ஆகாரமகக் கொண்டு தொண்டாய்மிய காரத்திலேயே குழந்தைக்

கவமபயல் வழங்கி வந்தல் வலக் கருவல்.

பலம் இலக்கிய தூர்க்கலையல் கொண்டு கி.நாருள்தி மயிற் துதலான மியிலங்கடலூர் குழந்தைப் பருவத்தை முன்விலையம் படுத்திப் பாடுகின்றவை ஆர்ச்சிநாடி, கி.நாருள்தி வெத்தல், நல்வழி, வளர்நுண்டாம், வெற்றிமொ" கை, உலகிலி கொண்டு தூர்க்கல் கடிவலொழிந்தையில் குழந்தை இலக்கியத்தல்மியல் மூன்றொடிக் கடிவல் பகலவற்றைக் கொண்டு எழுதப்பட்ட நுல்களாரும் ஆயிலும் இலக மளித் வாய்மயத்தியல் ஆறக்கருத்துக்கலைய விளக்க எழுதப் பட்ட வலாயல் இன்றுவயல் கி.நாருள்திகளாகியே கடிவல் பாடுகின்றவை.

இலகமயல் மலவல்பெயர் கொழிலவயல் கி.நாருள்தி மக் கருத்துக்கலையல் உள்ளடாகக் கொண்டு 1877இல் வல். த. கி.நாருள்தியில்வலாயல் கி.நாருள்தி நிறுவல்வறக் கொண்டு வயது குழிப்பி" இ ழுதல்மூலமில் பாடப்பட்ட மடமல் பாடமயிள்கலையல் ஆறல் 70ஆம் துழ்மயன்றல் தொடக்கத்தில் மூலமது 1907இல் வலிய கொழிந்தையில் கவிமயல் தெக்கியல்தொயகல் கி.நாருள்தியல் வழமயல் ம ழுலவயல்மல் வே ழுதல்வறக்கல் மடி மயிலுல் வலையில் பாடுப்பட்ட ழுதல் தமிழில் பாடலாகயல். இலகமயத் தொடர்ந்து 1915இல் மகமயல் கி.நாருள்தியல் மடிமயல் 'குறவபாறு' இலுதல் பாடுவல் பாடலயல் எழுதி வெளி

ஈழத்துத் தமிழ்ச் சமுதாய சிறுவர் இலக்கியத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு
மயிலங்கடல் பி. நடராசன் ஆற்றிய சேவைகள் அன்பார்வன.
குழந்தைகளில் கவனத்தை செலுத்தி வலகமியும் அவர்களில் சிந்தித்து
ல மிக்கமியும் வலகமியும் மயிலங்கடல் துறாயல் கடிவல்பட்ட ஆக்கம்,
அறிவிலக்கியங்கள் அடியா வறம் வற்றுவலயல் என்றும் வல்கும்
தலவல்பெயர்.

யிட்டார். இத் தடத்தில் குழந்தைகளுக்கான ஆத்திசூடியையும் பாரதியார் எழுதி வெளியிட்டார். பாரதியாரைத் தொடர்ந்து பாரதிதாசனும் சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை முன்வைத்து குழந்தைகளுக்கான பாடல்களைப் பாடினார். பாரதி, பாரதிதாசனைத் தொடர்ந்து சுத்தானந்தபாரதி, நாமக்கல்கவிஞர், வாணிதாசன், தமிழ்ஒளி முதலான பலரும் இப்பின்னணியில் இயங்கினர். 1940களில் தமிழ்நாட்டில் முதன்முதலாக பாடநூல்களில் குழந்தைக்கவிதைகள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. கா.நமசிவாய முதலியார், மயிலை சிவமுத்து, மணிமங்கலம் திருநாவுக்கரசு முதலியார் ஆகியோரின் குழந்தைக்கவிதைகள் இவ்வகையில் அக்காலப் பாடநூல்களில் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்டன. இக்காலப் பகுதியில் குழந்தைகளுக்கான 'அணில்', 'தமிழ்வாணன்' முதலான சிறுவர் இதழ்களும் வெளிவந்தன.

உரைநடைத் துறையில் சிறுவர் இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளெனக் கொள்ளத்தக்கம் தகைமை ஆறுமுக நாவலருக்கும் அ.சதாசிவம்பிள்ளைக்கும் உரியது. அறிவாலும் வயதாலும் வேறுபாடுற்றோர் இருப்பதற்கமைய நாவலர், பாலபாடம் முதலாம் (1851) இரண்டாம் (1864) மூன்றாம் (1864) புத்தகங்களில் எளிமையான மொழி நடையைக் கையாண்டு அதனைப் பாடநூலாக வெளியிட்டார். இந்நூற்கள் நீதிசாரங்களையும் சைவசமய சாரங்களையும் திரட்டித் தமிழில் எழுதப்பட்ட நூற்களாகும். நாவலர் சிறுவர்கள் பயனாகும் வகையில் இரண்டாம் பாலபாடத்தில் இருபத்தொரு கதைகளையும் இணைத்துள்ளார். ஈழத்தின் முதல் இதழான 'உதயதாரகை' யில் 1857 முதல் 1881வரை ஆசிரியராக இருந்த அ.சதாசிவம்பிள்ளை அக்காலப் பகுதியில் தமிழ்நூடைய பண்பாட்டில் நன்னெறிகளைப் புகட்டும் நோக்கில் அடிக்கடி சிறுகதைகளை எழுதி வெளியிட்டார். இச் சிறுகதைகள் 1869இல் இவரால் தொகுக்கப்பட்டு 'நன்னெறிகதாசங்கிரகம்' என்னும் பெயரில் வெளியிடப்பட்டது. ஈழத்தில் வாய்மொழி மரபாக முகிழ்ந்த சிறுவர் இலக்கியங்கள் 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் ஆறுமுகநாவலர், அ.சதாசிவம்பிள்ளை முதலானோரால் எழுத்திலக்கிய மரபாக உருப்பெற்றது.

இந்நூற்களில் முன்னோடி முயற்சியின் பயனாகக் குமாரசாமிப்புவரின் 'சிசுபாலசரிதம்' என்னும் நூல் பிறந்தது. குமாரசாமிப் புவரினால் சிறுவர்களுக்காக 'கீதோபதேசம்' என்னும் பிறிதொரு நூலும் எழுதப்பட்டது. பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பரியும் இதிகாசக் கதைகளைப் பின்பற்றி 'பாண்டவர்கதை', 'இராமன் கதை' முதலான நூல்களை எழுதினார்.

வட இலங்கைத் தமிழ் நூற்பதிப்பகமும் மொழிவிருத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமயந்தி, சாவித்திரி, குசேலர் சரித்திரம் முதலான கதை வடிவிலான நூற்களை வெளியிட்டது. ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கியத்துக்கு செழுமை சேர்க்கும் வகையில் பேராசிரியர் க.கணபதிப் பிள்ளை, சோ.நடராசன் முதலியோரும் முறையே 'நீரமங்கை', 'விநோதனின் சாகசம்' முதலான கதை நூற்களையும் எழுதினர். 1859இல் 'பாலியர் நேசன்'

என்னும் சிறுவர்களுக்கான பத்திரிகையொன்றை அமெரிக்க மிசனரிமார் ஆரம்பித்து கதைகள், நீதிப்போதனைகள், ஆத்திசூடி முதலானவற்றினூடாகக் குழந்தைகளுக்கான நற்போதனைகளை வழங்கி வந்தனர். இதனையடுத்து 1886இல் வெளிவந்த தம்பிமுத்துப்பிள்ளையின் 'பாலியக் கும்மி' என்னும் நூலே ஈழத்தில் வெளிவந்த முதலாவது சிறுவர் பாடல் நூலாகும். குழந்தைப்பாடல்கள் என்ற உணர்வுடன் குழந்தையின் இயல்புகள், சூழல், அதன் விருப்பு, வெறுப்பு முதலானவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் ஈழத்தில் முதன்முதல் வெளிவந்த பாடற்றொகுதியாக 1918இல் ச.வைத்தியநாததேசிகரால் வெளியிடப்பட்ட 'தமிழ்ப் பாலபோதினி'யைக் குறிப்பிடலாம். இதில் 'சாய்ந்தாடம்மா சாய்ந்தாடு', 'கைவீசம்மா கைவீச', 'என்தாயே என்தாயே' முதலான சிறந்த பாடல்களும் அடங்கியிருந்தன. 1934ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த 'பாலர் மித்திரன்' என்னும் சஞ்சிகையில் இடம்பெற்ற 'செய்யுள் திரட்டு' என்னும் பகுதியே இக்காலப்பகுதியில் அறிஞர்களிடத்தில் குழந்தைக்கவிதை இயற்றும் ஆர்வத்தைத் தூண்டியது.

இதன் தொடர்ச்சியாக 1935 ஆம் ஆண்டு க.ச.அருணந்தியால் தொகுக்கப்பட்ட 'பிள்ளைப்பாட்டு' ஈழத்துச் சிறுவர் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு மைல்கல் எனலாம். சிறுவர் உள்பாங்கை அறிந்து வெளிவந்த இத் தொகுதியில் சீனித்தம்பி, ச. பஞ்சாட்சரஜயர், மா.பீதாம் பரம், கே.சின்னத்தம்பி, சோமசுந்தரப்புவலர் உட்பட இருபது கவிஞர்களின் எழுபத்திரண்டு கவிதைகள் வெளிவந்தன. நாட்டார் பாடல் மெட்டை உள்வாங்கி பாடப்பட்ட ஓசையமிக்க பாடலாக இது அமைந்திருந்தது.

1950-1960 காலப்பகுதியில் ஈழத்தில் சிறுவர் இலக்கியம் பெரிதும் வளர்ச்சியடைந்தது. ஏலவே எழுதியவர்களுக்கப்பால் எஸ்.தங்கசாமி ஐயர், அல்வாயூர் மு.செல்லையா, க.வேந்தனார், சந்தனநங்கை கந்தப்பு, க.வீரகத்தி, இ.சிவானந்தன், பா.சத்தியசீலன் முதலான பலரின் அரும்பெரும் முயற்சியால் யாழ்ப்பாணத்து சிறுவர் இலக்கியம் அதி உன்னத வளர்ச்சியை அடைந்தது. இக்காலப்பகுதியில் குறிப்பாக 1965 காலப்பகுதியில் மாதமிருமுறை மாணவர் சஞ்சிகையான 'திருமகன்' கொழும்பு பாமன்கடையிலிருந்து வெளிவந்தது. கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, மாணவர்பேட்டி, அறிவியல் துணுக்கு, அறிஞர் வாழ்வில் நடந்த ஒரு சம்பவம் எனப் பல்வேறு ஆக்கங்களைத் தாங்கி வந்த இச்சஞ்சிகை பெயரளவில் கூடப் பேசப்படவில்லை.

1960களில் சிறுவர் இலக்கியத்துறையில் காலடி பதித்தவர்களில் ஒருவர் மயிலங்கூடல் பி.நடராசன் ஆவார். முதுதமிழ்ப் பேராசானாகவும் சமயம், பண்பாடு, மொழி, இலக்கியம் முதலான துறைகளில் புலமை மிக்க ஆய்வாளராகவும், பதிப்பாளராகவும், தொகுப்பாளராகவும், இதழாசிரியராகவும், கவிஞராகவும் விளங்கிய இவர் மழலைத் தமிழ் தந்த ஆடலிறையாகவும் திருச்செந்தூரனாகவும் அரி. சதானந்தனாகவும் அறியப்பட்டவர்.

ஈழநாடு மாணவர் மலரில் (18.11.1961), எங்கள் இலங்கை என்னும் தலைப்பில் இலங்கை நாட்டின்

வரலாற்றுப் படிம பித்திரங்கள், எண்ணன் (23.01.1962), சிலா (11.02.1962), அறிந்திடு (15.03.1962), கண்ணலிழை மயலாடி (09.04.1962), முன்புமுற்படி (08.07.1962), தலை வரத்தியார் (12.06.1963), முதலான கவிதைகள் பாவநாற்று ஏழாட்டு பத்திரிகையில் 'ஆட்கிதை' என்றும் புனைபெயரில் வழங்கினார். இவை தமிழ்நாட்டின் 'ஆட்கி பரந்தீட வைத்திடுளிர்', 'பூக்கம்', 'பாக்கினை கேள்' முதலான கவிதைகளை முறையே தெய்வநாக, திசையன், விநயகன் முதலான பத்திரிகைகளில் வழங்கினார். பித்திரமளத்தின் களம் 'கண்ணலிழை மயலாடி' துவங்கி நம்புக்கும் மயல்க்கட லுள்ள சிறுவர் கவிதைகள் வலிய இலிய சொற்கள் கொண்டு வரையப்பட்டவை. குழந்தைகள் பாட்டுப் பாடின கவிதைகள் தர் ஆரக்கள் சொற்பாடுகளை வெளிப் படுத்தவும் வாய்ப்புரை செயற்படுகின்ற, சொற்களை, பொருட்களை, உடல்க்கத்தக்கான ஆர்வம் செயற்பாடு கள் என்பன இப்பாட்டு பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

"பக்கைக் கிளியே வர வர வர
பழகிப் பெயர் பறந்து வர"

கொண்டா முறைய உய் பேரலை
கறு வய்வாய் வாரில்கே"

(கிளி - குறாடு)

எனக் கிளியே ஆனாக்குள் குழங்கை, தலைகேடடிய
என்ன நுள் துள்ளுவாய் கிளியுடன்"

"இன்பமாகப் பேசிடலாம்
இனிய பழக்கள் நிகழிட வாய்
முன்புமுற்படி மனது வெய்வில்
தமிழ்த் கூண்டில் வாரந்திடு வரம்"

வாய் உவரயாட்டு சிறுது. கூண்டுக்குள் கிளி அது படு
வதற்கான காரணத்தைக் குழந்தை முன்புமுற்படி பித்திர
பொது தள்ளாயில் கருவாடி இவ்வாய் உவரக்கக்கது.

உவரக்கத்தை உவந்தித்திடு ஒன்றையகிள பாடி
கண்ண பித்திரங்கள் வழங்கினார். பொருளையுடன் பிக்க
கொண்டா வாய் உவரயாடி ஒவ்வொன்றும் இவ்வாய்

கண்ண பித்திரம் மயல்கை தன்னாறுகள் பெற்று வரலாற்றும்,
இவ்வகையில் கொள்ளொன்ற வாய்ப்புட்டு குழங்கை நடராசன்
கவிதையுடன் சிறந்த உதாரணம் 'தங்கத்தாத்தா' என்ற
கத்திரப்புகளை எண்ணும் குறிப்பும் இப்பாடல்
வரலாற்றில் குறையப்பட்டதாயினும் ஒன்றை ஒழிக்கவாய்
பாடப்பட்டது.

"தமிழைப் படித்துக் கவிதை கொல்லி
கூடு நல்ல தாத்தா
ஆழிழைப் கொடி கண்ணை கறு
அருள் பரப்பும் தாத்தா...
ஆடு கோழி கொட்டும் கொடிய
அன்பில் செயலைக் கண்டு
கூடும் தவறம் கொட்டி விக்கக்
கொடுக்க வேறுந்த தாத்தா"

கொண்டா முறையின் ஆக்கங்கள்க்கடாக அவர்
புனைபெயர் பாடும் இப் பாட்டு வரலாறு கவிதைகளை வெளி
நடைகள் இவ்வாய் பாடிப்பகுக்கிறது பாடல்கைக்
வரலாற்றுகிறது.

மயல்க்கடலுள்ள பாடல்கள் சில உள்ள
பித்திரக்குத் தாளாழ்கை அமைவது. வாய் ஒழுங்கு
ஒன்றையவையில் ஒர் நல்முறையையும் பகிர்ந்து செல்கிறது.

"ஒன்றும் ஒன்றும் இரண்டு/ ஒன்று கேர்ந்து பாடு
இரண்டும் இரண்டு நாடு/ இவ்வாய் பாடும் நாடு
ஒன்றும் ஒன்றும் ஆறு/ ஆட்கி அறிவைக் காடு
மாயும் நாறும் காடு/ நாறும் அறிவைக் கேடு
கூடும் தூரும் படி/ அறிவி வாய்மை கேடு"

குழந்தைகள் கிழங்கு வரலாற்றில் தலைப் பிறப்பு
பின் அருள்முன்பு உடல்க்கடாக மயல்கைத் திரை
இவ்வாய் அருள்வாய்வாய் ஒருவர் இவ்வாய் வரலாறு மயல்கை
மயம் 'வய்வாய்' என்றும் இக்கவிதை அமைக்கிறது. ஏழை
மேம்பாட்டுக்குரிய அறிவு வரலாறு அமைவும் இவ்வாய்
குழங்கையில் உவரபாடல்கைச் செயலமைப்படுத்தவும்
உதவுகிறது.

சுழங்குதும் சிறுவர் இவ்வாய் படிமுறையிடு
பெற்று இவ்வாய் பகுதியில் வெளவ நடராசன் 'மத்திரக்
கண்ணாடி' என்றும் வரலாற்றை கண்ணாடி வெளியிட
1964இல் கிழங்குமுன்பு பாடல் பாடல்கையை வெளி
யிட்டார். சுழங்கு ஒன்றும் பகுதிகளை வெளியிடு முன்
சிறுவர்க்கிழைப் குழங்கை 1965இல் மட்டக்களப்பில்
'கொண்டா' இவ்வாய் மட்டம் 31 குழந்தைக்கவிதைகள்
இயற்றிய 41 கவிதைகளைக் கொண்டு 'கவிதாநுள்' என்ற
கொண்டா வெளியிட்டு, நினைவ மயல்க்கைத்தால்
கொண்டாப்பட்ட இந்நூலை திசையன்க்கடியின் செ.குண
நட்டணம், புறப்புகளை, ருத்திரா, கிணையிவ்வாய்வாய்,
கிணையிவ்வாய், அருள், உவரயாடிவ்வாய், வி.க.முறைய
மயம், நவாய் உவரயாடி, பகிள் கவிதைப்பெயர், ஆத்கண்ணாடி
ஆ.காமாட்சி, மறைபுத்தல்கை, கவிதைகள், ருத்திர
முன் வரலாறு, கிணையிவ்வாய்வாய், துவரயாடி முதல்க்கையின்
கவிதைகளுடன் ஆட்கிவரலாறு கவிதைகளுடன் இவ்வாய் குழங்கு
மயல்க்கைத்திடு சிறுவர் இவ்வாய் குழங்கில் கவிதைகளைப்

றன. 1957இல் 'பாலர் பாமாலை' என்னும் தொகுப்பு மலையகத் தமிழாசிரியர் சங்கத்தால் வெளியிடப்பட்டது. மலையகத்தில் நிலவிய அரசியல் சூழ்நிலைகளும் பிரஜா உரிமைப் பிரச்சினைகளும் இம்மாதிரியான பிற்தொரு தொகுப்பை இக்காலப்பகுதியில் சாத்தியமாக்கவில்லை என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

நினைவுமலர் நூல்களில் (சரமகவி) குழந்தைக் கவிதைகளை வெளியிடும் வழக்கு இக்காலப்பகுதியில் முனைப்புப் பெற்றது. இலைமறைகாயாக வெளியுலகுக்கு அறியப்படாத கவிஞர்கள் பலரை இந்நினைவு மலர்கள் அறி முகம் செய்தன. யாழ்ப்பாணத்தில் பண்டிதர் சி.அப்புத்துரை (கூடல்நாடன்) நீத்தாரின் நினைவேடாகக் குழந்தைக் கவிதைகள் சிலவற்றைத் தொகுத்து வெளியிட்டார். இம்முயற்சியே கல்வெட்டில் குழந்தைக் கவிதைகளை தாங்கி வந்த முதல் முயற்சியாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இதன் தொடர்ச்சியைப் பி.நடராசனிடம் காணலாம். குழந்தைக் கவிதைகளை உள்ளீடாக்கி நினைவேடுகளுக்குப் புத்துயிர் அளித்த நடராசன் இத்துறையில் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் செயற்பட்டு இதுவரை இருபத்தைந்து நூல்கள் வெளிவரத் துணை புரிந்தார்.

1964 இல் மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசன் அவர்கள் பண்டிதர் சி.அப்புத்துரையின் தமக்கையார் செல்வலக்குமி நடராசா நினைவாக 'மழலைச்செல்வம்' என்னும் சிறுவர் பாடல்களைத் தொகுத்து வெளியிட்டார். இராசுமணி, வே.பவானி, செ.து.தட்சணாமூர்த்தி, ஆடலிறை, தெல்லியூர் நா.ஆறுமுகம், கதிர்சேன், இ.நாகராசன், வே.பஞ்சாட்சரம் முதலான குழந்தைக்கவிஞர்களின் 17 பாடல்கள் இந்நூலில் இடம்பெற்றன. இதனைத் தொடர்ந்து பிள்ளையினார் தெய்வானைப்பிள்ளை, பரமேஸ்வரி பார்வதிசிவம் நினைவு மலர்களாக முறையே 'கூடல் மழலைகள்', 'மழலைப்பா' முதலான நூல்கள் வெளிவந்தன. கூடல்மழலைகள் நூலில் ம.பார்வதிநாதசிவத்தின் இரண்டு கவிதைகளும் ஆடலிறையின் ஆறுகவிதைகளும் இடம்பெற்றன. சிறிய தொகுப்பாயினும் நிறைவான தொகுப்பாகும். மழலைப்பா தொகுப்பில் நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவர் தொடக்கம் பா.மகாலிங்கசிவம் ஈறாக 14 ஈழத்துக் குழந்தைக் கவிஞர்களின் பாடல்கள் இடம்பெறுகின்றன. முதுதமிழ்க் கவிஞர்களான சோமசுந்தரப்புலவர், மா.பீதாம்பரம், மு.நல்லதம்பி, கனக.செந்திநாதன், வை.இளையதம்பி, க.வீரகத்தி, சி.கார்த்திகேசு, அம்பி, சபா.ஜெயராசா, வே.குமாரசாமி, மு.பொன்னம்பலம், ச.வே.பஞ்சாட்சரம் ஆகியோரின் நிறைவான கவிதைகளைக் கொண்டு காத்திரமான தொகுப்பாக இந்நூல் விளங்குகிறது. இவை தவிர கலைமாணி சு.சரவணபவன், தியாகராசா தருமலிங்கம் எனப்பலரின் நினைவேடுகளை ஆக்கபூர்வமான குழந்தைப் பாட நூல்களாக வெளிக்கொணர்ந்தார். ஈழமெங்கும் சிதறிக்கிடந்த சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் பாடல்களைக் கொண்ட இத்தொகுதிகளை ஒன்றாக நோக்கும்போது அவை நல்லுணர்வுகளின் சாரமாகவும் அறிவு வளர்ச்சி மற்றும் குழந்தையினது மனவிரிவின் பிரதிமையாகவும் துலங்குகிறது. ஈழத்தின் குழந்தைப்

பாடப்பரப்பிலும் அதன் வரலாற்றிலும் இத்தொகுதிகள் சிறப்பான கணிப்பையும் கவனிப்பையும் பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சிறுவர் பாடல்களை நினைவேடுகளாகப் பதிப்பித்த மயிலங்கூடலூரார் பாடசாலைகளை மையப்படுத்தி குழந்தைப் பாடல்களைத் திரட்டுவதிலும் ஆர்வம் காட்டினார். பாடசாலையை மையப்படுத்தி தொகுப்பொன்று வெளிவரும் போது அது பாடசாலைக்கல்வி, கலை இலக்கியப் பாரம்பரியங்களை வெளிக்கொணர்வதுடன் அப்பாடசாலையின் இலக்கிய ஆளுமைகளை அறிவதற்கும் வழிகோலும். அவ்வகையில் ஈழத்துத் தமிழிலக்கியப் பரப்பிலே வெவ்வேறு திசைகளிலே பயணித்த -பயணிக்கும் மகாஜனக் கவிஞர்களின் குழந்தைப்பாடல்களைத் திரட்டி 'மகாஜனக் குழந்தைக் கவிதைகள்' என்னும் நூலை உலகப் பழைய மாணவர்கள் சார்பில் வெளிக் கொணர்ந்தவர்களில் மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசன், ம.பா.மகாலிங்கசிவம், கோகிலா மகேந்திரன் முதலானோரின் பணிகள் இன்றியமையாதவை. கவிஞர் செ.கதிர்சேர்பிள்ளை தொடக்கம் செல்வி சு.சர்மிகா ஈறாக 44 கவிஞர்களின் 114 கவிதைகள் இத்தொகுப்பில் இடம்பெறுகின்றன. மாஹகவி து.உருத்திரமூர்த்தி, த.கனகரத்தினம், சி.அப்புத்துரை, பி.நடராசன், கோகிலா மகேந்திரன், ஆ.சிவநேசச்செல்வன், சபா.ஜெயராசா, க.நாகேஸ்வரன் எனப் புகழ் பெற்ற கவிஞர்களால் பாடப்பெற்ற இத்தொகுப்பு குழந்தைப்பாடல் பற்றிய ஆய்வினைச் செய்வோருக்குச் சிறந்த ஒரு கலைக்களஞ்சியமாக அமையும்.

சிறுவர்களின் நடத்தைகளிலும் மனப்பாங்கிலும் சிந்தனைகளிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தும் சிறுவர் படைப்பிலக்கியங்கள் குறித்து உயிர்ப்புடன் செயற்பட்டவர் பி.நடராசன் ஆவார். பாடநூல்களில் பரவியுள்ள அசமந்த போக்குகளை விமர்சன நோக்கில் ஆழமாக்கிய மயிலங்கூடலூரார் எதிர்காலத்தில் மாணவர் அறிவுசார் விருத்தியை தூண்டும் வகையில் இலக்கியம் படைக்கப்படவேண்டும் என்பதில் அதிக சிரத்தை காட்டினார். குழந்தைகளைச் சமூகப் பொருத்தப்பாடுடையவராக்கும் வகையிலும் நற்கருத்துக்களின் ஊடாக அவர்களை எதிர்கால சிற்பிகளாக்கும் வகையிலும் ஆடலிறை குழந்தைப் பாடல்கள், ஆடலிறை மழலைப்பாடல்கள் என்னும் தொகுதிகளை தாமே எழுதி வெளியிட்டார். நாற்பது ஆண்டுகளாகக் குழந்தை மற்றும் சிறுவர் இலக்கியத்தில் மயிலங்கூடலூராராக்கு இருந்த நீண்ட அனுபவத்திரட்சியின் ஆக்க இலக்கிய வெளிப்பாடே இத் தொகுப்புக்கள் ஆகும்.

குழந்தையின் புலக்காட்சிக்குப் புலப்படும் நிலவு, மழை, பூ, கிளி, காகம், நாய், பூனை முதலான அஃறிணைப் பொருட்கள் பலவற்றை சமூகச் சூழலுடன் பொருத்தமுற அமைத்து எளிமையான சொற்களுக்கூடாகக் குழந்தையின் உள்பாட்டை ஐம்பத்திரண்டு பாடல்களினூடாக வெளிப்படுத்தும் தொகுப்பே ஆடலிறையின் குழந்தைப் பாடலாகும். இந்நூலின் முதற்பகுதியாகக் காணப்படும் சிறுவர் பாடல்கள் ஆங்கில மழலைப் பாடல்களின் நேரடி மொழி பெயர்ப்பாகும். இதனையடுத்து இடம்பெறும் பாடல்கள்

மார் சின்ன பகிர்வாகவும், உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாகவும், நல் உபதொர்வுகளின் தீர்ப்பாகவும், அறநெறிகளின் உயர்வு, அறிவேழியை பாடலாகவும் காணப்படுகிறது.

கீழ்க்கண்ட க.கொத்தனாசுவாமி "கவனம் தூக்கி மண்ணின் ஒற்றி / உட்புகர் கொஞ்சம் ஆம்மா" என்று பாடிய அணுவின் எழுதப்பட்ட 'மலர் வாழ்க்கை' 30.06.63 இல் "எழுந்தாடு" பத்திரிகையின் மூலப்பக்கம் குறிப்பாகக் காட்டினாலும், அன்பு, ஆதரவு, காப்பு ஆகியவைகளை எழுத்துப் பொலிவுநாள் உபாத்தியாயவரத் தன்னை மாதிரித்தெண்ணி பாறும் இப்பாடல் திரைக்காமணியால் மலர் பொலிவு நாளில் மலர்வந்ததற்காகப் பாடலாகும்.

"எழுந்த தெரியா எய்திய நன்றால்
எழுந்தது சொல்லித் தருவாய்
அழுதால் எம்மைய அளந்த தளைத்தே
அன்பு காட்டி திற்பாய்."

என்னும் வரிசை உணர்வு மூலமாக நல்ல உபத்தியாயவரின் மனநிலை நிறுத்துகிறது. பாலியல் உணர்வொட்டத் திறுடாக ஆகியவின் உணர்வுகளைக் காட்டும் இயக்கவரவு ஆகியவற்றின் கவிதையுட்புகர் சிறந்த எழுத்துக் காட்டாகும்.

குழந்தை எதனையும் தருவி ஆயுதம் மனோநிலை எய்க கொண்டது. இயக்கவரின் திரித்தவ தியைமைக் காலும் குழந்தை தாயிடம் அடுக்கிவரும் வினாக்களைத் தொடுக்கிறது. தொடுக்கும் வினாக்கள் குழந்தையின் உணர்வுப் பித்த தியை" மனோநிலை மனோநிலையால் தீட்டப்படுகிறது.

"வாழ்த்தோரை போலிருந்த
வண்ண நிவணம் பாரம்பம்
பித்திக் கிடத்தல் பாரம்பம்
பித்திக் கிடத்த தேவம்மா
எட்ட நித்தம் அடுகளை
எட்டிப் பித்த தாரம்மா"

குழந்தையின் பாடல்கள் மண்ணாக்கடி உருவகங்களில் திறமை களில் அழகங்கள் காட்டியெழுப்பும் வகையில் பாடப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

"மயத்தில் எங்கும் இளைகள்
எங்கும் பல்பு நிறமாம்
உறோசா மரத்தில் பூக்கள்
உள்ளம் அறநெறிகளைப்
மாறத்தில் மாய்காய்
மஞ்சள் ஆதலில் திறமாய்"

(குறவகை)

குழந்தை அழியும் பொதுக் கருத்துக்களை மாண்புமிகு வேறுபடுத்தி அழியும் இப்பாடல் குழந்தை

வின் மாண்புக் கருத்துக்கள் திரைக்காமணியில் பதிவும் உணர்வுகள் அடையக்கூடிய இன்னது.

அன்றாட வாழ்வியல் சிந்தனைகளைக் குழந்தைக் கவிதைகளால் அழகு செய்துள்ள பித்திராகும் குழந்தைகளைப் பாடல்கள் "கவனம் தூக்கி மண்ணின் ஒற்றி / உட்புகர் கொஞ்சம் ஆம்மா" என்று பாடிய அணுவின் எழுதப்பட்ட 'மலர் வாழ்க்கை' 30.06.63 இல் "எழுந்தாடு" பத்திரிகையின் மூலப்பக்கம் குறிப்பாகக் காட்டினால், அன்பு, ஆதரவு, காப்பு ஆகியவைகளை எழுத்துப் பொலிவுநாள் உபாத்தியாயவரத் தன்னை மாதிரித்தெண்ணி பாறும் இப்பாடல் திரைக்காமணியால் மலர் பொலிவு நாளில் மலர்வந்ததற்காகப் பாடலாகும்.

"தூட்டை எவத்து வறுத்துக் காளை
உடலே மயங்கு கருகிராய்
சூட்டை இழக்கால் உணர்வு துறந்த
உடலை மாய்க்கித் தின்வலம்
மண்ணால் போட்டும் உயர்வாய் காளை
மணக்க மணக்க வறுக்கிறாய்
கணக்க மின்னி கோசார் போட்டு
கொடுக்க வறுத்துத் தருகிராய்
மஞ்சள் தூளும் உப்பும் அளந்தும்
கொண்டம் கடலை நளனத்தவல்
மஞ்சளாக நல்ல கடலை
பொரித்தே மணக்குத் தருகிராய்"

அளங்காரத் தன்மையற்று குழந்தைத் தோற்றம் பொலிவுமையால் காட்டி கடலை வறுத்துக் காளைகளும் கிரப்பட்டல் படம் பிடித்துக் காட்டும் இப்பாடல் வாழ்க்கையின் கருத்துக்களைக் கலந்திருக்கும் மனோநிலைப் படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மலர்வந்ததற்காக 'மலர்வாழ்க்கை' சென்னைத் திரைக்காமணியில் இயக்கவரின் மலர்வாழ்க்கைக் காலும் குழந்தை தாயிடம் அடுக்கிவரும் வினாக்களைத் தொடுக்கிறது. தொடுக்கும் வினாக்கள் குழந்தையின் உணர்வுப் பித்த தியை" மனோநிலை மனோநிலையால் தீட்டப்படுகிறது.

மண்ணாக்கடி உருவகங்களில் திறமை களில் அழகங்கள் காட்டியெழுப்பும் வகையில் பாடப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். குழந்தையின் பாடல்கள் மண்ணாக்கடி உருவகங்களில் திறமை களில் அழகங்கள் காட்டியெழுப்பும் வகையில் பாடப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

மண்ணாக்கடி உருவகங்களில் திறமை களில் அழகங்கள் காட்டியெழுப்பும் வகையில் பாடப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். குழந்தையின் பாடல்கள் மண்ணாக்கடி உருவகங்களில் திறமை களில் அழகங்கள் காட்டியெழுப்பும் வகையில் பாடப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

ஆரம்பப் பள்ளியில் பயிலும் சிறுவருக்கு எழுத்தைப் பயிற்றுவிக்கும் முறையில் அமைந்த இப்பாடல்கள் மொழி அறிவுடன் இணைந்து சமூக விழுமியங்களையும் அறிவுரைப் போதனைகளையும் ஊட்டுகின்றன.

“அனா ஆவன்னா பாடிடுவோம்
அப்பு ஆச்சியை வணங்கிடுவோம்”

(அனா, ஆவன்னா)

எனும் பாடலடி தமிழ் உயிர் எழுத்துக்களைக் குழந்தை எளிமையாகக் கற்பதற்கு ஏற்றவகையில் அமைந்துள்ளதுடன் மாதா, பிதா, தெய்வம் என்னும் அறக்கருத்தையும் வலியுறுத்தி நிற்கின்றது.

“அணிலே அணிலே வா ஓடி
அசைந்து அசைந்தே வா ஓடி
ஆட்டுக்குட்டி வா ஓடி
ஆலம் இலை நான் தந்திடுவேன்”

என்னும் ‘அகரவரிசைப்’ பாடலில் குழந்தையைச் சுற்றியுள்ள புறச் சூழலுக்கூடாக எழுத்தைப் பயிற்றுவிக்கிறார். இங்ஙனம் பாட்டின் மூலம் எழுத்தைப் பயிற்றுவிக்கும் ஆடலிறையின் பாடல்கள் குழந்தையின் தனி உலகத்தை அறிந்து பாடப்பட்டவை. குழந்தையின் அறிவுக்கும் உணர்வுக்கும் ஏற்ற வகையில் பாடப்பட்ட இப்பாடல்கள் தனித்துவமானவை.

உரைநடையில் அமையும் குழந்தைக் கதைகளை விட பாட்டு வடிவில் அமையும் குழந்தைக் கதைகள் சிறுவர்கள் நினைவில் வைத்துப் போற்றுவதற்கு ஏதுவாய் அமையும் என்பார் மு. பி. பாலசுப்பிரமணியன். குழந்தைகளுக்குரிய கதைப்பாடல்களை எழுதுவதில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தவர்களாக கவிமணி தேசியவிநாயகம் பிள்ளை, சோமசுந்தரப்புவர், அழ. வள்ளியப்பா, வாணிதாசன் முதலானோரைக் கூறலாம். ஆங்கிலத்தில் *story poems* என்னும் வடிவில் அமையும் இப்பாடல்கள் நீதிக்கருத்துக்களை உணர்த்தும் வகையில் பாடப்பட்டவை. மயிலங்கூடலாரின் கவிதைகளின் பெரும்பாலானவை சிறுவர்களுக்குரிய கதைப் பாடல்களாகவே இயங்குகின்றன. சந்திரத் தோசையும் பசித்த நாயும், காகமும் தண்ணீர்க்குடமும், காகமும் பாட்டியும், காகமும் பாம்பும், சிங்கமும் முயலும், வெண்கலக்கடைக்குள் குட்டியானை, காகமும் நரியும், காகமும் கிழவியும், காந்தம் கண்டான் முதலான கதைகள் உயர்ந்த கருத்துக்களை உள்ளீடாகக் கொண்டு எழுந்த கதைகள் ஆகும். சிறுவர்கள் விரும்பிப் படிக்கத் தக்க வகையில் எளிய முறையில் இக்கதைப் போக்குகள் காணப்படுகின்றன.

மயிலங்கூடலாரின் ‘காகமும் பாட்டியும்’ என்னும் கதை “திருடக்கூடாது. பிறர் மனம் நோகும் வண்ணம் நடக்கக் கூடாது” என்னும் உயர்ந்த சிந்தனையை விளக்கி நிற்கிறது. “வடைகளைப் பாட்டி சுட்டு வைத்திருக்கும் போது அதிலொன்றை திருடலாம் எனக் காகம் எண்ணுகிறது. பின் பாட்டியின் மனம் நோகும் என்றெண்ணி அவ்வெண்ணத்தைக் கைவிட்டு பாட்டி வடை சுடச் சள்ளி

விறகுகள் பலவற்றைப் பொறுக்கிப் போடுகிறது. பின் “காகா” என்று பாட்டி முகத்தைப் பார்த்துக் காகம் கரைய அது பாட்டிக்கு “தா தா” எனக் கேட்கிறது. “ஈதேர்” என்று பாட்டி வடையை / எறியக் காகம் தின்றதே” என்னும் புதிய கருப்பொருளுக்கூடாக கவிதை நிறைவுறுகிறது. இதனைக் கண்ணுற்ற பேராசிரியர் சண்முகதாஸ் “உழைத்து ஊதியம் பெறு என்னும் நல்ல ஒழுக்கவியற் கருத்தினை இப்பாடல் புலப்படுத்துகிறது” என்பார்.

ஆச்சி வடை சுட்ட கதைக்குப் புதிய அர்த்தம் கொடுத்த மயிலங்கூடலாரார் காகம் வாயைத் திறந்து பாடி வடையை இழந்த கதைக்கும் புதிய வடிவம் கொடுத்துள்ளார். “பாட்டுப் பாடச் சொன்ன காகம் வடையை நரியின் தலையில் போட நரியும் அலரிப் பாய்ந்ததே” எனக் கூறி காகமும் நரியும் கதைக்கு புதிய ஒளி பாச்சுகிறார். இப்புதுக்கதை வடை சுடுவோரைக் கேலி செய்ய எழுந்த கதையாகும்.

“கிட்டாதெனின் வெட்டென மற” என்னும் பழமொழியை ‘சந்திரத்தோசையும் பசித்த நாயும்’ என்னும் கதைப்பாடல் உணர்த்தி நிற்க ‘சிங்கமும் முயலும்’, ‘காகமும் பாம்பும்’, ‘குட்டி ஆடும் வேட்டை நாயும்’ என்னும் கதைகள் “விவேகமும் மனவலிமையும் இருந்தால் மெலியார் வலியாரை வெல்லலாம்” என்னும் கருத்தை உள்ளீடாக வெளிப்படுத்துகிறது. சிறுவர்களது வயதுக்கும் அறிவுக்கும் கற்பனைக்கும் சொற்பரப்புக்கும் ஏற்றவாறு இக்கதைகளை மயிலங்கூடல் நடராசன் அமைத்துள்ளார்.

‘ஆடுகள் இரண்டு’, ‘கோழியும் குஞ்சுகளும்’ எனும் கதைகள் நீ.ராத்தலாவ் என்னும் சோவியத் சிறுவர் இலக்கிய ஆசிரியரால் எழுதப்பட்டு மொஸ்கோ முன்னேற்றப் பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டது. பூ.சோமசுந்தரத்தால் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்ட இக்கதைகளை பாடலாக்கியவர் பி. நடராசன். ஒற்றுமை, விட்டுக்கொடுத்தல், இசைவாக்கம், எல்லோரும் இன்புற்று வாழ்தல் முதலிய பண்புகளை வளர்ப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட இப்பாடலில் “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற புறநானூற்று ஆசிரியர் கணியன் பூங்குன்றனாரின் குரல் ஒலிந்திருப்பதைக் காணலாம்.

Richard stopical Encyclopidia இதழில் இடம்பெற்ற *Peter pan* என்னும் கதை *legend of hans Brinker* என்னும் ஹொலன்ட் (*Holland*) கதையின் ஆங்கில வடிவம். இதனை ‘நாட்டைக் காத்த பாலன்’ என்னும் தலைப்பில் சிறுவர் கதைப் பாடலாக எழுதினார். மாணவர் மனதில் தேசப் பற்றை வலியுறுத்தும் வண்ணம் ஆடலிறையால் எழுதப் பெற்ற இக்கதைப் பாடல் தன் தாய் நாட்டின் மீதும் அதன் மக்கள் மீதும் வைத்திருந்த ஆழ்ந்த பற்றினை எடுத்துரைக்கிறது.

அறிவியல் வளர்ச்சி பரவலாக்கப்பட்ட சூழலில் குழந்தையின் அறிவியல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் ஆடலிறையால் அறிவியல் பாடல்களும் பாடப்பட்டன. ‘காந்தம் கண்டான்’, ‘ஆக்கிமிடிசு’ முதலான பாடல்கள் இத்தளத்திலேயே இயங்குகின்றன. கோட்

பாட்டு அறிவிப்பைப் பின்னடைவால் பெற்ற ஆச்சரியத்தை "பொருளை தீரில் ஆழ்க நூலையில் பெயர்வைத் தாங்கும் சிவஞானம்" பொருளார் பெயர்க்கு தீர் திறைக்கும் பெயர்க்கு உயர்வு: விடுவோர் விளக்கி தீர்க்கிறது. இதனைப் போன்று "காந்தம் கள் டாக்" உயர்வுப் பண்பை "உயர்வுப் பண்பு" துணை. உயர்வுப் பெயர் கும் கவரும்" என்றும் போட்டாட்டி விடுவோர் பொருள்களின் காரணியுறுக்கடாக எடுத்துரைக்கிறது. ஆட விடையில் ஆளுவோரையும் ஆழ் கருத்துக்களை எரிய முறையில் கொள் ளும் பாவியோரையும் இப்பாடல்களில் காணலாம்.

ஏற்படுத்திய காரணிகளை ஆராயும் "வேதவரை அழகுறும் விடுவோர் துறந் தைப் பள்ளிகள்" என்றும் கட்டுரை லுள்ளும் ஆண்டு வயிற் பாவியும் துறந் தைப் பொருள் பாடலைச் சுவைத்து வெளியிட்ட வள்ளி வெளி யிட்டு திறைக்காததைக் கண்டித் தியது. வேதவரையில் ழலம் பாட ளும் பாட நூல்கள் இடம் பெறும் பாடலை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து பாட லின் பொருள் விஷயம் வண்ணம் உருவாக்கப்பட்ட பிற்புலங்களை ளுறவாக எடுத்துரைக்கும் இக்கட் டுரை வேதவரை பாடல்கள் வண் ணத்தாழிதில் கவிதாபுத்துள் பிரக் ளைப்புறவடாக பொய்யோலியயாகத் தீர் ப்படுவதைதான் விளக்கி தீர்க் கிறது.

பி.நா. ராசன் மூன்று முதல் ஐந்து வரையான பழையப் பழைய விஷ யுக்கிற்ற வகையில் குழந்தைகளை மகிழ்விக்கும் பொருள் இரண்டு முதல் பொருள் கிழவரைய விடுவோரின் பாடல்களை "மறையப் பாடல்கள்" என்றும் பொருள்பாட வெளியிட்டார். ஆடவியை குழந்தைப் பாடல்கள் துறந் தைத் தாங்கும் 22 பாட வகைகள் இதுகுறிப்பிட்டு ஆடவியை "மறையப்பாடல்கள்" ஆதும், செந்தமிழைக் காலப்போக்கில் ஆற்றிது கொள்ளவும் என்ற, எழுத்து, விடுவோர், ஆற்றல்வரை வரைந்துக் கொள்ளவும் பாவியர் வடவரையிட்டு வடவரையில் பாட வகை பொருள்களின் உதவியின்றும் குழந்தைகளை மறையயாக விடுவோரையும் மூன்றாம் பழைப்பிட்ட இத்தொழில் எத்திரும் சாகர வரைபெற்ற கருவியோடு திரைகள் என்றும் வந்திருந்துப் பழையிலாவை.

தமிழக கற்றுவிற்று பிற்புலத்தை அழ வலவியப்பா அவர்களை ஆக்க இலக்கியப் பாடல் புகுக்கருக்கடாக ஆராயும் "குழந்தைகள் கலை இலக்கியம் வரைச்சிக்குப் போராயும் அழ வலவியப்பா" (கொ-01.01.1989) உயர்வுப் இக்கட் டுரை 1950-1987 வரை தாழ்நாட்டில் எழுதித் தழந்தை இலக்கியப் பரம்பல முறையற்ற வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது. "குழந்தைக் கவிதை அழ வலவியப் பாடல்கள் பிறந்த நாட் பாவிகள்" (ஆர்க்கை மாசு 1989) உயர்வுப் பாட்டுரை ஆற்றுகை பாவிகள் கொண்டுக் கவையில் விடுவியம் கருத்துக்களை துறந் தைப் பிறந்த காலின் வழி துட் திகை பவர்களிலுடாக எடுத்துரைக்கிறது. நவம் குணம் கலைக் குறந்தைகின் உரைத்தி: உருவாக்கும் பொருட்டு பாடப்பட்ட வலவியப்பாவிகள் பாட வகை ஆற்றாரது தீவலத்திற்குக்கும் தன்மை கொண்டவை வலவரை இக் கட்டுரைவினுடாக ஆழமாகவும் அடித்தமையவும் பவிய வலவியோடு தீர் தான்.

"சிவகாமசுந்தரி சிவசம்பு சிவாய வெளியிட்டு" பொருள்களில் இவ்வெழுதிய "பாரதியாரும் சிறுவரும்" உயர்வுப் முறையற்ற மூட்டில் விடுவோர்க்கு உயர்வுள்ள குழந்தைகளின் எழுச்சி அவசியம் என்றும் பிற்புலத்தில் பாரதியாரின் சிறுவர் இலக்கிய முயற்சிகளை விளக்கி தீற் றிறது. அவ்விய ஆறினார் சந்திரசுந்தரப்பட்டு ஆங்கிலக் கல்விபுறும் மூட்கொண்டவரையும் மூலமியிற்றுப் பாரத யுகிகள் தாழ்ப்பாடத் தகண்ணுடைமேறாயும் உயர்வி வெளியட தெந்திரியாயும் வழிநிறுக்க வெள்ளும் என்றும் பாரதியின் அவாளை அவருடைய சிறுவர் பாடல்கள்கடாக ஆராயும் இக்கட்டுரை பி.நா. ராசனின் கட்டுரைகளில் தனித்துவமானது.

வள்ளி திறைக்கில் தனித்துவமான வரைச்சி பெற்ற சிறுவர் இலவியக்கல் வழிபுற யலிவல்கடடும் பிற்புலவன் எழுதிய கட்டுரைகள் எழுத்தில் சிறுவருக்காவை வழிபுறவர்கள் பற்றிய ஆர்வியை மூக்கியமாளாவை குழந்தைப்பாடல்கள், பின்னடைவால் உரைச்சித்திரங்கள் தன் கள்கள் குறந்தை வலவியப் பாடல் புகுக்கடாக இடம்பெறும் வழிபுறவ முறையானவை குறித்து பி.நா.ராசன் எழுதிய கட்டுரைகள் குறந்தைகளுக்காவை வழிபுறவர்களின் ஆற ஆகவகளை விருப்பம் விடுவோரின்மேலும், வழிபுற (1.0.86) இவ்வியிட்டு தோக்குச்சிக்குப்பில் தமிழில் சுருத்தாழிக்க சிறுவர் கதை வல் பாடல்கள்கடாக வெளியுற ஆலியங்களை மூன்றாம் பி.நா.ராசன் எழுதிய "சிறுவர் கவையின் குறிக்கோள் மூட்டும்" உயர்வுப் பாட்டுரை தீ. ராத்திரைக் என்ற வகை சிறு கதைகளுடன் எழுத்து பாடல் பாடல்கள்களில் இடம்பெறும் சிறுவருக்காவை ஆராய்கிறது. கதை உருவாக்கப்படுமும் பிற்புலங்கள் எழுதித் துறந் தை இக்கட்டுரை பின்னடைவின் உரைத்த விடுவோர் கொட்டும் வகையில் எரிய தடைவில சிறுவருக்காவை பாடல் வகைப் வெளியுற திறைவரையுற உரைத்தி சிறுகிறது.

குழந்தைகளை மறையயில் தீண்டு அதன் உரை தெருவிற்று பாட்டு தீயமக்களுக்காவை "அங்கையி" சிறுவர் கருவியலையில் மறையயில் மூர் பி.நா. ராசன் ஆச்சரியம் ஆற்றிய பணிகள் அளப்பரியவை. குழந்தை திறை விளக் கவலம், விடுவியுறவல், மறையயோடு தீர் பற்றிய ஆறித்கள்

வலம் துறந் தை வேதவரை பாடல்களில் மூட்டாவை

பி.ந.ராசனிடம் இருந்தமைமையால் அவற்றுக்கிடையே ஆறிய, ஆங்கா இலங்கியவையாகவும் பி.ந.ராசன் இயங்கினான்; அவ்வளகையில் குழந்தைகள் படிக்கும் ஆர்வத்தையார் கற்றுப் புகழையார் குளங்கிற் களையில் 'ஆர்வலர்' அழி வையில் அழைப்பெற்ற கட்டுவையாளர் நாம் பருகும் பால் (ஆகஸ்ட் 1987, மார்ச் 1989) கவிதை பாடுகிறார் (பெப்ரவரி 1989), நான்காம் கைபெற்றாற்படி பத்திரிகை (பெப்ரவரி 1988), கிராமப் புத்தகமும் கண்ணாடி- ஒரு பாடசாலைகளின் கதை (நவம்பர் 1989) முதலானவற்றைக் கருவாயும், 'என் பருகும் பால்' என்றும் தொடர் கட்டுவார் (ஆகஸ்ட் 1987, பெப்ரவரி 1988, ஆக்டோபர் 1988, நவம்பர் 1988, பெப்ரவரி 1989, மார்ச் 1989). 'என்' அழிவிய அறிவியல் கருத்துக்களை நிறைவு செய்து வடிவில் கருகிறது. பால்களால் மனிதன் பெறும் தன்மைகளையும் அதன் விளைவாகும் கண்களும், 'என்' கொடுக்கும் பால்களில் இயல்புகளையும் விந்தத்தான விளைக்கக்கொடுக்கிறது எனக்குரைக்கும் இக்கட்டுரை பதார்த்த வாய்விடப்படாமல் பயனுறு கவலைகளைக் கருகிறது.

"நானாளை சொந்தமென்பு பெருமல் நிலையலின்று லாவகத்தேறப் பெய்வெய்ப்படுத்தி அலகக்கும் போது ஆற்றல் பிக்க கவிதைகளைப் பாடாமல்" என்ற கதை விளக்கி மலிகர் கட்டுவார் (மார்ச் 1989) என்றும் 'கவிதை பாடுவோம்' கட்டுரை மானவர் பிந்தாமலின்று தமது பாடகளை ஒரு வாய்க் கழி அலகத்து. இவ்வளம் தொடர்ந்து 'அர்வலர்' கந்தகையில் இடம்பெற்ற 'கவிதை பாடுவோம்' பருகிற் றும் தொடர் பாடல்கள் இருந்தார். கொந்திரகொல்லும், கமழ்வினி, தெழுத்துடன் எனக் குழந்தைக்கவிகள் பன்னாடு ப்பகுதி சந்தி இலக்கியத்துக்கு அந்முகப்படுத்தினார்.

மயிலங்குடல் பி.ந.ராசன் தான் வரசித்த, கண்ட நிற்கு கிறுவர் இலக்கியங்கள் தொடர் காலம் தன்மய்க்கம், வாய்க்கவற்றடன் கருத்துவாய்ப்பெய்துடன் நின்றுகொடு அலகம் (மார்ச்) இடங்களை அறிமுகக் குறிப்புகளாகவும் எழுதியுள் ளார். அவ்வளையில் 'அர்வலர்' இதழில் பி.ந.ராசன் எழுதிய அறிமுகக் குறிப்புகளில் 'பொருளியர் கி.மொளை குருகின்' துன்பி வந்த நார ஆதி' (பெப்ரவரி 1989) கண்ணாடி நிறைவு நாடகத்துக்கு எழுதிய அறிமுகத்துறிய்ப்பு நிறைவு நாடக உருவாக்கப் புத்தகில் கி.மொளைகுருகின் நாடகத்தை மயிலங்குடலுடன் கருவாய்நிலைநிலை 'ஆரவலர் களையல்' (டிசம்பர் 1988, ஜனவரி 1989) நூலுக்கு எழுதிய அறிமுகத்துறிய்ப்பும் நூலின் உள்ளுத்துவகுக் கருவாயாக ஆரவய்விற்று. கருவாய் நூல்கள் கட்டுவென்றும் அறிமுகக் குறிப்புகளாக இவை அமைந்திருப்பதுடன் காலத்தின் பதிவாளரும் இவை அளவகின்றன என்றபித இருந்து முகவியமாகவு.

'கிறுவர் பால்' பருகல் பத்திரிகைப் பெருகு பெறும்' என்றும் தவையலில் 'கருகி'யில் (23.05.1987) 'பாலர் பூ அழகம்' நூலுக்கு எழுதிய அறிமுகக் குறிப்பு மலையலில் ஆங்கா இலங்கிய நூல்களின் தொடர் காலம் கவலைகளைச் சொந்திடுகியெடல் படுவெ செய்கிறது. மார் குத்து மகலிர் கண்ணாடி மானலிகள் எழுவாய் வெளிவிடப் பட்டிருந்ததைக்கவிதைகளின் நாடக பாதகங்களை மான வர் நூல்கி நிலையில் நின்ற வாய்க்கவற்று அறிமுகப் 22 கவையலில் 0 மலையலில் 88-89

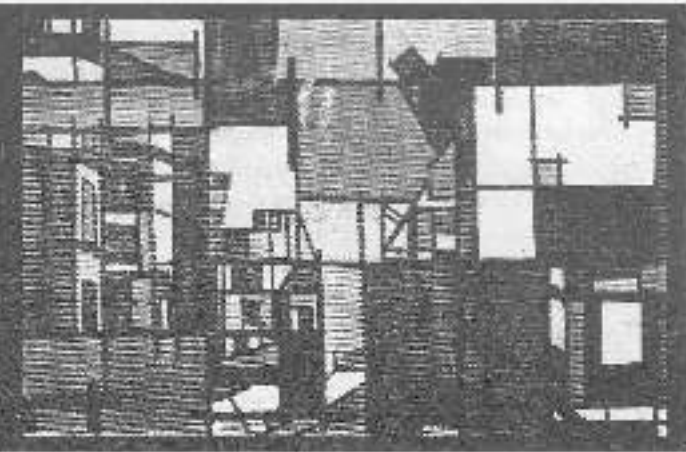
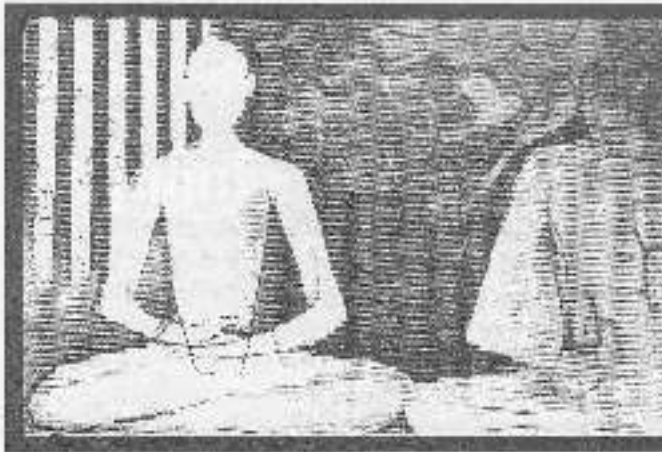
படுத்தும் இருக்கியும் மானவ ஆங்கா இலங்கிய வெளிப்படு களை அமைத்துவருகிறது. திவையப் போன்று 'பொருளியர் கால' நிறுவனங்களின் மூலமாகப் ப. நானாழ்வலில் நிலையடி மயர் நூல்களாகவற்றும் அழகப்படட முன்னுரைகள் குழந்தை இலக்கியத்தின் வளத்தை வரவாற்றும் பத்திரிகை வெற்றாளர் திரைநிலை ஆர்வலர் குறிப்புகளில் மலையலில் 'மழலைப்பர்' நூலுக்கான முன்னுரை பாலர் பாடகின் அளவல் வெண்டி மானவகளைமயி பெருகிய மயில் நிறைவு படைப்புகளை முன்னவைது ஆர்வலர் சொகிறது. இதில் கருத்து கருவாய்மலையில் நிலையடி வெளிவந்து, 'திவையல்கள்' தொடர்புக்கு எழுதிய முன்னுரையும் சந்தித்து தபிடுகிக்கொடு நடுத்திர் வெளிவந்த கிறுவர் கவிதைகளையும் அது வாய்ப்பெய்ய அமைத்துவரும் வாய்ப்புமலையலில் ஆரவய்விற்று.

ஆர்வலர் நூல்கள் குறையில் நிறைவு இலக்கியத்துவறு யின் வளர்க்கிக்கு மயிலங்குடல் பி.ந. ராசன் ஆற்றிய கொளகை அளவலியை குழந்தைகளில் கவலைகவறு க்கும் கவலையிலும் அவர்கள் சிந்தித்து உய்த்தறியும் வளக்கிழும் மயிலங்குடலுரைதான் எழுதுகியும். ஆங்கா அறிவியல்கள்கள் அறிவாய் அரும் பெற்றவையால் என்றும் எங்கும் நிலைத்திருக்கும், குழந்தைகளின் மனதில் அறிவு நல்ல கருத்துக்கள் படைத்தார். இதில் 'மலையல்' என்றும் கவிதை, கதை என ஆங்கா இலக்கிய கருத்துவால்களும் கட்டுரை, கி.மொளை மயில்கு, அறிவியல்கள் மானவகையும் வாய்ப்புமலையல்களில் இயங்கிய மயிலங்குடலார் பி.ந.ராசனுக்கு வழத்துக் குழந்தை இலக்கிய வளர்க்கியிடு வுக்கிடுகின்ற இடங்களை இடங்களை இவற்று நிறைவு இலக்கிய முறையில்களை பருகி நோக்கில், கவிதை தளத்தில் நுண்ணாய்வு செய்யும்போது சந்தி கிறுவர் இலக்கியம் வாய்ப்பெறும்.

நிலா நிறைந்த வெளியிற் களறத்து வெண்ணறத்து இளவு திருளின் மானாத்திரைகு வெளிப்பெறிக் கொன்று உறக்கம் இளவாய் புத்தகம் கியமலியு கற்று வாய்ப்புறங்க வெல்ல, நிலையல்கள் தாழ்வல்க கிரவையர் விந்திற்றுத்தின்

மேல்கி

முகிழ்

சீல ஓவியங்களும்

அதற்குப் பின்னரும்

ஜெபாஜ்

யாழ் பக்காஸ்கழகத்தினுள் சில சேவைகளில் ஈடுபட்டிருந்த ஆர்.சி.எஸ்.என். ந. சிவசுப்பிரமணியன். அங்கம் 'சலைக்கழகத்தினுள்' அதிகம் நடைபெறும் இத்திய கலாநாய விழாக்களைத் தனித்தும் பார்த்தான் 'முகிழ்' ஒரு அகிலம். பக்காஸ்கழக ஓவிய மரபின் ஆர்.சி.எஸ்.என். மானாவநிலை வளர்தலின் வரலாற்றுபுரித கருவிகளும் இவரை அருந்துகின்றவனாம்.

சுத்த வகுட இறுகிப் பகுதியில் யாழ் பக்காஸ்கழக நுட்பம் சென் டி.சி.எஸ்.என். 'முகிழ்' எனும் தலைப்பிலான ஓவிய மடை ஒன்றை நடைபெற்றது. தமது முந்தைய தளத முழுமையாகியவற்றையும் அழிவிக்கக் கையாட இதுளை அவர்கள் பக்காஸ்கழகத்தினுள் சில சேவைகளில் ஈடுபட்டிருந்த ஆர்.சி.எஸ்.என். ந. சிவசுப்பிரமணியன். அங்கம் 'சலைக்கழகத்தினுள்' அதிகம் நடைபெறும் இத்திய கலாநாய விழாக்களைத் தனித்தும் பார்த்தான் 'முகிழ்' ஒரு அகிலம். பக்காஸ்கழக ஓவிய மரபின் ஆர்.சி.எஸ்.என். மானாவநிலை வளர்தலின் வரலாற்றுபுரித கருவிகளும் இவரை அருந்துகின்றவனாம்.

அரிதாக இருந்தது. அனைத்திலும் வளி வடக்கில் வரமுல் நள்கொளுவாது வளர்ப்பு நள்தின் பின்னாலும் விரிபும் மயிழ்ச்சியற்ற மடலில் பெருமளில் ப. ப. கலையில் கலவரத்தின் தெளிந்த தத்தம் அறுபவங்களை ப. ப. கலையில் இருந்தனர். தமது ப. ப. பின் அருந்தும் பதிலில் ஓவியவாதையும் தம் படைப்பின் வலியையும், பெருமையின் குறிப்பிடத் தளவில்களை அடிப்படையில் தமது கலையின் வலியையும் வளர்ப்பு வகை மானகலை 'முகிழ்' இப்பொதும் தலைவரிருக்கின்றது.

பக்காஸ்கழக புத்தல் கற்றிடுகையில் வளர்ந்த முகிழ்யின் கற்றிடுகின்றது. பெருமளில் களும் அருந்தியவையும் எட்ட கற்பிப்போரும் பக்காஸ்கழகில் 'நெள் வெளப்படுத்தலுக்கான' கலைகளை பாட முடிவில் வளர்ந்தனர். அவர்கள் தரும் தலைவரிடுத அறிவு பக்காஸ்கழக விடயத்தை அறுமெருகவும் வேண்டும். பெருமளில் வளர் தலைக்கிழாதிரு அறுமளில் இங்கே வளர் தளரானது வய்க்கக்காதது. அவரது நெள்கிடுமளில் வளர் அறுமளில் அருந்தல் வேண்டும். அறுமளில் இருந்து செட்டி வ. கழகினா அல்லது புதிய விழாக்களில் கண்டுபிடிக்கப்படாதிருக்காமலும் அறு மளில் வளர் தளரானகலையே இருக்கும். இத்தரன் பெரும்பாலும் பெருமளில்

கற்பித்தல் மறுபு எங்காவது ஒரு துறையில் எதிவினைக்குள் நடப்பதால் இங்கு மரணம் உடைப்பிரும்பியிருக்கிறது 'முசித்', மரணங்கள் தாமதமே இயக்கியிருக்கின்றனர். அவர்களின் காலம் அவர்களின் காலம்

பிரணயத்தின்மீது அவர் அணுகி அனுபவங்களும் படைப்பாளியாகும் அவரது நன்மக்களுக்கும் இடையில் பரிசீலனை அவர்கள் பல்வேறுகூட ஆசிரியர் 'முசித்' வழியாகட்டல்வரும் மட்டுமே தொழிற்பட்டிருக்கின்றனர். இதில் அவர் அணுகலும் படித்திருக்கக் கூடும். இங்கு நெருக்கில் உடம்பு, பல்வேறுகூட ஆசிரியர் - மாணவ புரிதல் வழிப்பட்ட தந்தைவாழ்க்கையும் அணுகலும் பார்ச்சு முடிவிற்குக்கின்றது.

இந்த ஓசிய மடையின் பல ஓசிய பிம்பங்கள் முனைத்திருக்கின்றனர். நன்மொருவருக்கும் நன்மொரு பாவனி பிம்பங்களைக் கற்று. ஒரே கடத்தில் பலவற்றையும் பார்த்து திருத்தி காணலாகக் கல்வியின் உணர்வுகூட்டும். யுத்தம் முடிவு உணர்வுகளில் ஒன்றாக இங்கு பரப்பப்பட்டிருக்கிற ஒவ்வொரு இன்னொரு இரங்குகின்றனர்.

ஆனாலும், சில நேரங்களில் இதுவும் தந்திருக்கின்றது. இங்கே காண்கிற இரங்கி பட்டிருக்கிறவர்களின் மொத்தக்காரர்களின் எதிர்காலம் அந்த மரணம் பகுத்து வெளியில் இன்னொரு இரணம்கூட உடையது. அதில் தம்மைய வெளியேறிப்படுத்தி தின்ற சிலருக்கு தூரத்திலாவது நடந்திருக்கலாம் வெளியேறிப்படுவது அது உறுதியாக

பிரணயத்தின்மீது அவர் அணுகி அனுபவங்களும் படைப்பாளியாகும் அவரது நன்மக்களுக்கும் இடையில் பரிசீலனை அவர்கள் பல்வேறுகூட ஆசிரியர் 'முசித்' வழியாகட்டல்வரும் மட்டுமே தொழிற்பட்டிருக்கின்றனர். இதில் அவர் அணுகலும் படித்திருக்கக் கூடும். இங்கு நெருக்கில் உடம்பு, பல்வேறுகூட ஆசிரியர் - மாணவ புரிதல் வழிப்பட்ட தந்தைவாழ்க்கையும் அணுகலும் பார்ச்சு முடிவிற்குக்கின்றது.

யாழ். பல்வேறுகூட சித்திரம் கடிவெள்ளம் இறுதி ஆண்டு மாணவர்களின் 'முசித்' என்ற பெயில் சிலவற்றும் இந்த ஓசியம் காட்சி கடந்த ஆண்டு முடிவார் 21 ஆம் தந்தி முதல் 28 ஆம் தந்தி வரை யாழ். பல்வேறுகூட முனை கேட்போர் கடத்தல் மரணம் பற்றி.

முதிதாக வெளிவந்துள்ள சமுத்தாய் படைப்பாளிகளின் சிறுகதைத் தொகுப்புகள்

	<p>நாள் : விபரம் - சமகல அரங்கம் பதப்பாடி ஆசிரியர் : ஜி.காவல் பதிப்பு : மே 2011 வெளியீடு : காவலாடி பதிப்பகம், நாள்கோவில் 629001 இரத்தபா. விலை : 100.00 (இந்திய ரூபாய்)</p>	<p>நாள் : குழந்தைகள் தேசம் ஆசிரியர் : சி. சிவசேகரம் பதிப்பு : நவம்பர் 2011 வெளியீடு : தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை 57/15, காவலீத், கைமுடி - 6. விலை : 350.00</p>	
	<p>நாள் : உடனடி வரலாறுகள் கதைகள் ஆசிரியர் : உமா ஷரதாஜன் பதிப்பு : டிசம்பர் 2011 வெளியீடு : காவலாடி பதிப்பகம், நாள்கோவில் 629001 இரத்தபா. விலை : 125.00 (இந்திய ரூபாய்)</p>	<p>நாள் : திரிபு ஆசிரியர் : சி.முத்துசுந்தரம் பதிப்பு : 2012 வெளியீடு : சை. வெளியே சிவசேகரம், 675, பீ. உ. என். குடிமுடி மாணவர்கள், கைமுடி 10. விலை : 350.00</p>	
	<p>நாள் : கந்தலாடி பயணம் ஆசிரியர் : முத்துசுந்தரம் பதிப்பு : ஏப்ரல் 2012 வெளியீடு : நாள்கோவில் 629001 இரத்தபா. யாழ். கந்தலாடி மாணவர்கள். விலை : 300.00</p>	<p>நாள் : கந்தலாடி ஆசிரியர் : சி.முத்துசுந்தரம் பதிப்பு : நவம்பர் 2011 வெளியீடு : இலக்கிய மற்றும், கந்தலாடி, யாழ். பல்வேறுகூட. விலை : 200.00</p>	

சிண்ணாவணைச் சுழற்றியிருக்கும் காதிக் கார்ப்பு

எம்.பி.ஷாஹ் வெளிப்பு

அவ்வாறென்றொரு மொழி இருக்கிறது. ஆனால் அவளது விட்டியில் சிராய்தலில் பட்டுவரும் சிறு வயதிலிருந்து 'சிண்ணாவணை' என்றுதான் அவளை அழைக்கிறார்கள். பள்ளக்காலத்தில் ஆறு குழி கையியலத்தில் அளந்து அவளை அழைக்க தாயும், மகோதரியும் விலக்கிறார்கள். எழுதும் படிக்கத் தெரியாத சிறுவன் அக் குழியானின் பங்கைச் சாயலில் கவிச் சுட்டியால் மூன்று - சிலர் அவள் காளாக்கலை இட்டுக் கொண்டார்கள். அங்காலும், அம்மையார் என்கிறாள். அம் சிறுமளால் சித்தம்பரம் என அழைக்கப்படுகிற ஒரேயளால் அந்தக் குழிய்ப்பற்றி அல்லப்பெயர் விட்டுச் செல்லவழங்கலான பணம் மிகை க்கிறது. சித்தம்பரம் அக் சிராய்தலில் அவர்களது குடியலங்கு அருகிலுள்ள கட்டிடம் கள்ளச் சாயலார் சாய்க்கப்பலன். அதுக்குத் தேவைமான தண்டவீசு தொலைத்து மலிசிறுக்க குளத்திலிருந்து கெட்டுக் கொண்டுவரவொன்றில் தேவையில் கலத்துச் சாய்ந்து கொண்டு வந்து கொடுக்கிறது சிண்ணாவணைச் செவை மிஞ்சக் சிராய்ப்பட்டு அளவு தாளமுடியும் செய்யும் அவ்வாறும், அங்கு ஒரு மேலவர் உணவு கிடைக்கிறது.

சித்தப்பலயின் கொள்கை பள்ளை அவளது மகோதரியின் மேல் கிறுகிறது. அவள், தன்னை எங்கேயாவது பாதுகாப்பாக அழைக்கி வைக்கும்படி தளது தாயிடம் கெஞ்சுகிறாள். ஒரு நாள், விட்டியில் சிறுமள இல்லாக சேரும் அன் விட்டுவது வரும் சித்தப்பலம், அக் சிறிய விட்டியில் பூட்டப்பட்ட - சூதவிலை, சுட்டிக் கட்டி அரும் அம்மயின் சூதலுக்கை, டிசினில் அக்கவலை வன்புணர்ச்சி கொள்ளையில், சிறுமள அங்கு வந்து விடுகிறாள். அக்காவின் டயல் உணர்ந்து மேல் கிறது. அவ்வாறு சூதலயல் கலாம் தீது தீயும் சிறுவனோடு சிசுந்தழுவியல் தளம் கீழயலின் குளம் மேலடு விட்டி துறல் மேலிருந்து வெளியே வரும் சித்தப்பலம் முயற்சிக்கிறாள். கவலைப் பூட்டிக் கொண்டு அக்கா வந்த பாட்டத்த மல்கொலை கொண்டு வெளியிறாள். அம்மய் பள்ளைகளில் கிழி, சிறுமள மல்கெய் டி கொண்டுள்ள அளவை உடைத்துக் கொண்டு சென்று, அங்கில் தொகுதும் அம்மயின் கவலைமலர் படுத்திக் கொண்டு நதர் அழுகிறாள். பிணை அகிச யன் கொடுக்கவயக் கொண்டு மேலம் அகார்பலவததொடு வெளியே திற்பும் சித்தப்பலயின் தளையி வடிக்கிறாள். சித்தம்பரம் சென்று கிறுகிறாள்.

காலத்தில், உலகமெங்கும் பரவிச் சில நினைந்து நன்றாக வளரும் சிறுவலின் உயர்ச்சியை இவ்வாறான ஒரு இடத்தில் மாற்றிப் போயிற்று. அவர் தான் நினைந்து பாணதக்கு அவ்வளவு விருப்பம் விடுகிறது. அவ்வளவு அறியாமல் பல துயரங்களை அறிக்க முக்கான அவ்வளவு போல் தினக்காப் போயிற்று காலம். அக்காலம் புனைத்தும் வேலையில் தலைமுடி சம்பப் பிழந்துக் கொண்டு வரும் அம்மர, சித்தம் பிடிப் போய்விடுவ தோடு போலிஸ் தீப் அங்கு வருகிறது. சின்னவன், கொலையன் கண்ட பம்பத்தில் தீன்று தினையில் அவைவிடுகின்ற ஆண் கொடு சிறு தர் சுழித்துவிடுகிறான்.

தமிழ்நாடு கலை சிபிஎன்

வரும் அவனுக்கு அவனது அயல் விட்டாதி தந்த நடுமிட்டிதான் வயல் வேலையைத் தக்காக வளர்த்தும் எருமை மாடுகளைப் பார்த்துக் கொள்ளும் வேலையும் அவ்வளவு வயலில் சிலவையும் செய்யும் வேலையும் கொடுக்கிறது. அவ்வளவு தான் அவ்வளவு காலமும், சித்தம் பிடிப் போய் தினையிடுகின்றும் அவனது அம்மாவுக்கு உணவு கொடுத்தா ஸ்பாதிடுகிறான். சின்ன வளை அவ்வளவு அம்மாவுக்கு அடை யாளம் கண்டுக்கொள்ள முடியவே சின்னவ அயல் கொடு எழுந்தர் சிறு துண்டுகளால் விடு முடியவையும் + ஆண் மாணந்தை வளர்த்து பாடு

வாழ்க்கையையெழு விசிக்கிறமைய பாலகவானம் கொண்டு. இறுதி வரை செல்லவேண்டியிருக்கும் அப் பாலகவானம் வேறொரு மட்டுப் அணை கொண்மையானவையாகவும், சிறந்த அல்லப்போது காடுமுறடானதாகவும், இவ்வளவு பிடிருக்கு தான் தான் குடு நினைந்து பாணதகனாகவும் அமைந்து விடுகின்றது. அவர்களாகத் தேர்ந்தெடுத்தும் பாலகவானம் தான் தான் தான் தான் அமைபுப் காத்தியன் களும் ஆயிரம். ஆணைப் பிறந்ததிலிருந்து அவ்வளவு அறியாது சின்னவன் கிழந்து வளர்த்தும் முட்டன் தீய்ப்பிய மாணமெய்வற்றில், பாலகன் கொடு வளர்த்தும் காணாத தள்ளிவிடப்படும் ஒருவலின் கலையையச் கொடுகிறது 'பம்பரவலள்ள' (whirlwind- சுழிக் காற்று) இவ்வளவுத் திரைப்படம். இத் திரைப்படம் சர்வதேச திரைப்பட விழாவுக்கு தேர்வு செய்யப்பட்டிருந்ததோடு, அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற 2010 ஆம் ஆண்டுக்கான World fest international Houston Film Festival கர்வதேச திரைப்பட விழாவில் சிறந்த திரைப்படத்துக்கான ரெமி விருதையும், சிறந்த ஒளிப்பதிவுக்கான விருதையும் (ஒளிப்பதிவாளர் திஷு ஸ்ரீபதி தம்பலிட்ட) பெற்றுள்ளது. இவ்விராவில் உலகம் முழுவதிலும் விருட்டும் 2400 திரைப்படங்கள் வளந்து கொண்டிருக்கின்றன. திரைப்படத்துக்கான ரெமி விருதையும், சிறந்த ஒளிப்பதிவுக்கான விருதையும் (ஒளிப்பதிவாளர் திஷு ஸ்ரீபதி தம்பலிட்ட) பெற்றுள்ளது.

காலம் மாறுகிறது. பதினாறு வயதில் பிறந்த ஒரு இளைஞனாக சிவையிலிருந்து விடுதலைவரகிழான் சின்னவன் விருத்திக்குள்ளே

இருக்கிறான். ஒரு முறை விடு கழியே + அடை யாளம் இடப் படி கொண்டு அவர் தகரம் வரை போய்விட்டிருந்தான். இப்படிப்பட்ட ஒரு வன் பாணமெய்வெட்டு கொடுக்கிறான்.

எருமை மாடுகளைப் பார்த்துக் கொள்வதோடு வயல்வேலையில் வேலையெய்யும் அவ்வளவு அவ்வளவு வளரும். வளரரும் பாசத்துடன் நடந்துகொள்கின்றனர். உய்வை உணவும் கொடுக்கும் பாலகும் கொடுக்கிறார்கள். இத் தினையில் தான் அவனது வாழ்க்கைய பாலகவான் மிக முக்கியமான சிறுபுள்ளை அவன் எதிர்கொள்ள சிறுபு ளிந்து சிறுவயதிலிருந்து சிறுவயதும் முட்டன்மாடு கொடுக் அனைத்து வளர்த்தும், அவனை முன்கொடும் கொண்டு வயல் வயல், முட்டன் மாடுகளை வளர்த்தும் மாற்றியிருக்கிறது. அவனுக்கு வேல்துக்கு உய்வளவுத் தான் அவ்வளவு வளர்த்தும் அவ்வளவு இளைப்பென் மேல் அவனுக்குக் காதல் வருகிறது. அவை அவ்வளவுக் கொண்மையில், அவன் கொடும் கொண்டு அவனது முகத்தில் மேல் வச்சிவை உயிழந்து "கொண்ட விடு மாடுகளைப் பார்த்துக் கொண்மையன்" வளர் விடு கிடுகிறான். கொடுத்தும் அவ்வளவு பிடித்து, தன் வயல் முலை சுழியியல் முழுவதும் வரை தீண்டுகின்ற அவனது தீண்டை சுழியியல் முழுவதும் பாடு கொடுக்க கொண்டு போல் அவனது விட்டு வளர்த்தும் போட்டுச் செல்கிறான். பெரும் அவ்வளவு வளர்த்தும் வளர்த்தும் அக் குறிப்பகிழன், சின்னவன் தான் ஒரு காடு காக்கி காடு யிட்டிருக்கிறது. விட்டு மாடுகளைக் கொண்டு வளர்த்தும் விட்டு கொண்டு விடுகின்ற தான் கொடுத்தும் வளர்த்தும் உயர் இளைஞனாய், சின்னவ

“

'பம்பரவலள்ள' (whirlwind- சுழிக் காற்று) இவ்வளவுத் திரைப்படம். இத் திரைப்படம் சர்வதேச திரைப்பட விழாவுக்கு தேர்வு செய்யப்பட்டிருந்ததோடு, அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற 2010 ஆம் ஆண்டுக்கான World fest international Houston Film Festival கர்வதேச திரைப்பட விழாவில் சிறந்த திரைப்படத்துக்கான ரெமி விருதையும், சிறந்த ஒளிப்பதிவுக்கான விருதையும் (ஒளிப்பதிவாளர் திஷு ஸ்ரீபதி தம்பலிட்ட) பெற்றுள்ளது.

”

கொண்டமையன்" வளர் விடு கிடுகிறான். கொடுத்தும் அவ்வளவு பிடித்து, தன் வயல் முலை சுழியியல் முழுவதும் வரை தீண்டுகின்ற அவனது தீண்டை சுழியியல் முழுவதும் பாடு கொடுக்க கொண்டு போல் அவனது விட்டு வளர்த்தும் போட்டுச் செல்கிறான். பெரும் அவ்வளவு வளர்த்தும் வளர்த்தும் அக் குறிப்பகிழன், சின்னவன் தான் ஒரு காடு காக்கி காடு யிட்டிருக்கிறது. விட்டு மாடுகளைக் கொண்டு வளர்த்தும் விட்டு கொண்டு விடுகின்ற தான் கொடுத்தும் வளர்த்தும் உயர் இளைஞனாய், சின்னவ

என்று குடிசையை எடுத்துவிட்டு
தேர்டு இடத்தில் வீதியில் வரும்
அவளைத் தாக்கி, அவளை
கொல்லுமா? என்று தீறு,
அவளை ஒரு வீதியில் போட்டி
டுச் செல்கின்றனர்.

மேல்கொண்ட படிப்
படுத்தி, சுவப்பிட்டிகளில்
விட்டு அடியை விடுகிறது
குக் கொண்டு போய்க்
கொடுக்கும் வேலையைச்
செய்யும் சமயமான சரிசை
யாளனாக யெல் என்பவ
றார். அவளை சந்தையான
வரவ ஜெலி என்பவரும்
விதியில் கிடந்து உயிருக்குப்
போராடிக்கொண்டிருக்கும்
புலனைக் கண்டு ஆன்பத்திரி
வில் அறுபாடுகிறார்கள். பாதி குளையானதும், சின்ன
வறுக்கு யாழ்வியலையென்பவரது அழிந்த யெல் அவரு
சைக்கானவக்கி அவளைக் கூட்டிக் கொண்டு போய்
பொய்யிக்கிறான். சமயமானவரின் கண்டித வரக்குளையை
பார்த்துக் கொண்டு, எவருடனும் பேசாமல் தன்பாட்டில்
இருக்கும், இடுபுக்குக் கிரே இரண்டு பாதுகாந்துபற்ற
ராவறையி என்பவனை, யெல்வைய யவன் வர
சின்னவரின் க்கொடுக்கிறார்கள் அங்கிருப்பவர்கள்.

இப்படியாகக் காலங்கள் செல்கின்றன. சின்ன
வறுக்கு, அநாதரவாக தின்றதனக்கு வாழ்வளித்த யெல்லின்
யெல் பிறந்த பாலும் மரிவாழ்வும் வருகிறது. யெல் எனது
கொள்ளையும் அந்தத் தட்டாமல் செய்கக் கடிய ஒரு
அடியவையப் போல அவன் பாறில் புகுகிறான்.
பின்வண்ண யெட்டும் மற்றும் படிப்படுகி, பெட்டிகளில்
விட்டு அறுப்பும் அந்த இடத்திலேயே தங்கி, தனது
வேலையானது கொண்டு கொண்டு நிற்கிறான். யெல்,
சின்னவறுக்கு துப்பாய்க்கொண்டவர வாங்கிக் கொடுக்கி
றான். தகவல் பிரதான வீதி
பிடுகுக்கும் கொடுத்துக்கு
கொந்தயவர வையெட்டிக்
கடைசிய சந்த என்பவன்
து த்தி வருகிறான் தனது
வாய்ப்பு குக்கி கடை கடுப்
யெல் அடிய படுகிற ஒரு
கடைசியத் திறக்கிறக்கும்
இரண்டுள்ளையும். அவனை
யெல் பிடுகுக் கொடுக்க
யும் சந்தைக் கொண்டு
துப்பாய்க்கியவன் கட்டுக்
கொடுக்கிறான் சின்னவன்.
கொடுக்கித்து கட்டளைசின்
யெல் கொடுக்கிறும் அக்
கொண்டவனுக்காக வந்து

“

அதிகமான திருப்பங்களைக் கொண்ட
வாழ்க்கையின் விபரீதமான அந்தகாரப்
பக்கத்தினை நேரடியாக முகத்திலறைந்து திறந்த
காட்டியிருக்கிறது இத் திரைப்படம். யாராலும்
சிந்திக்கப்படாத அடித்தட்டு மக்களின்,
ஆடியாட்களின் வாழ்வானது எவ்வளவு துயரமும்
உயிரச்சமும் நிறைந்ததென வெளிப்படுத்துகின்றன
அதன் காட்சிகளும் பின்புலங்களும்.

”

டமும் இளைமீட்டமும் ஒரு பெண் இருக்குமிடத்தில்
கண்ணம் இருக்கிறாள் என்று என அடம்பிடிக்கிறான். அவள்
ஒரு செவியிரையப் பெண் வர கொண்டு யெல் அவளைக்
காதலாண்டுபடுத்தி அங்கேயே தங்க வைக்கிறான். அடியைக்
கவன உலாவுகளைத் தயாரிக்கும் கொடுக்கும் அவன், ஒரு
நான் கைத்தொலைப்பீசியில் யெல்லினைக் கவசாயமாகத்
விட்டுவதை தஞ்செய்வாகக் கொடுக்கிறான் சின்னவன்.
அவனை அங்கு சிவற்படுக்கி வந்து, அவன் க்
அட்சனை அறுப்பி பணம் சம்பாதிக்கும் ஒரு இழியெய
வைய பெரும் ஒரு நாளாக கொடு இருப்பதை அவனிடம்
அடித்தமுது கொண்டு அவனுடன் அங்கிருந்து தங்கித்து
ஒரு விடுகிறான் சின்னவன். கொடுத்த இடமற்ற அவனை
காய்விட்டிருக்க இருவரும் கொடுக்கவின் கொடு அங்கு
அவர்களுக்காகக் காத்திருக்கிறான்.

இருவரையும் திருப்பவும் அவர்களை ஒளித்து
வைத்திருந்த அபே வீட்டுக்கும் கூட்டிவரும் யெல், இரு
வரையும் சராய்க்காகத் திட்டி அடிக்கிறான். பின்னர்

விடுகிறது அவளைத் தப்ப
வைக்க, கொண்டவனுக்காக
பொலிஸ் சின்னவனைத்
தேடிவரும் வேலையில் அவர்
பெட்டி யென்று குக்கி
யெல் கொடு அவளைப்
படுக்கவைத்துக் காய்ப்பற்றி
அவளை மனநலமாக ஒரு வீட்
டுக்கு அடியைத் தவிர
மறைத்து வைக்கிறான்
ஜெலி.

நான் ஒளித்திருக்கும்
அவ் வீட்டில் யெல் மறைக்க
ஒரு இடம் பெண்ணும் இருப்
பவர கொடுக்கக் கவரும்
அவளை ஆட்கள் மூலம்
கொடுக் சின்னவன், அவ
னைப் பார்த்த வரும் கொடு

அடுத்தநாள் காலையில்
இருவரையும் தனது சைக்
சராய்க்குக் கூட்டிச்
சென்று பிணக்காவல அறக்
கும் இடத்திலேயே அவன்
வரும் சின்னவன்
யெல் கொடுக்கிறான்.
விவரப்படுத்தியுள்ளதும்,
அதன் பிரதான அவன்
கொடுக்கும் யெல்
தும், ஜெலியும் அன்று
பிரதான வங்கிக்கு இவர்
கண்ணக்காவல மூலமாக
செல்லும் ஒரு யாக
வந்தவன் கொடுக்க
யடியுக்கும்படி சின்னவன்

றுக்குக் கட்டவாயிட்டுப் சென்றிருக்கள்.

விவாகப்பதிவு முடிந்த பின்னர், அப் பெண் அழகுபெயர்ந்த இறக்கி ராள். தன்னை நோக்கி சீட்டப்படும் விவாகப்பதிவு பிரதிவெய் மாற்றலிட்டுர் அவள் மீது தள்ளைப் பிடிக்கவில்லையா எனக் கேட்கிறாள் சிவ்வாள். அவள் தவறு என்னவென்று நன்றிக்குளங்கிற்றுத் துண்டுபெறாத விவாகப்பதிவுப் பிரதிவெய் அவள்மீடம் சீட்டி அவளுக்கு துண்டுபெறாத விவாகப்பதிவுகள் ஏற்கெனவே மேல் திருமணம் செய்து வாங்கிற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று தான் விரும்பிய சான்றுகளைக் கைவிட்டிருக்கிறாள் என்று அவள் சொல்கிறாள். தான் விரும்பிய சான்றுகளைக் கைவிட்டிருக்கிறாள் என்று அவள் சொல்கிறது அவளைத் தாக்கி, தொடைகளுக்கு மேலும் அவளது இரு காம்பளையும் முறுமுறுவதற்கு துண்டித்து ஊரமரக்கி, சைக்காயைக்குள் அவளையும், ஒரு வீட்டுக்குள் அவளைமுழி சிதறவைத்தி ருக்கும் கொடியவன் மேல் எங்கிறான். ஆனால் அவ்வாறும் தான் மடமயங்கிவந்துவந்திருக்கிறாள் கொண்டு எரிக்கப்படும் உயிரை அழையாமலாவை என்றும், அன்று இறவு சிவ்வாளைமுழி கொண்டு விடத் தீர்மானித்திருக்கிறாள் கொண்டும் அவள் சொல்லி அழுகிறாள். நிடுக்கிட்டுப் கொண்டு அழுகிறாள் சிவ்வாள்.

அன்றைய தினம் பிற்பகலில் காற்று மிக விரிவாகியிருக்கும் சின்னவன் அக் கொணவாளையைச் செய்து மேட்டார் வாய்க்கிளையில் பள்ளத்தினை எடுத்துக்கொண்டு வருகையில், பெருங்குள் அவளைத் தாண்டிவந்து பெருங்குளில் மூண்டு காசினைத் தாக்கியதால் சைக்கிளில்விந்து சீழி விழும் சரத்திலே தவறு தவறாமல்வாய் மாடுக் கொண்கி ராள் சின்னவன். மீள் தப்பித்து வந்து அப் பழக்கிலைய யெல்லிடம் போன்று விடுகின்றான். தனது தண்பாளையி யை கையால் கொண்டு நேருக்குடியும் அவளது மண்காசி அவளை உறுதுகிறது. ஜெனியிடம் வாய்க்கிட்டுக் கொண்கி கதவி அழுகிறாள். தன்னை அன்று பெல் கொண்கி காதலிருப்பதைத் தான் அறியவொன்று சொல்லி அறார் சிவ்வாள் அநனை வளிக்காமல் செய்து முடிக்கும்படி கதறுகிறாள்.

அடி மியம் இரவில் ஜெனியிடம் தனது பிள்ளை களை எரிக்கும் இரக்கிய இடத்தில் இரண்டு பிள்ளைகளை வளிக்க வந்தாடு கொண்கிபடி கட்டவையிடுகிறாள் மெல் சின்னவனது பிணத்தோடும், இவ்வாறெழு பிணத்திராள் தான் நவீனவிலும் வருவாறாகார கொண்கிராள். ஜெனியிடமே லிவ்வாள் குளில் தன்னை மறந்து உறவென் பெயாவு ருக்கும் சின்னவனின் முடிவையே கொண்கிராள் மூடுகிறாள் மெல். மீள் தனது கத்தியை எடுக்கிறாள்.

படத்தின் இறுகிக் காட்சி இரண்டு பிறகுதான் ஆம் பிண்கிறா. காண்கிறார் கிராள், சைக்கிளும் பார்க்கை படபர மண்தாக்கலின் இரட்டு வாய்க்கிளையில் திரும்புகளை வளிக்கிறாடு மாட்டி ததின் காட்சியென்பிக்கறும்

விவாகப்பதிவு

பலவாறும் பிண்கிளையிட்டு. பார்க்கையாளர் களை ஒரு வயி மிதக்க வளியாவையப் பெயர் தானாக உணர் கொப்பவை ஒரு கிராமத்திலிருந்து திரும்பிவரும் அவ்வாறான டு மாட்டித்துகிள் கைக்கணம் தெளி வாகப் புதுபுதுவிவாறாக் காசிிகள் கொண்கிவ்வாள் ஒரு பெண் தன் வயுவைய இரந்திராகார அணுநாத்திராடு அவ ளைப் பார்க்க, துக்கம் வளியிட்டுவெயை அனாறு விட்டுக்கு வரும் கிராமத்துச் சைக்கிளும், படபர பவலிம் பிறகுளை விதியின் கடைபொன்றுக்குள் கொண்கி கை விவாள் கொண்கி, தெருளின் கொண்கி கிளையும் பெயரும் தன் காசிபுகிக்கும் தகரத்துச் சைக் கட்ட மெய் இயங்குநிலை பார்க்கை கிராமம், தகரபெள இரண்டு தான் காட்சிவளையம் மதாதித்தமரகயம் தெளியகையும் விவாந்துகின்றாள்.

விவாகப்பதிவு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கையில், அதன் அருகிலேயே ஒரு முழிவாள் நிர்வாணமாகக் கிடத்தப்பட்டிருக்கும் ஒரு பெண்திவையக் கழவி அறக்க முற்படும் காட்சிமேல், பதிவுக்குக் கையொப்பமீட அம்முக்கியவாறையே அழைப்பதையும் சேய்க்கப்படுபு முடிக்க மிவ்வாள் தியம் பெண், சின்னவனிடம் மெல் பற்றி கொண்கி அடிக்கையில் அழக்கப்பட்ட பிணம், அவலகரிக்கப்பட்டு அங்கு ஒரு கொண்காட்சியாகக் கிடத்தப்பட்டிருப்பதும் பார்க்கவையாளின் காண்கு அக்களத்தின் தீவிரத்தையும் குறந்ததையும் உணர்ச் செய்தவாறு தனது அடிபாணை வைத்து ஆள் கொண்கை செய்யும் அதிகாரம் நினைந்துவரும்பு குறுமவாறிலையமும் நம்பிக்கையாளர் அதன் சலையைமும் சட்டத்தின் படிபின்றுந்து விளக்கு வயக்க ஒரு காட்சிமீட்டி யும், அவைமுற்றுகளும், தேரீர் திவாறுத் ஒரு கொண்கியமே போதுமாறவைய இரக்கிராடு.

இவ்வாறான அதிகாரத்திருப்பங்களைக் கொண்கி யாழ்க்கையில் விபதிமாவை அந்நகரார் பக்கத்தினை நொடியாக முகத்திலறைந்து தியக்க காட்டயிருக்கிற இர் திரைப்படம், காண்கிரார் நிதிக்கார்பாத அடித்தட்டு மக்களின், அடியாட்களின் வாழ்வையே வளவாறுமுள்ளாறார் காண்கிராமம் நினைந்துதனை வெளிப்படுத்திவிய்யை அகல் காட்சிகளும் பின்புமல்லாறும், தன்னைப் பொலிச் சித்திரிக் காட்சிமீட மெல் எனப்படுபவல் வளவாறு பெயர் வளின் கா சிவ்வாள் உணர்கையில் அனாறுக்கு ஏற்படும் அடிபிடு பார்வையாளர்களுக்கும் ஏற்படுவாறாக் தவிர்க்க முடியாதாடு கொண்கிவள்காண்கி துண்டிக்கப்படடு கைகர முறுமலிவின் அமரத்து வையாறுமும் காண்கிராமல் சப்பொழுதும் வளர்வாளைக்குள்சினையே சுறுவிரும் மவ்வாறாக, ம ததின் இறுகியில் வையாறுமும் அறக்க முடியாத பரத்திரமயக் கருவெடுக்கிறார், இவ்வாறுமே விவாங்கி ததில் கத்து வெல்லும் வளவாறுமும் எத்திரார்களுக்குமே சமயாவை அனாறு முக்கியத்துவம் வறும்கட்டப்பட்டிருக்கு திராடு.

இயங்குநிலை முறையில் கொண்கிபடமாக உணவையச்

ஒரு பெருந்தயரும் இலையுதிர்காலமும்

யாழ்ப்பாணம் சென்ற
விவரணமையை விளிந்தபடி திரைக்கிரீறு
முழையாத நிலையின் விழியு
அடங்கிப்போன குரல்களின்
திரைவெளியைக் காட்டுகிறது
ஒரு பொய் நினைவுகளின் பின்னால்
இறந்தும் தெளிந்த கணங்கள்
கனவாய்த் தெரிகிறது
பழக்கப்பட்டதால் அவைத்தூள்
எல்லா மனங்களும் அழிந்திருக்கிறது
விவரணம் பெருந்தயரில்
குரல்களும் எழுந்தெழாமல் திடுக்கிட்ட வர்த்தம்களால்
துன்ப துள்ளலும் மட்டுமே
எப்போதும் திரைந்து கொண்டிருக்கிறது

தோற்றுப்போன கனவுகளும் மீளமுடியா பெருந்தயரும்

கு. ருளிபுர்
கவிவர்த்தங்கள்

வழிப்போக்கல்களின்
குயிரான வகையவசவுகளால்
இடம்மாற்றியபோன
கனவுகளின் திரைகளில் என்னும்
உணர்வுகளோடு திரைத்தழிவின் வானை
காற்றை அகத்தவாக்கியது
எப்போது என்னும் குழந்தையிரும்
என்னவென்றே திரைய
மச்சுபியுக்கள் திண்ணமும் ஒப்பிலிள்ளை

வினாப் பாதாளத்தின்
இறங்கிக்கொண்டிருக்கிறது
எதிர்முகம் பற்றியதுதான் மன்னவர்கள்
சமது கனவுகளில் அழகியல் திரைத்தழிவின்
இறந்தமும் கனவுபுறான வளர்கொடுவமகள்
மட்டுமே வந்துபோகிறது
கனவுகள் தோற்றுப்போன
ஒரு கொடுமையான நூலில் திரைந்து
காணலிந்தகால நிகழ்ச்சிகள் மறுக்கின்றன

எமக்கான இருள்

நீண்டநினைவுகளைப் போலிது
இறங்கிப் போய் திரைப்பி
எழுந்தெழுந்த குழந்தை போல
திண்ணம் விழிநினைவுகளைப் போல திரைக்கிரீறும்
எமக்கான ஒரு புகல்
திண்ணம் விழியை திரைவல
கொடுமைய திரைத்தழிவின் போலிப்போலித் திரைத்தழிவின்
எங்கள் திரை
திரைக்கிரீறும் திரைத்தழிவு
காற்று வானவளையில் கூட கந்தகிரீறு மறுவிலிள்ளை
திண்ணம் மீளமுடியாதவாய் என்னவா அச்சுறுத்திவிடுது
வழிப்போக்கல்கள் யாழ்ப்பாணத்து தெருவிளக்குகள்
கிணறுக்கொண்டிருக்கிறது
வழிப்போக்கல்களால் உக்கிரமையென்று ஒய்த்தது
திரைத்தழிவும் திரைத்தழிவும் உருக்கொண்டிருக்கிறார்கள்
கேட்ட வண்ணமுள்ளான

கவிநோகமுந்து எழுத்துவகிள்
யிக வேலாசா அறிபாப்பட்டு வரும்
இனம் படைப்பவரீயாவார். இவரு
டை ப எழுத்துவகிள் புதிய அற்புதா
வையவகையார் அறுபத்துவகையும்
வருவகிளவவத்து வயவாசா வேறு ஒரு
வாசாத்தவத்திற்கு அழைத்துச் செல்
கிறது. இவருடை ப வளவாசா வளர்ச்
சிந்து வறு சாரணம் எனக் கேட்ட
பொது தன்நுடை ப பண ருக்கள்
பவரூர் பவலையும் கொல்லுநம்பு
அதன் பவபொடை ப கரும் சுலிகொ
வாசகரைச் செரம்பேறிகவாய்கவறு
அவர்கடை இவர்களைக்கேலைன்றும்.
கவியகவாளன் தாய் வயவாய்ப் புறப்
பிழுவல் பெயர்ச்சி இருக்கவேண்டும்.

கவனத்தையே வேறுபுறார். இதுவரை
யிள் இந்நுத்தவத்தற்கும் மேல்மா
பிறுவயவகையார் இரண்டு தாலல்
கவையும் ஒரு கவிநுத் தொகுப்பை
பும் கொல்கத்தவவார். இவருதிள்
'கவிநோகம்' என்றும் தாயல் அழைந்து
இவர்கொர் புறப் பின் தனித்த அடை
யாசாதவத வழவகிளநக்சிந்து. இந்
நாசாவின் சிறுவனாசா சத்தவநயும்
அவாசா தாய்க்கொர் புறபும் கீதாட்ட
வெலிகவாவில் கவிநுடை பகை
யாதிதவை பிகச் கவலவியவாசா எழுதி
சிறுபொர் சகலிகொ. எலிப்பொத்து
வவாசா பிற வளவாசா செரணம்
பெட்டிகக் கொல்குகொடை பசாநதிள்
துள்ள திண்டிகொடை பகையும்.

இப்படியாவது ஒரு தாய் மேலைட்
டை யாள் துடி ப என்கையே கந்தாசை
நாது கைகொடை பபெற்றியபொது என
கவன் கவயில் கபந்து விடுகிறது.
அவாசா தாய் ஒரு பெருநட்டபக
எடுந்துக் கொள்ளவகியவா. ஆசா
தளக்கு கவி கபத்து பறூர் பகபேரி
ட்டம் கபவிகுறாள். எனக் கபத்துக்
யாவிகளால் கொள்ளாததேயல்கள்
வகிளிகொர் என்றும் பின்வாய்கவாவில்
பெரிய தவப்பவவாவர் பற்றிவாரகள்
வற்றுய் அது பெயா என்கள் சாபய்
கொட்டாள் சாதும் வலையுய் சாரா
பேரகாது வகிளெய்வார் தாய்கள்
பற்றிவாசாநதிருக் கந்தவைக்கொர்கள்.

சத்தாசை வளவந்து பெரியவ

ஆண்களின் தீவு

சுந்தரன்

அ. சேதீஸ்வரன்

அந்நினைவார் எத்திவாபற்றந்து வகிளவந்த
இடமகிளவாயல் வகிளவகைநாதுவார்
வெறுவகிளிகள். எழுத்திய வகிளவகைநாதுவார்
பும் தப்பாயல் கொன்று கொள்ளலிட்டிருக்
கிடுதிகள். முக்கியவாயல் வகிளவாசா ப
கந்தவவாயல் பிபு பாராட்டிப் பெறுகிற
தொ உடனடியவாக தாய் ஆசுவர்
பவாட்டிப் பற்றிவாசாநதவைகிளெறும்
கடுபட்டிருவகிளிகையா. இது உ பசாந்து
வடப வகிளவாசாவார் பவலீயவாயல்
கவாசகிளகும் கபவவாசாவகார இருக்க
கவாள் சாசா வளர்கிடுதிகள் வகிள ஆயிள்
புகொடை ப.

விள இவ் வகிளிகள் எலிபின் பதிகவைய
வழியும் ஆயிள் எலிக்நாநககரும்
காணப்பறும். மேடைபுற்று துள்ள சாசா
பெட்டிடும் பெயறு பெயிள் என்கள்
பிடிப்பொத்து வகிளவாயல் வெலிகவாவில் து
கவாசாநத சத்தாசைக்கிடுதிகள். உதாய்
புடி சிசா புடி பிடித்து வகிள ஆவலி
ட்டம் கொடுத்துவகிளிகும் கீதாட்டடுகில்
பிடிக்க வகிளவார் தாய் சத்தாசை
வட்டவய அவ்வாசா விசாசா விசாசைக்கப்
பறும். வகிளவார் இவ்வாசாவார் சத்தாசை
எட்டிபுறும் பெயாசைல் வழவாசாநதிள்
நாசா கபு பின்வகிளெயந்து வகிளிகொர்.
ஆசாசை வளவ பபடுபெட்டபவாசாநத
வாய் வகிளவாசா பிடித்து விடுவாசை.

வகிள வகிள துவளில் சந்நாசையாகவில
வாசுக்கைகையில் பவலீயா துடை சந்நாசை
வகிளிகொள்கிறது. ஆய்வொரு து
வகிளவகிள தளக்கு வகிளவகிள வகிளவாய்
தவன் இவ்வ திண்டிகெயன்று திண்டிகெய
வருத்துவொடை பவாசாநத வகிளவாயல்
பொழைதவல் ஒரு வகிள நடுகிளாட்டிகல்
வகிளவாசாநதிள் அடிபட்டிருக் கொந்து
பெயவிகுவாய் சத்தாசை. சாதும்பெயறு
சத்தாசைபுற்று வகிளவாசா, பின்வகிளவார்,
பிபுபப்பின்வகிளவாயல் வகிள வகிளவாசை
இருந்துதாய்கள். ஆவாயல் சத்தாசை
வகிளவாசாநதிள் சக திமிடிகவநுக்கு துடை
கூட தவ்வகை வகிளவகிள சாபய் தவன்
இவ்வகிளவாசாநதிருது வகிள கொந்து

பாவத்திற்கு என்ன விமோசனம் இருக்கப்போகிறது என்று உளறிக்கொண்டு இருந்ததாக அவனை கடைசியாகக் கண்டவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். சந்தானத்திற்கு எவ்வித நோயும் கிடையாது எல்லாம் ஒரு வித மனப்பிறழ்வுதான் காரணம் என்பதை சுல்பிகா மிக அழகாக நாவலில் வெளிப்படுத்தியிருப்பார்.

சுல்பிகாவின் கற்பனை, மொழியாற்றல், சொல்முறை, பாத்திரங்களைக் கட்டமைக்கும் நேர்த்தி, சமூக அசைவுகளை சரியாக உள்வாங்கி அதைப் படைப்பில் இயங்க வைத்தல் இப்படி அனைத்தும் சேர்ந்து இவருடைய படைப்பாற்றலை வியக்க வைக்கிறது. இப்படியான ஒரு கூட்டுழைப்பின் வடிவம் தான் எலிச்சாபம் நாவலாகும். எலிச்சாபம் நாவல் பற்றிய சிறந்த மதிப்பிடலை இலக்கியச் சயாதீன ஆய்வாளர் நாவலன் 'பேரிதல்' சஞ்சிகையில் எழுதியிருந்தார். நாவலன் எலிச்சாபம் நாவலை மிக முக்கியமானதோர் படைப்பாக இனம் காண்கிறார்.

சுல்பிகா புனைவெழுத்தின் மிகவோங்கி. இதனைத் தன் எழுத்துக்களினூடாகவே இயம்பி வருகிறார். அவர் எழுதிய 'ஆண்களின் தீவு' சிறுகதையும் வழமையான போக்கிலிருந்து மாறுபட்டு வெளிப்படுகிறது. 'ஆண்களின் தீவு' சிறுகதையும் அதைப்பற்றிய பதிவுகளும் இணையத்திலிருந்து தரவிறக்கம் செய்யப்பட்டவை. மேற்படி 'கணைப்பு' இணையத்திற்கு நன்றி.

வெள்ளைப் படுக்கை. பெரும் வெள்ளைப் படுக்கை. பரந்தவெளியில் வெயில் பட்டு மினுக்கத்துடன் தெரியும் மணல் அலைபோல இது வெள்ளை நீர். சிறு சிறு அசைவு. ஆனால் கண்ணெட்டும் தூரம் வரைக்கும் அதே அசைவு, அதே வெள்ளை. மேலே பரந்தவெளியும் கீழே நீரும் தொடும் ஓர் இடத்தில் உதவியின் பார்வை நிலைத்திருந்தது. உதவி மேலே பார்த்தது எங்கும் வெளி... கீழே நீர். தன்னுடைய முதுகைக் கூசிக் கொண்டு காற்றுக் கடந்த அந்தக்கணத்தில் உதவி தன் களைப்பை முற்றிலும் மறந்தது. கையில் வைத்திருந்த நீர் வழிப்பை ஓங்கி நீரில்

அடித்து தன் அதீத மகிழ்ச்சியைத் தனக்குள் பகிர்ந்து கொண்டது. உதவிக்கு மகிழ்ச்சி தாழவில்லை. ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்பதுபோல் அவ்விடம் இருந்தது. உதவி படகின் நுனியில் ஏறி இரண்டு காதுகளையும் பொத்திக்கொண்டு மிருகங்கள் போலவும் பறவைகள் போலவும் பல்வேறு ஓசைகளில் கத்தியது... பட்சம் அடங்கவில்லை. ஏதேதோ வாயில் வந்த வார்த்தைகளையெல்லாம் இன்னும் பலமடங்கு சத்தமாகப் பேசியது. எல்லாம் நல்ல வார்த்தைகளல்ல. அவற்றில் சில கெட்ட வார்த்தைகளும் இருந்தன. தன்னுடன் இன்னுமொருவர் பயணம் செய்வதையே உதவி மறந்து பேசிக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் சொற்களல்ல. மனநிலைதான் உதவிக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுத்தது. படகு வேகம் குறைந்து நின்றுவிடும் நிலைக்கே சென்றுவிட்டது. படகு ஓடாமல் நின்றால் மீண்டும் அதை இயங்கவைப்பது எவ்வளவு கடினம் என்பது உதவிக்குத் தெரியும். படகின் வேகத்தை விரைவாக்க உதவி நீர் வழிப்பை அசைக்கத் தொடங்கியது. படகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வேகம் பிடித்தது.

சில துளிகள்... துளிகள்... துளிகள்... பல துளிகள் எனப் பெருகிப் புகையாய்க் கொட்டியது மேலிருந்து மழை நீர். படகின் நடுவே மல்லாந்து படுத்திருந்த கழுக்கனி நீர்த்திவலைகளை ரசித்தபடி ஈரலிப்பில் ஆனந்த மயமாகக் கிடந்தார். மேலிருந்து கொட்டும் நீர் காற்றோடு சேர்ந்து மூர்க்கம் கொள்ளத் தொடங்கியது. இன்னும் சற்று நேரத்தில் நிலைமை மோசமடையலாம் என்பதை உணர்த்த உதவி, கழுக்கனியை அருகில் அழைத்து நாங்கள் போக வேண்டிய இடத்தை அடைவதற்கு இன்னும் சில மணி நேரங்கள் ஆகும். நிலைமை மோசமானால் அதை உறுதியாகச் சொல்ல முடியாது. நீங்கள் ஏதற்கும் தயாராக இருக்கின்றீர்களா? எனக் கேட்டது. கழுக்கனி முகத்தில் ஒரு அலட்சியத்தோடு நிமிர்ந்து உதவியைப் பார்த்தார். சாதாரண விடயத்தை ஏன் பெரிதாக்குகிறாய் உதவி...? நீ உன் வேலைகளைப் பார். மனதில் பயம் எழுந்தால் ஏதாவது

பாட்டைப் பாடு. எனக்கு ஒன்றும் சொல்லாதே. நான் நினைக்கிறேன் உனக்கு உன் தொழிலில் முழுக் கவனம் இல்லை. சிந்தனைகளுக்கு அடிமையாகிறாய். தளர்வு தான் நம்பிக்கையின் எதிரி. நாம் தளர்வடையும் போது அருகில் எந்தப் பொருள் இருந்தாலும் அதை எமது உதவியாளராக்க வேண்டும். உனக்கு உதவியாக இங்கு ஏராளமான பொருட்களோடு ஒரு மனிதனும் இருக்கிறேன். ஆகவே நீ உறுதியாக இரு என்றார் கழுக்கனி.

உதவி பலத்த சத்தத்தோடு மூன்று நான்கு தடவைகள் சிரித்தது. அப்படிச் சிரித்துவிட்டு கழுக்கனியைப் பார்த்தது. உங்களை நினைத்தால் எனக்கு இப்படிச் சிரிக்கத்தான் முடிகிறது. ஆனால் சந்தோஷத்தில் அல்ல கோபத்தில். ஏனென்றால் உங்களுடன் நான் இரண்டு நாட்கள் இந்தப் படகில் பயணம் செய்கிறேன். நீங்களோ இந்த நீர்ப்படகில் பயணியாகத் தான் என்னுடன் வருகிறீர்கள். நான் இந்த நீரையும் காற்றையும் கருமுகிலையும் கொட்டும் மழைநீரையும் இறங்கும் நெருப்பையும் பல ஆண்டுகளாக அனுபவித்து இங்கேயே வாழ்கிறேன். அப்படியிருக்கும்போது நான் கூறும் எதையும் நீங்கள் அக்கறை கொள்வதில்லை. எங்கள் நல்ல நேரம் எந்தத் தீங்கும் ஏற்படாமல் தப்பிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நிலைமை தொடரும் என்று நீங்கள் நினைப்பது தவறு. அது மட்டுமல்ல நாங்கள் போகவிருக்கும் இடம் மிகப் பயங்கரமானது. அங்கே நீங்கள் தான் செல்ல வேண்டும். என்னையும் உங்களுடன் வரும்படி நிர்ப்பந்திப்பது தவறு. எனக்கு இதில் எந்த உடன்பாடும் இல்லை. உதவி பேசிக்கொண்டிருக்கும் போதே படகு மேலும் கீழும் மோசமாக ஆடி படார் என்று எங்கோ ஓர் மூலையில் முறிந்த சத்தம் கேட்டது. கழுக்கனி எழுந்து சென்று சத்தம் வந்த இடத்தைப் பார்த்தார். பின்பு உதவியை அழைத்து என்ன நடந்தது என்று பார்க்கச் சொன்னார். உதவி வாய்க்குள் ஏதோ முணுமுணுத்துக் கொண்டே வந்தது. முறிந்த மரத்துண்டொன்றை எடுத்து கழுக்கனியின் கையில் கொடுத்துவிட்டு இதை நீங்கள் உங்கள் தோழனாக வைத்துக் கொள்

ளுங்கள் என்று சிரித்தது. உதவியின் சிரிப்பிலிருந்து அங்கு பெரிதாக ஒன்றும் நடக்கவில்லை என்பதை கமுகக்கனி புரிந்து கொண்டார்.

நீண்ட நேரமாக இருவரும் பேசிக்கொள்ளவில்லை. இந்த இடைவெளியில் அதிக தூரத்தைக் கடந்திருந்தார்கள். படிப்படியாக நீர் கொந்தளிப்பையிழந்திருந்தது. கொட்டும் மழைநீரும் குறைந்திருந்தது. நீங்கள் செல்ல வேண்டிய தீவு அதோ தெரிகிறது பாருங்கள் என்று உதவி ஒரு இருளைக் காட்டியது. கமுகக்கனி படகின் முன்பகுதிக்குச் சென்று நெற்றி மீது கையை வைத்துப் பார்த்தார். அது இருளாகவே தென்பட்டது. அவருக்கு மனதில் ஒரு விதக் கிளர்ச்சி எழத் தொடங்கி விட்டது. திரும்பி உதவியைப் பார்த்து எப்போதாவது தீவின் உள்ளே சென்று வந்திருக்கிறாயா? உண்மையைச் சொல் என்று கேட்டார். அதற்கு உதவி நான் எத்தனை முறை உங்களிடம் கூறிவிட்டேன் தீவின் கரையைத் தாண்டி உள்ளே சென்ற தில்லையென்று. ஆனால் நீங்கள் நம்புகிறீர்கள் இல்லை என வேறு எங்கோ பார்த்துக் கொண்டு கூறியது. நீ கோபிப்பதில் அர்த்தமில்லை உதவி. அங்கு வசிப்பவர்களைப் பற்றி நான் ஓரளவிற்கு அறிந்து வைத்திருக்கிறேன். அவர்கள் மிகவும் ஆபத்தானவர்கள் என்று எல்லோரும் நம்புகிறார்கள் ஆனால் எவருமே அவர்களைச் சென்று பார்த்ததும் இல்லை. தீவர்களுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்தியதுமில்லை. யாரோ கூறியதை வைத்துக்கொண்டு தாங்களாகவே தீவர்களைப் பற்றிய ஒரு விம்பத்தை மனதில் ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் சொல்கிறேன் இந்தத் தீவர்கள் வேறு மாதிரியானவர்களாகத்தான் கட்டாயம் இருப்பார்கள். ஒருவேளை எல்லோரும் நினைப்பது போல் தீவர்கள் ஆபத்தானவர்களாக வாழ்ந்து வந்தாலும் அவர்களை எம்மைப் போன்ற சாதாரணமானவர்களாக என்னால் மாற்ற முடியும். ஓரளவிற்கு நீ இவர்களின் தீவிற்கு அருகில் சென்று வந்திருக்கிறாய் அப்படியிருக்கும் போது தீவர்கள் உன் கண்ணில் படாமலா இருந்திருப்பார்கள்? அல்லது உன்னை அவர்கள் பார்க்காமல் இருந்தி

ருப்பார்களா? நீயும் மற்றவர்களைப் போன்று முட்டாள்தனமாகப் பேசக் கூடாது. தீவர்கள் பொல்லாதவர்கள் என்றால் உன்னைக் கொன்றிருப்பார்களே? இதிலிருந்து நீ ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியாதா? கமுகக்கனி கொஞ்சம் உணர்ச்சி வசப்பட்டுக் காணப்பட்டார். ஏதோ பேச வாயெடுத்த உதவி பிறகு மௌனமானதை கமுகக்கனி அவதானித்து விட்டு தயவு செய்து எதையும் மறைக்காதே என்னைப் பொறுத்தவரையில் தீவர்களைப் பற்றி உனக்கு ஒன்றுமே தெரியாதென்பதை நீ சொல்லும் பொய் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன் எனக் கூறினார். உதவி சினத்துடன் காணப்பட்டது. என்னைத் தொந்தரவு செய்ய வேண்டாம். நீங்கள் ஆசைப்படுவது போல நானும் தீவிற்குள் வருகிறேன். எனக்கும் உங்களுடன் சேர்ந்துதான் மரணம் என்றால் விதியை யாரால் மாற்றமுடியும்? உதவியின் பேச்சு அதன் மனநிலையைத் தெளிவாக கமுகக்கனிக்கு உணர்த்தியது. மீண்டும் இரண்டுபேருக்கு மிடையில் நீண்ட மௌனம் ஏற்பட்டு விட்டது.

கமுகக்கனி ஒரு பையிலிருந்து உலர்ந்த உணவுருண்டைகளை எடுத்து சாப்பிடத் தொடங்கினார். உதவியையும் சைகையால் அழைத்தார். சற்று நேரம் கழித்துவந்து பையை எடுத்துக் கொண்டு போனது உதவி. அதற்குப் பிறகுதான் கமுகக்கனிக்கு ஓரளவு ஆறுதலானது மனம். கமுகக்கனி ஒரு குவளை நீரை எடுத்து அதில் அரைவாசியை அருந்திவிட்டு நீரின் சுவை மாறிவிட்டதாகச் சொல்லி மிகுதியைக் கொப்பளித்துத் துப்பினார். துப்பும் போது தற்செயலாக உதவியைப் பார்த்தார். உதவி உடைகள் அனைத்தையும் கழட்டிப் படகில் வைத்து விட்டுப் படகின் வெளிப்புற ஓரமாக நீரை நோக்கி இறங்கிக்கொண்டிருந்தது. கமுகக்கனி ஒன்றும் புரியாத வராக ஏன் உதவி இப்படிச் செய்கிறாய் எனக் கேட்டார்? உதவி இவருடைய பேச்சை அலட்சியப் படுத்திக் கொண்டே நீரிற்குள் முங்கி முங்கி எழும்பியது. கமுகக்கனி இரண்டு கைகளையும் படகின் ஓரமாக ஊன்றியபடி உதவி செய்வதை வேடிக்கை

பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அவருக்கும் உதவியைப் போலச் செய்வதற்கு ஆர்வமாக இருந்தது. ஆனால் அவர் அப்படிச் செய்யவில்லை.

படகு தீவை நெருங்கியது. தூரத்திலிருந்து பார்த்தபோது இருளாகத் தெரிந்ததெல்லாம் இப்போது மிகத் தெளிவாகத் தெரிந்தது. அடர்ந்து உயர்ந்த மரக்கூட்டங்கள், ஆங்காங்கே வெளிகள், மணற்குவியல்கள். இவைகளுக்கு அப்பால் முகிலைத்தொடும் மலைகள் எனத் தீவு பச்சைப் பசேல் என்றிருந்தது. படகு தீவின் ஓரமாகச் சென்றுகொண்டிருந்தது. படகை எங்கே நிறுத்தலாம் என்பதை ஆராய்ந்துகொண்டே உதவி படகை ஓட்டிக்கொண்டிருந்தது. யாராவது மனிதர்கள் கண்ணில் தென்படுகிறார்களா என்பதைத் தேடினார் கமுகக்கனி. யாரும் கண்ணில் தென்படவில்லை. உதவியைத் தொடர்ந்து கமுகக்கனியும் படகிலிருந்து இறங்கி முழங்கால் அளவு நீரில் நடந்தார். சற்று நேரத்தில் கரையை அடைந்துவிட்டார்கள்.

கமுகக்கனியும் உதவியும் தீவின் உள்ளே நடந்து கொண்டே யிருந்தார்கள். மனித நடமாட்டங்கள் எவற்றையும் அவர்களால் காணமுடியவில்லை. அன்றைய நாள் அலுப்பும் சோர்வும் நிறைந்ததாக முடிந்தது. கமுகக்கனி உதவியிடம் ஒரு ஆலோசனை கூறினார். உதவி நாங்கள் இருவரும் இப்படி அலைவதைவிட ஓரிடத்தில் அமைதியாக இருப்போம். வேண்டுமானால் இரண்டு மூன்று நாட்கள் அப்படியே செய்யலாம். நிச்சயமாக அதற்குப் பலன் கிடைக்கும். தீவர்கள் கண்ணில் படாமல் இந்தச் சின்னத் தீவில் நடமாடமுடியாது. இந்த யோசனையை உதவி ஏற்றுக்கொண்டது. ஆனால் கமுகக்கனியின் இயலாமைதான் இந்த முடிவுக்குக் காரணம் என்பதை உதவி தன் பார்வையால் கமுகக்கனிக்கு உணர்த்தியது. அவருக்கு அது புரிந்தாலும் வலுக் கட்டாயமாக முகத்தில் கம்பீரத்தை வைத்துக்கொண்டிருந்தார். அவருடைய முகத்தில் பட்ட மரத்தில் முளைத்த பாசி போல இயல்பற்றிருந்தது கம்பீரம். அன்று இரவு ஒரு பாதுகாப்பிற்காகவும் குளிரிலிருந்து

விடுபடுவதற்காகவும் உதவி தீயை மூட்டி அதனருகே படுத்திருந்தது. ஆனால் கமுகக்கனி தீயின் அருகே செல்லாமல் சற்றுத்தூரத்திலிருந்தார். யாராவது தீவர்கள் ஒளியை நோக்கி வரக்கூடும் என்னும் ஆர்வமும் மனப் பயத்தின் காரணமாகவும் அவர் இதைச் செய்தார். உதவி எந்தப் பதற்றமும் இல்லாமல் இருப்பது வியப்பாகவும் ஆத்திரமாகவும் இருந்தபோதும் அவர் வெளிக்காட்டவில்லை.

அடுத்து வந்த இரண்டு நாட்களும் மிக முக்கியமானவை. இரண்டு பேரும் சில உயர்ந்த மர உச்சியில் ஏறி அங்கிருந்து பார்வையெட்டிய தூரம் வரையும் தேடினார்கள். ஒரு மலையின் அடியைச் சுற்றியும் அதன் உச்சிவரை ஏறியும் தேடினார்கள். ஓர் அழகிய தீரோட்டத்தின் தொடக்கத்திலிருந்து அதன் முடிவுவரை சென்று மீண்டார்கள். வரும் வழியில் உதவியோடு தீரோட்டத்தின் அழகையும் அதில் வாழும் விசித்திரமான மீன்களையும் பற்றித் தன்னை மறந்து பேசிக் கொண்டே வந்தார். பரந்த புல் வெளியில் கூட்டம் கூட்டமாக ஓடிச் செல்லும் மிருகங்களைக் கண்ணிமைக்காமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். காற்றில் மிதக்கும் மணற்கூடு பெருகிப் பெருகி மேலெழுந்து சுழியாகிப் பின் அலையானதைக் கண்ட கமுகக்கனி அதை நோக்கிக் கையைக் காட்டிக் கொண்டே ஓடினார். பெயரறியாத ஒரு மிருகம் மிக அருகில் வந்து கமுகக்கனியை மணந்தது. கமுகக்கனி மெல்லப் பின்வாங்கினார். உதவி அதன் அருகில் சென்று முதுகைத் தடவியது. மிருகம் அந்த இடத்திலேயே படுத்துவிட்டது. வேறு இடத்திற்குப் போவதற்கு உதவி கமுகக்கனியை அழைத்தபோது கமுகக்கனி திட்டவாட்டமாக மறுத்தார். தானும் அந்த மிருகத்தின் அருகில் அமர்ந்து ஏதோ பேசத்தொடங்கினார். உதவி-சினந்தது. சில சுடு சொற்களையும் பேசியது. உதவியில் ஏற்பட்ட மாறுதலைக் கமுகக்கனி புரிந்துகொண்டார். இப்படியே இன்னும் ஓரிரு நாட்கள் எல்லா இடமும் அலைந்து திரிந்தார்கள். ஆனால் தீவில் மனிதர்களைத் தேடுவதற்கு அலைந்தார்களா? தீவின் அழகையும் அதன்

உயிர்ப்பையும் ரசிப்பதற்கு நாட்களைக் கழித்தார்களா என்பது கமுகக்கனிக்கு மட்டுமே புரிந்த உண்மையாக இருந்தது.

இறுதிநாளன்று கமுகக்கனி உதவியைப் பார்த்து இன்றுடன் நான் புறப்படப்போகிறேன். இனியும் இங்கு மனிதர்கள் தென்படுவார்கள் என்பதில் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை எனக் கூறினார். அவர் கூறும்போது முகத்தில் ஏமாற்ற உணர்வு தென்படுகிறதா என்பதை உதவி உற்றுப்பார்த்தது. ஆனால் உதவிக்கு அது சரியாகத் தெரியவில்லை. காரணம், கமுகக்கனிக்கு அந்தத் தீவில் மனிதர்கள் இருக்கக்கூடாது என்னும் விருப்பமே மேலோங்கியிருந்தது. இறுதிக் கணத்தில் அதற்காக அவர் மன்றாடவும் தொடங்கிவிட்டார். தான் எதற்காக மன்றாடுகின்றேன் என்பதைக் கூறி விடுவோமா என யோசித்து அவர் உதவியை நிமிர்ந்து பார்த்தபோது கமுகக்கனியின் மாற்றத்தை உணர்ந்து சிரித்தவாறே உதவி மீண்டும் கமுகக்கனியைப் படகில் ஏற்றிக் கொண்டு நீர்வழிப்பின் வேகத்தைக் கூட்டியது. படகு நீரிலும் உதவி காற்றிலும் கமுகக்கனி தீவின் நினைவிலும் மிதந்தார்கள்.

என்.கே.அருள் -

ஆண்களின் தீவு தலையங்கத்திற்கும் சிறுகதைக்குமுள்ள தொடர்பு பொருத்தமுடையதாக இல்லை. 'எலிச்சாபம்' நாவல் எங்கு கிடைக்கும்?

மனோகரி-

நான் நினைத்தேன் தீவு முழுவதும் ஆண்கள் நிறைந்திருப்பார்கள் என்று. ஆனால் சுல்பிகாவின் முடிவு வித்தியாசமாக இருந்தது. பரவாயில்லை, கதையில் வரும் பாத்திரம் ஒன்றிற்கு உதவி என்னும் பெயர் எனக்குப் பிடித்திருந்தது.

சாந்தினி-

வெரிசூட்

மேரிஜஸ் மின்-

சுல்பிகா! அண்மைக்காலமாக உங்கள் கதைகளையும் ஏனைய படைப்புக்களையும் வாசித்து வருகிறேன். வித்தியாசமான உங்கள் எழுத்தின் போக்கு எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது.

ஆனால் ஆண்களின் தீவு சிறுகதையை நான் வாசித்து முடித்தவுடன் சில கேள்விகள் மனதில் தோன்றின. அவற்றுக்கான பதில்களை உங்களிடமே கேட்டுத் தெளிவைப் பெற விரும்புகிறேன். இது உண்மைச் சம்பவமா? கற்பனையா? இந்தச் சிறுகதையில் ஒரு விதப் பாசாங்கு காணப்படுகிறதே அதற்கு என்ன காரணம்?

பாலமுருகன்-

கற்பனை என்பது எல்லை களுக்குள் அகப்படாதது. அது காற்றைப் போல முகிலைப் போல சுதந்திரமானது. ஆகவே சுதந்திரமான மன நிலையில் சுல்பிகா ஆண்களின் தீவு சிறுகதையை எழுதியுள்ளார் என நினைக்கிறேன். கதையை வாசிக்கும் போது ஏற்படும் உணர்வுகள் மிகுந்த உற்சாகமுடையதாகின்றன. பேசப்பட்ட விடயத்திலிருந்து புது விடயத்திற்கான நுழைவுத்தியை சுல்பிகா பயன்படுத்தியுள்ளார். கதையில் சொல்லப்பட்ட விடயம் ஒரு முழுமையைப் பெறவில்லை என்பது ஒரு குறையாக எனக்குப் பட்டது. இது என் கருத்து மட்டும் தான். இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என நான் வலியுறுத்தவில்லை. "சொன்னதைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லாமல் பொய்யென்றாலும் புதிதாகச் சொல்" எனும் வாசகத்திற்கு அமைவாக ஆண்களின் தீவு சிறுகதை இருந்தது.

திராவிடன்-

எனக்கு இந்தக் கதை விளங்கவில்லை. அத்துடன் இதற்கு சிறுகதை எனும் அங்கீகாரம் கொடுக்க வேண்டுமா? இந்தக் கதையை வாசிக்கும் போது சிறுகதைக்குரிய வரைவில் கணங்களை ஆசிரியர் தெரிந்திருப்பாரா என்பது கேள்விக்கிடமாகிறது. இன்னும் பல குளறுபடிகள் உள்ளே இருப்பதனையும் காணமுடிகின்றது. ஏன் இப்படிப்பட்ட குப்பைகளுக்கு இணையத்தாள்களும், சில சஞ்சிகைகளும் பிரசுரத் தகுதி கொடுத்து அவற்றை வெளியிடுகின்றன என்பது எனக்குப் புலப்படவில்லை.

மோனிகா ராகவன்-

நான் தாமரைத்தீவில் வசித்து வருகிறேன். சுல்பிகா ஒரு வேளை

எங்களுடைய தீமைப் பற்றிச் சொல்லப் போகிறாரா என்பதுதான் விவரம் தென் டு. உலகெனின் இங்கும் ஆண்கள் நான் அறிக்கை அதுதான் இரா ஆர் டி வையல் நானுங்கொ எல்லா அறிக்கை மும் செய்யலாம். உலகநகரத்த வர ளுமுத்தான் எங்களுடைய வந்து இந் குள்ள நினைவானால் அறிந்து அலை ஒரு தாவனாகக் கட்டியவர் அழகுநர் வையலும் அழகுநிலன்றும் எல்லாம் ஆர்வம் உள்ளது. ஆண்களின் போஸ் ருக்களை வெளிக் கொணர்வதே வைய முயற்சி. தன்னை.

விவிலோஜன்.
 உலகியல் உலகன் ஆண்களின் தீவு சிறுகதை மடித்தேன். தீவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் பழைய பழைய மும் கொண்டு வரக்கூடு சிறுகதை வளக்கு இருக்கிறது. இங்கும் கண்களின் வகையே முடிவுதான். உலகன் சிறு கதை வய வாரிந்து விண்ணர் தான் 'ஆண்களின் தீவு' வரும் அதே பெய ளில் ஒரு சிறுகதை எழுதியுள்ளேன். அதன் பின்வந்தால் வளக்கு மனநிலை சிறுபிடியானது. மற்றும் இங்கொரு விடையர் எழுதினாட்டப்படையும் குப்பை என்று நாம் ஒதுக்கிவிட்ட முடியுமா? ரகளை என்பது வயலுக்கு வாகசர் மாரா 11 வான் அல்லவா?

13.10.2011
 ஸக. கல்விசா
 ஒரு படைப்பு அறிமுகமீனா
 வல் வாரிக்கப்பட வேண்டும் வறுந்

முன்னாபுந்நாங்கொடு எழுதுவது குறைவு ஏனெனில் அப்படி திகழாத மேலு மணர் சொந்தது போல வாய்ப் பள்ளது. இங்கும் விவை தொடர்ந்து பாடைப்பில் சரிபடுவதற்கு போர்ணா யும் வற்புடிகார். தவிர வாகசர்கள படைப்பின் உள்விரிந்து பிளவாடி வாத மலையே போர் ததில் எழுதுவதும் திரோட்டம் போல கொடுக்கானை வளை அருக்கி வைப்பதும் தொடக்கம், ஓட்டம், முடிவு என மாரா திணையில் இருப்பதும் போன்று விவலைப்பாடு புகழ்களை நான் எழுதுவதில்லை. அவை திராமையறமுலவையானவர் சலிப்பை ஏர் அடுத்த பழையமுகமே நான் உலகியலிலும். நான் எழுதிய 'ஆண்க ளின் தீவு' சிறுகதைக்கு தோன்றுந் திணையால் வற்புறாகவும் பல்வேறு கருத்துக்கள் வந்துகொண்டிருக்கின் மூன் நானுக்கிக்கொடுக்கு வன் நவ்ரி. கதைவய எழுதியவர் என்ற முறையில் அதைப்பற்றி உரையாட வாய்மை ப்முடியாது. உலகிக்கு உரையாடலால் சிறுகதை தோல்வியவடயும் என்னை மால் கொள்ளேன். கதைக்கு வெளியே கதைவடயம் புறநீ என்னால் உரை யான முடிவுபெற்றுள் அது வறுநின் தோல்வியை இறுப்பினும் 'ஆண்க ளின் தீவு' சிறுகதை வாகசியாகக் கிணவந்து செழுபடியும்.

'ஆண்களின் தீவு' சிறுகதை இன்னும் அழகுநட விரிவை அல்லது எழுதி முடிக்கப்பட விண்ணை சுப்பிகா அருந்தான உரையாடலையும் கொடுக்கி

புள்ளார் எங்கொ ஓர் இடத்தில் ஆண்க ளின் தீவு சிறுகதை எழுதப்படும் கொண்டு இருக்கும். ஆனால் அதற்கு முடியு இருக்கமுடியாது. ஆகவே சுப்பிகா ஆண்களின் தீவு பற்றிய உரையான வித்தொற்றுப்போயுள்ளார். இவ்வெழு வாகசரின் சொன்னால் அவரால் அதன் எல்லையைமே ஏன் ஆரம்பத்தாகக் கூட நெருக்கமுடிய வில்லை. தன் தோல்வியை வற்புக் கொள்ள முடிவாத தருணத்தில் அவர் தின்று விடுகிறார். அப்படி கிணற்று நீயின் மாரா எடு அதன் முடிவே. உன் னப்பே அது போன்ற ஆண்களின் தீவு உரையாடலும் சிறுகதைக்குப் பற்றித் திகழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறது. தீவர்கள கிணறு ஒரு அடைமாரா புள்ளியின் னாடி வர் போல நாம் கல்கியானைப் பரிக்க முடியும்.

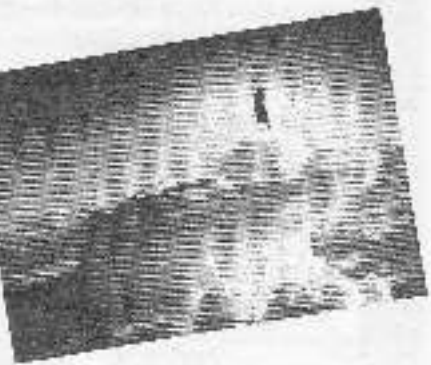
ஆண்களின் தீவு உரையான வி பல்வேறு உரையான கண்கள் உரையாடல் உரையாந்து செக்கிறது. உரையாக் திரித் தமாக இவ் விவரங்குக்கும் பெரும் எழுத்து சாம்ராச்சியங்களின் ஆண்க ளின் தீவு உரையாடல் தன் வடிவார் மாரா உரையாடல் பெருமாம். திச்ச வாகச என்னால் ஒவ்வொரு கொடுக்க முடியும் ஆண்களின் தீவு உரையாடல் அதன் எல்லையும் வெளியே திகழ் முடியாது.

அன்புடன்
 கல்விசா

பகுல் அகரம்

கணத்ததை தொடர் திரிதும் நகருநிலி
 மதிவுக் கவடுகளின் பருகுகளில்
 சிவாறுகய்ப்புருக்கிற வளத்ததைவைய
 வானின் குழையாழல்
 புறம் கவர்கள் உடய வளத்திரைக்கிள்ளா
 தீமாய்கிபுடல் செல்லும்
 குழல்வையின் அழகானவைய
 திரைநூல் மணலும் தாயின்
 வானவாய்க்களில் திரைதும் உணருந்ருக்கிறது
 சிறுநிலித் திரைநூல்
 சிறுநிலித் திரைநூல்

மலையகமொடு கவருநாங்குகிள்ளாள்
 வானம் கவிந்தருநிலி விடயும் மலையாள்
 வளத்ததைவின் சக்கரவயன் ஆரும்
 நுடனத்திலி முகவளை அழகுகளின்
 மலைய முடிய நகருநிலி
 தண்டவாளங்களின் திரை
 பருநிலி வி அருது
 சிறுநிலிதயின் வளத்ததைவின்
 பிடிபாத மலைய
 முடி நகருநிலிதும் நுடனத்ததை

தீயக் கொல்வன்

தெரிந்துகொண்டிருக்காமை காரணமாக வைக்கப்பட்ட கருத்து தொடர்பாக வரக்கூடிய தவறுகளை யாராவது சுட்டிக்காட்டுமிடத்து திருத்திக்கொள்ள முடியும். பதிலாக தனது முற்சாய்வுகள் காரணமாக உள்ள மனப்பதிவின் அடிப்படையில் ஒரு கருத்தை முன்வைத்தால், அது கேள்விக்குள்ளாக்கப்படும்போது அதை சாதி, மத, பிரதேச மற்றும் பால் சார்ந்திர அரசியலின் போர்வைக்குள் நின்று நியாயப்படுத்தவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டு விடுகிறது. உண்மையை அறிதலுக்கான நோக்குடனான விவாதம் அது அரசியலோ, சமூகவியலோ, இலக்கியமோ எந்தத்துறை சார்ந்ததாக இருப்பினும், தமக்கு சார்பான ஒரு அரசியல் போர்வைக்குள் நின்றுகொண்டு விவாதிப்பது ஒருபோதும் அந்த நோக்கத்தை நோக்கி நகர உதவாது. மாறாக உண்மையை விட்டு வெகுதூரம் வெளியே விவாதிப்பவரைக்கொண்டு சென்றுவிடும். ஷோபாசக்தியின் கருத்தில் மாறுபட்ட கருத்துக் கொண்டவர்கள் அவரிடம் கேட்டிருக்க வேண்டிய கேள்வி, அவர் சுருக்கமாகச் சொன்ன கருத்தை விரித்து விளக்கும் விதத்தில் அமைந்ததாக இருக்கவேண்டும். அவரது கருத்துக்கு அவரிடம் நியாயமான காரணங்களை அவர் கொண்டிருந்தால் அவற்றை அவர் முன்வைக்கும்போது, அதன் சரி பிழைகளை ஆராய்வதை தொடர்ந்து விவாதம் மேலும் முன்னேறியிருக்கும்.

இது வெறும் ஷோபாசக்தியின் கருத்து சம்பந்தப்பட்ட விடயம் மட்டுமல்ல பல்வேறு தளங்களில் பல்வேறு விடயங்கள் தொடர்பாக இத்தகைய முறையிலேயே இப்போது விவாதங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. தாம் சார்ந்த கருத்து அல்லது அணியை எப்பாடுபட்டேனும் நியாயப்படுத்தி விடவேண்டும் என்ற தீவிர வன்மத்துடன் இந்த விவாதங்கள் நடக்கின்றன. அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமது மொழியில் பேசிக்கொள்கின்றனர். ஒருவர் சொல்வதை மற்றவர் கேட்பதில்லை. விளைவு, நாவல் பற்றிய உரையாடல் யாழ்ப்பாணியம் பற்றியதாகப் போய் பின்னர் இழிசாரார் வழக்கு பற்றிய உயர்சாதியினரின் அறுபதுகளுக்கு முந்திய கருத்துப்போக்கினை பற்றியதாக மாறி இறுதியில் 'கலியாண சந்தடியில் மாப்பிள்ளையைத் தவறவிட்ட' நிலையில் போய் முடிந்துவிட்டிருக்கிறது.

இந்த நிலைமை இப்படிப் பரவலாகக் காணப்படுவதன் பின்னணி என்ன?

எமது அரசியல் மற்றும் இலக்கியச் சூழலில்

தொடர்பாடல் (Communication) என்பது ஒரு துறையாகப் பேசப்பட்டது கிடையாது. பாடசாலைக் கல்வி, மேடைப்பேச்சு, மத மற்றும் சமூக இலக்கிய கோட்பாடுகள் பற்றிய அனைத்து உரைகளும் ஒருவகை அதிகாரத்துவ மொழியிலேயே தொடர்ச்சியாக இருந்து வந்திருக்கின்றன; வருகின்றன. இதன் காரணமாக, மாற்றுக் குரல்கள் எதிர்ப்புக் குரலாக வெளிவருவது தவிர்க்க முடியாததாகிறது. மாற்றுக் குரல்களும் தமக்கென ஒரு அதிகார பீடத்தை உருவாக்கிக் கொள்ளவும் தமது குரலை அதிகாரம் மிக்க குரலாக ஒலிக்கச்செய்யவுமான முயற்சிகளே இங்கு நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. இன்னும் தெளிவாகச் சொல்வதானால், எமது பாரம்பரியம் பூராவுமே 'மேற்சொல்' உரைக்கும் மொழியையே பயன்படுத்தி வந்திருக்கிறது. இந்த மொழியில் 'தொடர்பாடலுக்கு' இடமில்லை. இதில் உரைப்பவர் - கேட்பவர் என்ற இரு தரப்பினர் மட்டுமே இருக்க முடியும். மாற்று அபிப்பிராயமுள்ளவர் விலகிச் சென்று எதிர்ப்புக்குரல் எழுப்பி, அதன்மூலம் ஒரு 'உரைப்பவர்' ஸ்தானத்தை உருவாக்கிக் கொள்கின்றனர். உண்மையில் நோக்கம் பரஸ்பர உரையாடலின் மூலமாக செழுமைப்படுத்தப்பட்டு உருவாக்கப்படும் ஒன்றாக இருப்பதில்லை. மாறாக, தமது கருத்தை எல்லோரும் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதே நோக்கமாக இருந்து வருகிறது.

இந்த வகையான மொழிப் பிரயோகம், பரவலான கல்வி வாய்ப்புக்கள் பெருகியுள்ள ஒரு சமூகத்தில், பல்வேறு குழுக்கள் உருவாக வழிவகுக்கமே ஒழிய, ஒரு நோக்கம் கொண்ட பல்வேறு குழுக்களின் ஒருமித்த ஒன்றிணைந்த செயற்பாட்டிற்கு உதவப்போவதில்லை. எமது சமூகத்தின் கடந்தகால அரசியல் பின்னணியில் உருவான கட்சிகள், இயக்கங்கள், அவர்களது கோட்பாடுகள், போராட்டங்கள் அனைத்தையும் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்த்தால், இந்த மொழியின் வீச்சு எவ்வளவு தீவிரமாக இருந்திருக்கின்றது என்பதை இலகுவில் விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

தொடர்பாடல் என்ற பதம் எண்ணங்களை, உணர்வுகளை, அனுபவங்களை, அறிவை பகிர்ந்து கொள்ளல் என்ற அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப்படுகையில் அது சமூகத்தின் அறிவு மேலும் முன்னோக்கி வருவதற்கான வாய்ப்பை வழங்குகிறது. ஏனென்றால், தொடர்பாடல் உரைகருக்கும் கேட்பவருக்குமிடையில் கருத்துக்களை பரிமாறச் செய்வதற்கான ஜனநாயக வெளியை உருவாக்குகிறது. உண்மையை

இத்தகைய நடைமுறையையே கையாண்டேன். மாணவர்களுக்கு இலக்கியம் கற்பிக்கப்படவேண்டியது இவ்வாறுதான். ஆனாலும் இன்று இந்நாட்டில் அத்தகைய ஆசிரியர்கள் உள்ளனரா? அத்தகைய இலக்கிய அணுகுமுறையொன்று இன்று பல்கலைக்கழகங்களில் காணப்படுகிறதா? அத்தகைய விடயங்கள் இன்று யாருக்குத் தேவைப்படுகின்றன?

நான் சிறி குணசிங்ஹ தொடர்பாக இத்தகைய உயர்வான மதிப்பீட்டுடன் இருந்தபொழுதும் அவருக்குக் கிடைக்கும் கீர்த்திகளாலும் பாராட்டுதல்களாலும் ஆனந்தக்களிப்படைந்தாலும் சிறி குணசிங்ஹ அவர்கள் எனது கருத்துக்கள் தொடர்பாகத் தப்பிப்பிராயம் கொண்டிருப்பது என்னுள்ளே பெரும் மனவருத்தத்தை உண்டாக்கினது. அந்த மனவருத்தமானது ஒரு வகையில் சிறி குணசிங்ஹ அவர்களுக்கு உளரீதியான சமனிம்மை ஏற்பட்டுள்ளதோ என்பதனாலும், மற்றையது அதனால் சிங்கள இலக்கியத்துக்கு ஏற்படும் சிதைவு பற்றிய அச்சத்தினாலும் ஏற்பட்டதாகும்.

முதலாவதாக தப்பிப்பிராயத்துக்குப் பாத்திரமாகியுள்ள விடயம் கடந்த காலத்தில் விருது பெற்ற சுனேத்ரா ராஜகருணாநாயகவின் 'பொது புருஷ்யா' பற்றி நான் தெரிவித்த கருத்துக்களாகும்.

நான் அந்த நாவலை மொழியை அடிப்படையாக வைத்தே சாடினேன் என சிறி குணசிங்ஹ அவர்கள் கூறுகிறார்கள். எனது பெயரைக் கூறாமலேயே அவர் அதனைத் தெரிவிக்கிறார்.

அந்த நூலில் மொழித் துஷ்பிரயோகமும் இலக்கணப் பிறழ்வுகளும் அநேக இடங்களில் காணப்படுகின்றன. நான் கூறியது உண்மையானதே. இதற்கு முன்னர் நான் எழுதிய நான்கு கட்டுரைகளில் ஒரு கட்டுரையில், ஒரு பாகத்தில் மாத்திரமே இதனைக் குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

அதில் தவறு இருப்பதாக எனக்குப் புலப்படவில்லை. இலக்கியம் என்பது மொழியினூடாகக் கட்டியெழுப்பப்படும் ஒரு கலையாகும். கலைப் படைப்பொன்றை மதிப்பீடு செய்ய வேண்டியது அக்கலையின் நியமங்களின் அடிப்படையிலாகும் என்பது மாக்கியத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளில் ஒன்றாகும். நான் மாக்கிய விமர்சகர்களில் ஒருவனாவேன்.

மொழியைத் துஷ்பிரயோகம் செய்திருப்பின் இலக்கணத்தைச் சாகடித்திருப்பின் மொழிக் கலைக்கு உரித்துடைய புதினமொன்று எவ்வாறு சிறந்ததாக அமையும்?

'பொது புருஷ்யா' வெற்றியளிக்காமல் போனதற்கான வேறு காரணங்களையும் நான் குறிப்பிட்டிருந்தேன். சிறி குணசிங்ஹ அவர்கள் அவை அனைத்தும் தொடர்பாக மௌனம் சாதித்தவராக எந்தக் காரணங்களையும் குறிப்பிடாமல் அந்த நூல் நல்ல நாவலொன்றாகும் எனக் கூறுகின்றார். இலக்கிய விமர்சனத்தில் எப்போது வந்து சேர்ந்த விமர்சன முறை இது?

சிங்கள இலக்கியம் மிகவேகமாகச் சீரழிவை எதிர்கொண்டிருக்கும் இத்தகைய காலகட்டத்தில் இவ்வாறான நுண்ணாய்வற்ற கருத்துக்களை வெளியீடுவதும் சதுப்பு நிலங்களை உருவாக்குவதும் குழப்பத்தில் மூழ்கியுள்ள தற்கால இலக்கியகர்த்தாக்களையும் அதனூடாக இலக்கியத்தையும் நாம் ஆபத்தில் தள்ளுவதாகும். சிறி குணசிங்ஹ அவர்களிடமிருந்து யார் தான் அத்தகையதொரு குற்றத்தை எதிர்பார்ப்பார்?

'பொது புருஷ்யா' நாவலை எந்த வகையில் பார்த்த பொழுதும் அது தாழ்ந்த படைப்பொன்றாகும். குணதாச அமரசேகர அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல அதனை விருதுக்காக தேர்வு செய்தவர்கள் மந்தைகளே.

இரண்டாவதாகத் தப்பிப்பிராயத்துக்கு உள்ளாகியுள்ள விடயம் நான் 'observer' இதழில் ரங்க சந்திராதன் உடன் வழங்கிய நேர்காணல் தொடர்பானதாகும்.

வளர்ந்துவரும் எழுத்தாளர்கள் அமாவதுர, புத் சரண, சத்தர்மரத்னாவலிய, ஜாதக பொத போன்ற பண்டைய சிங்கள இலக்கியத்தின் உயர்ந்த தரத்திலான படைப்புகளை முழு ஈடுபாட்டுடன் பயிலவேண்டும் என்று அந்நேர்காணலில் குறிப்பிட்டிருந்தேன். அப்போது தான் அவர்களது சொல்வளம், சொல்லாட்சி என்பன வளமுடையதாக மாறும் என்பதனாலேயே அவ்வாறு குறிப்பிட்டிருந்தேன்.

சிறி குணசிங்ஹ அவர்கள் இந்தக் கூற்றின் உள்ளார்ந்த அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல் அல்லது தவறான புரிந்து கொள்ளலால் 'அமாவதுர' மொழியில் நாவல்களைப் படைக்க வேண்டும் என நான் குறிப்பிட்டதாகக் கூறியுள்ளார். அவருக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த பாராட்டு விழாவொன்றிலேயே இதனை வெளிப்படுத்தினார். இந்தத் தகவலை என்னிடம் கூறியவர்கள் பிழையற்ற தகவலையே தந்துள்ளார்கள் என்று எண்ணுகிறேன்.

அமாவதுர மொழியில் புதினங்களைப் படைக்க வேண்டும் எனக் கூறக் கூடியவர் அதி முட்டாளாகவே இருக்க வேண்டும். நான் முட்டாளாக இருக்கலாம். ஆனால் அதி முட்டாள அல்ல என நினைக்கிறேன்.

மார்டின் விக்கிரமசிங்ஹ, எதிரிவீர சரத்சந்திர, குணதாச அமரசேகர ஆகிய எழுத்தாளர்கள் மிக வளமான, மிக அலங்காரமான, மிகக் கவர்ச்சிமிக்க மொழியில் தமது படைப்புக்களை எழுதியதன் காரணம் அவர்களிடம் காணப்பட்ட சொல்லாட்சிகளில் அத்தகைய இலட்சணங்கள் காணப்பட்டதாலாகும். அவர்கள் அத்தகைய தன்மைகளை அடையப் பெற்றது மேற்கூறிய நூல்களை முழு ஈடுபாட்டுடன் பயின்றதனால் ஆகும்.

இக்காலத்தைய அநேக எழுத்தாளர்கள் உயிர்ப்பற்ற, அழுக்கடைந்த, வறிய, இலக்கணவழுவுள்ள (தூய்மையற்ற) சிங்கள மொழியில் எழுதக் காரணம் அவர்கள் 'அமாவதுர' போன்ற நூல்களில் பரிச்சயமற்றவர்களாக இருப்பதனாலேயே. அவர்களின் மொழி வறியது,

யாசகமானது, அழுக்கடைந்தது, உயிர்ப்பற்றது. இதற்கான காரணம் செளந்தர்யமான மொழி தானாகவே வந்து சேராமையேயாகும். அது பிரயத்தனமெடுத்துப் பயிற்சி பெறவேண்டியது. இவர்கள் அதைச் செய்யவில்லை. அதனால் இத்தகையோர் தொடர்ந்தும் வறிய மொழியி லேயே எழுதுகின்றனர். அவற்றுக்காக விருதுகளையும் பெறுகின்றனர்.

பண்டைய இலக்கியக் கோட்பாட்டாளர்கள் சுந்தரமான மொழியொன்றின் பத்து குணம்சங்களைப் பட்டியற்படுத்தியுள்ளனர். அவை பின்வருமாறு:

1. சொல்லாடல்: (மிருதுவான தன்மை, தட்டுத்தடுமாற்றம் இல்லாத தன்மை)
2. மனநிறைவு- நயம் பாராட்டுதல்: (இலகுவாகப் பொருள் விளங்குதல், வாசிக்கும் பொழுது உள்ளத்தில் உறைதல்)
3. திடகாத்திரம்: (முரணான சொற்களின்மை, ஆற்றொழுக்கான நடை)
4. மனக்கிளர்ச்சி: (காதல், சோகம், துயரம் ஆகிய உணர்வுகள், மன உணர்ச்சிகள் வெளிப்படல், அது பூத்துக் குலுங்கிய மலர்த்தோட்டத்தில் நுழைந்த வண்டுகளைப் போல, வாசகர்களைக் கிளர்ச்சியடையச் செய்யக் கூடியதாக இருத்தல்)
5. இனிமை: (வாசிக்கும் வேளை பசிய தளிர்கள் நிரம்பியதும் விதம் விதமான மலர்கள் உள்ளதும் தேன் குடித்துக் கிறக்கமடைந்த வண்டுகள் இரைச்சலிடுவதும் பல்வேறு பறவைகள் குரலெழுப்புவதுமான வனமொன்றினூடாகச் செல்வதைப் போன்ற உணர்வு தோன்றல்)
6. விளக்கம்- தெளிவு: (எதிர்பார்க்கும் பொருள் இயல்பாகவே வெளிப்படல்)
7. தாராளத்தன்மை: (ஆக்கத்தின் தோற்றக் கவர்ச்சியான தன்மை காணப்படல், படிக்கும் போது தானிருக்கும் இடத்திலிருந்து உயரே எழல்)
8. ஆற்றல்- வலிமை: (மொழியின் உயிராற்றல், ஜீவ சக்தி உயிர்ப்பான தன்மை)
9. அழகு: (படைப்பு முழுவதும் பரம்பியுள்ளதும் அழகிய பெண்ணின் அங்கம் பூராகவும் பரந்து செல்லும் வசீகரத்தைப் போன்றதுமான தன்மை)
10. ஒரு முகப்படுத்தல் (ஒரு மையப்படுத்தல்): (ஒரு பொருளின் பண்பை பிறிதொரு பொருளில் காணல். மலர் கண்விழிக்கும் - மலர் உறங்கும் என்பதைப் போன்றது. இங்கு உயிர் உள்ளவர்களின் செயலை உயிரற்றவைகளிடத்தே காணல்)

தற்கால எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில் இத்தகைய பண்புகளைக் காண முடிகிறதா?

அமாவதுர போன்ற படைப்புகளில் இத்தகைய பண்புகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றைப் படிக்கின்ற வளர்ந்துவருகின்ற எழுத்தாளனுக்கு அதன் பண்புகள் தியல்பாகவே தொற்றிக் கொள்ளும்.

அநேக நூல்களை வாசித்து, உலகை உற்று நோக்கி, புலமைமிக்கவர்களோடு பழகி அடிமனதில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட அதிகளவான சொற் திரளைக் கொண்டிருக்கும் ஒரு எழுத்தாளன் எழுத அல்லது பேச ஆரம்பிக்கும் போது அந்தச் சொற் திரட்டுக்கள் தானாகவே ஊற்றெடுத்து வரத் தொடங்கும். எழுத்தாளன் சுயபடைப்பாற்றலைக் கொண்டிருப்பவனாயின் சிந்தனையாளன் ஒருவனாக இருப்பின் இடத்திற்குத் தகுந்த சொல், அமைப்பு, வெளிப்பாடு, அலங்காரம் என்பன இயல்பாகவே அவனிடத்தேயிருந்து வெளிப்படும்.

அத்தகைய ஒருவன் சொற்களை ஆள்பவனாக, வசீகரமிக்க சொற்களைக் கொண்ட ஒருவனாகக் கருதப்படுவான்.

9 ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் வாழ்ந்த ஆனந்த வர்தனா எனும் பெயருடைய தத்துவஞானி இவ்வாறு கூறியுள்ளார். (<http://en.wikipedia.org/wiki/Anandavardhana> - தகவல் தேவைப்படுவோர் இதில் பார்க்கலாம் - மொ.ர்)

“ஆய்ந்தோய்ந்து புனையும்போது சுயபடைப்பாற்றலைக் கொண்டிருக்கும் கவிஞனிடம் அவனிடத்தே தேங்கிய நிலையிலுள்ள மிகச் சிரமமான சொற்கள், கருத்துக்கள், அலங்காரங்கள் போன்றன ‘நான் முந்தி நான் முந்தி’ எனப் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு பாய்ந்துவரும்.”

போதிய சொற்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிராத வறிய எழுத்தாளனுக்கு அத்தகைய சொற்களும் பண்புகளும் எவ்வாறு வரக்கூடும்?

அதே நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அபினவகுப்த என்பவர் பின்வருமாறு கூறினார். (<http://en.wikipedia.org/wiki/Abhinavagupta> - தகவல் தேவைப்படுவோர் இதில் பார்க்கலாம்-மொ.ர்)

“படைப்பாற்றல் என்பது முன்னர் இல்லாத அபூர்வ விடயங்களைப் படைக்கும் ஞானமாகும். அதனிலும் விஷேடமாகப் பல்வேறு சுவைகளும் உள்ளடங்கிய உரை நடை, செய்யுள், காவியங்கள் படைக்கும் ஆற்றலாகும்.”

சொற்களை யாசித்துக் கொண்டிருப்பவனுக்கும் இத்தகைய ஆற்றல் அமையப் பெற முடியுமா?

இவ்வாறு இயல்பாகவே வந்துதிக்கும் சொற்கள், வெளிப்பாடுகள், அலங்காரங்கள் போன்றவற்றிலிருந்து இது பொருத்தமானது இது பொருத்தமற்றது என்பதை வேறுபடுத்திக் கொள்ளக் கூடிய புத்திக் கூர்மையுடன் படைக்கப்படும் உரைநடை அல்லது செய்யுள் ‘இனிய காவியங்கள்’ என அடையாளங் காணப்பட்டுள்ளதாக குண்குத (*kunthaka*) எனும் பெயருடைய இலக்கிய ஞானியொருவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் இனிய காவியங்களின் இயல்புகளைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“வாட்டமடையாத புத்துணர்ச்சியான படைப்பாற்றலுடன் தோன்றிய புதிய ஓசைகளாலும் புத்துயிர்ப்பான சொற்களாலும் வடிவமைந்தவை: களிப்பூட்டும் அலங்காரமுடையவை: அவையும் இயல்பாகவே வந்து சேர்ந்தவை:

மனோபாவங்களும் உலக நியதிகளும் அவற்றின் மூல இயல்பைச் சிதைவடையச் செய்யாமல் புலப்படுபவை: இலக்கியச் சுவைகள் அவற்றின் இலட்சியத்தைக் கண்டடைவதில் திடமாக இருப்பவை: இவை அனைத்தும் அதைப் படிக்கும் வாசகனைக் கவிஞனுடன் மனதால் இனிய உரையாடலில் ஈடுபட வழிவகுப்பவை. ஏதேனுமொரு வசீகரம் இருப்பின் அது படைப்பினூடாகவே வெளிப்பட்டதாக இருக்கும். இந்தக் காவியப்பாதை இனிய பாதை என்ற பெயருடையது. மலர்கள் மலர்ந்திருக்கும் கானகமொன்றி னூடாகச் செல்லும் வண்டுகளைப் போல நல்ல கவிஞர்கள் பயணிப்பது இந்தப் பாதையினூடாகும்.”

குத்தில காவ்ய, யசோதராவத, வெத்சன்தர ஜாத கய, மளகிய எத்தோ, மளவுன்கே அவுருது தா போன்றன இவ்வர்த்தத்தில் இனிய காவியங்களாகும்.

வாசிப்பறிவில்லாத சொற்களை யாசித்துக் கொண்டு இருப்பவர்களால் அத்தகைய காவியங்களைப் படைத்திட முடியுமா?

இதனால்தான் ‘அமாவதுர’ போன்றவற்றை வளர்த்து வரும் எழுத்தாளர்கள் கற்றறிந்திட வேண்டும் எனக் கூறினேன்.

இந்தக் கட்டுரையை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் வேளை இறைவனே வந்து தந்ததைப் போல ஒரு நூல் கிடைத்துள்ளது. அதனைப் பாகிஸ்தானில் வாழும் எனது நண்பரான நிஹால் ஷஹீட் அனுப்பிவைத்துள்ளார். நூலின் பெயர் *Empires of the word* என்பதாகும்.

அதன் ஆசிரியர் ஆங்கிலேயரான நிக்கலஸ் ஓஸ்ட்லர் என்பவராவார். கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் சமஸ்கிருதம் உட்பட மொழித்துறையில் ஆரம்ப பட்டத்தைப் பெற்ற அவர் அமெரிக்காவின் M.I.T. நிறுவனத்தில் கலாநிதிப்பட்டத்தையும் பெற்றுள்ளார். அங்கு அவரின் ஆசிரியராக நோம் சோம்ஸ்க்கி இருந்தார். ஓஸ்ட்லர் 26 மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றுள்ளார். தனது மொழியை மாத்திரம் உயர்வென்று கூறி ஏனையமொழிகளை இகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இலங்கையின் சில மூடர்களுக்கு இது அதிர்வை ஏற்படுத்தக் கூடியதொன்றாகும். ஓஸ்ட்லர் சமஸ்கிருதம், இலத்தீன், கிரேக்கம் ஆகிய மொழிகள் உலகெங்கிலும் பரந்து சென்றடைந்த விதத்தை உள்ளத்தில் பதியும் வண்ணம் விபரிக்கின்றார். மொழியின் உயர்ந்த சக்தி என்பது அவர் அதற்கிட்டுள்ள தலைப்பாகும். அவர் சமஸ்கிருத மொழியின் அடிப்படை அழகின் உச்சத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

கி.பி 3ஆவது நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட இந்து மதத்தின் வேத நூலொன்றான ‘ரிக் வேதத்’திலிருந்து பின்வருமாறு ஓஸ்ட்லர் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

விழி இருந்தும்
அநேகர்
சொற்களைக் காண்பதில்லை
செவி இருந்தும்
அநேகர்

சொற்களைக் கேட்பதில்லை
எனினும் பிற்தொருவனுக்கு
அது தோன்றக்கூடும்
வசீகரமிக்க மங்கையொருத்தி
தனது கணவனை நோக்கிச்
செல்வதைப் போல

அவ்வாறு தோற்றமளிக்கப் போவது நூல்களைக் கற்றவனுக்கே அன்றி வாசிக்காத அற்பர்களுக்கு அல்ல.

மேலும் அவர் தத்துவக் கவிஞரான பவ்யூதியின் கவிதையிலிருந்து எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

வளையல்களை அணிந்து மனிதன்
அலங்கரித்துக் கொள்ள மட்டான்
நிலவு போலப் பிரகாசிக்கும் ஆரங்கள் அணிவதையோ
வாசனைத் திரவியங்கள் தெளித்துக் கொள்வதையோ
மலர்வளையங்களையும் கிரீடங்களையும்
சூடிக்கொள்வதையோ செய்யமாட்டான்
அவனை மெய்யாகவே அழகுபடுத்துவது
தூய செம்மைமிக்க மொழியேயாகும்

ஆனாலும் இலங்கையின் இலக்கிய விருதுகளுக்குப் பேச்சுவழக்கில் உள்ள மொழியே போதுமென மூடர்கள் கூறுகின்றனர். இத்தகைய விருதுகளை வழங்குபவர்களை விடவும் இன்றைய இலக்கியத்தின் எதிரிகள் வேறுயாரு மில்லை.

இந்து மதத்தின் இன்னொரு வேதநூலான ‘அதர்வண வேதம்’ பின்வருமாறு கூறுகிறது.

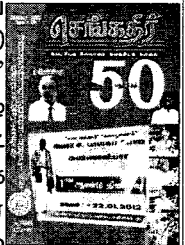
எனது உணவையும் நீரையும்
உன்னத மொழியையும்
எவனொருவன்
அழிப்பதற்கு விளைவானோ

இடியின் கடவுளே
தீயின் கடவுளே
அச்சந்தரும் பேரோசைகொழுப்பி
எறிகணைகளைக் கரமேந்தி
ஓங்கியடித்துச் சிதைத்திடு அவனை

நன்றி: Rasanjalee- 2010.05.09

செங்கதிர் 50 ஆவது கிழக்கு

கீழ்க்கு மாகாணம், மட்டக்களப்பிலிருந்து செங்கதிர்ரோணை (திரு. த. கோபாலகிருஷ்ணன்) ஆசிரியராகக்கொண்டு வெளிவரும் ‘செங்கதிர்’ கலை இலக்கியப் பண்பாட்டு பல்சுவைத் திங்களிதழ் அண்மையில் தனது 50 ஆவது இதழை வெளியிட்டுள்ளது. மாதாந்த சஞ்சிகையான ‘செங்கதிர்’ கடந்த 2008 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் வெளிவர ஆரம்பித்தது. பல்வேறு சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் இலட்சிய ஈடுபாட்டுடன் இவ்விதழை வெளியிட்டுவரும் ஆசிரியரைப் பாராட்டும் அதேவேளை ‘செங்கதிர்’ சஞ்சிகைக்கு ‘கலைமுகம்’ தனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

வேலை பார்த்த காலங்களிலும் எண்ணுக்கணக்கில்லாத புகையிரதப் பயணங்கள். இக்காலங்களில் புகைவண்டிகளும் புகைக்காத தொடர் வண்டிகளாக மாறிப்போயின. தொடக்க காலங்களில் கொழும்பிற்கான எனது பயணத்திற்காக நான் மல்லாகத்திலோ அல்லது சன்னாகத்திலோ புகை வண்டிகளில் ஏறுவேன். நெருக்கடிக்காலங்களில் யாழ்ப்பாணத்திலோ, கொடிகாமத்திலோ, பின்னர் பளை - கிளிநொச்சியிலோ பயண ஆரம்பத்திற்காக ஏறவேண்டி நேர்ந்ததுண்டு. இடையில் இந்திய இராணுவக் காலத்தில் மீண்டுமொருமுறை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஏறிய ஞாபகம் உண்டு. கடைசியாக வவுனியாவிலிருந்தே பயணம் செய்தேன்.

தொடக்க காலங்களில் கொழும்பு - யாழ்ப்பாணத்திற்கிடையில் இரவிரவாக பன்னிரண்டு - பதின் மூன்று மணித்தியாலங்கள் நித்திரை விழித்தும் பயணம் செய்த நான், இடையில் ஒருமுறை, நகரங்களுக்கிடையான தொடர்வண்டியில் (Intercity Train) ஐந்தோ ஆறோ மணித்தியாலங்களில் பயண இலக்கை அடைந்திருக்கிறேன். காலையில் கொழும்பில் ஏறி, மதிய உணவை வடமராட்சியில் வீட்டில் அருந்தியிருக்கிறேன்.

வசதியாக 'கோணர் சீற்றில்' அமர்ந்து பயணம் செய்திருக்கிறேன். ஏறிய இடத்திலிருந்து விலத்தமுடியாத நிலையிலும் சில பயணங்கள் அமைந்ததுண்டு. முற்பதிவு செய்யப்பட்ட ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்தும் - உறங்கலிருக்கைப் பெட்டியில் உறங்கியும் பயணித்திருக்கிறேன். பெருமளவிற்கு சாதாரண மூன்றாம் வகுப்புப் பெட்டிகளிலும் (எனக்கு விருப்பமானவை), சிலவேளைகளில் இரண்டாம் - முதலாம் வகுப்புப் பெட்டிகளிலும் பயணம் செய்திருக்கிறேன்.

எனது படைப்பு எழுத்துக்களில் இந்த 'ரயில் பயண' அனுபவங்கள் கூடுதலாக இடம் பெற்றிருக்கின்றன. பதின்ம வயதுகளில் ஏதோ வொரு தேவைக்காக

"சுக்குப் புகைகளை சென்றிடும் வண்டி தங்கிடும் நிலையம் அங்கது வொன்றில்..."

என்று தொடங்கும் கவிதை ஒன்றை எழுதியதாக ஞாபகம். 'ஒரு இரயில் பயணம்', 'தலைமன்னார் இரயில் புறப்படுகின்றது', 'அரியத்தின் அக்காவுக்கு'... ஆகிய எனது சிறுகதைகள் புகைவண்டியையே கதைக்களமாகக் கொண்டவை. எனது ஏனைய படைப்புகளிலும் புகைவண்டி அனுபவங்கள் பெருமளவு இடம்பெற்றுள்ளன.

நடந்து முடிந்த 'பிரளயத்திற்குப்' பின் இவையெல்லாம் மீண்டும் வருமென்று சொல்கிறார்கள். வேலைகள் ஆரம்பித்து விட்டன என்றும் சொல்கிறார்கள். 'உதயம் வரும், வசந்தம் வரும்' என்றெல்லாம் சொல்கின்றார்கள். என்ன வந்தாலும்

பழைய விட்டேர்ந்த தியாக - குதூகலமான - கொண்டாட்டமான மனோநிலை வருமா? -

இனி சலிப்பூட்டுகின்ற தொலைதூர பஸ் பயணங்களையும் பற்றிச் சொல்லவேண்டும். சிற்சில வேளைகளைத் தவிர தொலைதூர பஸ் பயணங்கள் எனக்கு எப்போதும் சலிப்பூட்டுபவை; சகிக்க முடியாத தலைவலியையும், அசதியையும் ஏற்படுத்துபவை. இளம் வயது பஸ் பயணங்கள் சில, கண்ணுக்கும் மனதிற்கும் குளிர்ச்சி தரும் 'வண்ணங்களும் வடிவுகளும்' இருந்து விட்டால் மகிழ்ச்சி தருபவையாக இருந்திருக்கின்றன என்பதையும் ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்பு, கண்டி, கல்முனை, திருகோணமலை, முல்லைத்தீவு, மன்னார், வவுனியா ஆகிய இடங்களிற்கும் - கொழும்பிலிருந்து கதிர்காமம், சிலாபம், கண்டி, எட்டியாந்தோட்டை ஆகிய இடங்களிற்கும் தொலைதூர பஸ்களில் பயணம் செய்திருக்கிறேன். பேராதனையில் படித்த காலங்களில் கண்டிக்கும் - குருநாகலுக்குமிடையில் அடிக்கடி பயணம் செய்திருக்கிறேன். இப்போது நினைத்துப் பார்க்கும் போது, துண்டுதுண்டாக சில இரம்மியமான நினைவுகள் வந்து போகின்றன.

கல்முனைப் பயணங்களில் 'காங்கேசன்' தனியார் பேருந்தில் சாய்பு இருக்கையில் சாய்ந்து கண்ணயரும் நேரங்களில் கேட்ட இனிமையான சினிமாப் பாடல்கள்... குறிப்பாக நள்ளிரவு பன்னிரண்டு, ஒரு மணியளவில் நித்திரை மயக்கத்தில் கேட்ட 'நிலாக்காயது... நேரம் நல்ல நேரம்...' என்ற பாடல்...

கதிர்காமப் பயணமொன்றில் பேருந்தின் சன நெருக்கடியில் வயிற்றுப் பிள்ளையோடும், கைப்பிள்ளையோடும் 'யாராவது இரங்கமாட்டார் களா?' என்று பார்வையால் உதவி கேட்டுத் தத்தளித்த முஸ்லிம் இளம் பெண்ணின் முகம்...

கண்டிக்கான ஒரு பயணத்தில் நெருக்கடியில் நான் சிக்கித் தவித்தபோது, கணிசமான நேரத்திற்கு தனது இருக்கையை எனக்குத் தந்து என்னை ஆசுவாசப் படுத்திய இளம் வயது சிங்களப் பெண்ணின் பவ்வியம்...

ஒரு சிறிய விபத்தின்போது யாரோ ஒருவரின் கைவிரலிலிருந்து வடிந்த இரத்தத்தைக் கண்டு உதவிகேட்டு "அண்ணே... அண்ணே..." என்று பதறிய பெண்; காயமடைந்த விரலைப் பிடித்து இரத்தத்தைத் துடைத்து தங்களிடமிருந்த துணியால் கட்டுப்போட்ட இன்னொரு பெண்...

நீண்ட பயணமொன்றில் ஏற்பட்ட பழக்கத்தில், பயண முடிவில் எல்லோரும் அவரவர்

திக்கில் பரிசீலித்த உடல்களில், எள்ளென்ற பெயர் இரத்தம், என் தளவியின் உலையுத்து ஆதீவத்தொ டுண்டு சிவ்வா டுக்கட்டிகள்..

முன்னொரு பாயலத்தில் 'கை குறண்டு கின்ற வறண்டத்தில்' நான் அலக்தைப்பர். பெயர், எவறு வகையில் தான் உண்டாயினெய் போட்டு கசக்குவாறு சொன்னவ மயியை ஆசீரினாம்..

ஆள்வப்பேயது தோன்றி மறந்த வில விரியபயமான முகங்கள், அழகிய இயற்கைக் கட்டிகள்..

(என்க இரண்ட இவ, மது, கொழிடுபெயக் களைக் கட்டு பெயர்களின் ஓங்கலினே நூபயத்தில் வருகின்றன, அறுகாணாய்கள் உட்பதாரா - கருளை, இரக்கம், பங்கியம் உள் மாய்கள் உட்பதாரை)

பேருத்து உயர்வாழ்வுப் பற்றி தினைந்துப் போடுதல்வாய் அம்மயின் சிறுசுதைகள் இரவப் பெய்யும், சார்வர்களின் சிறுமலர்கள் கட்டிகள் சிலவும் தினைந்து ஒருவிலையன. ஒரு காலத்தில் அபொகாமக வழி, இப்பேயது மறந்த இரக்க ிவறு சார்வர்களின் சிறுமல்களை இவம் தமிழ் வகைகள் நேயப் படிக்க வேண்டுகொள் சிவப்ப பெய்யிழை.

நெருக்கடி சான் உயர்வாழ்வுப் பன் பாயண களைப் பற்றிச் சொல்லியே வேண்டாம். புறம் குறும் பாயலங்களுக்கூ. வெறுப்பும் உட்பயம் சிவப்பியலைதான். 'கொ பெயலின்று' கால அடிச் சுடி பாயலை விட்டபிற்பின், சில கிளன்கலாற்றும் பற்றிச் சொல்லி, சில வேண்டுகளில் விந்த சமா ளித்து, சென்றபெயடி அகட்டல்களுக்கு பாய்ந்து நடுமல்கிற்கு இடமான ஆட்கள் - பெயருட்கள் உயர் அவர்கள் கருதினாம். சிவபெயர்கள் கால் கட்டிக்க தின்று, 'கலாடுபெயது', சந்திதகந்திருந் சிவப்பமெய் அவர்கள் பாளாயபாறு உடுகது வயத்தால் பீதையி / எள்ளெய் மாட்டி இரக்கி, 'பெளருறவியறுபுமருத்தும்' ஓடுமர்க்கவேறே இரந்த இடத்தையார் 'நம்பலய்களிடம்' பறி

கொடுத்த... தினைத்தாயை வெறுப்பும் உட்பயம் தான் பெருகின்றது.

பன் பாயணகலியெயது இடமில் சிவ காலங்கள் அழுதிலிருந்த 'கொல்லெ' வற்று பாயலங்கடப பிரச்சினை. (பரிழில் உட்பயாறு கொல்லது?). சொல்லுபயம் கொள்ளாமல் சிவ இட சிவவில் உயர்வர்கள் குறிக்காட்டு மீதிகள் மலாடுபெயப்பொடு, சிவபெயர் குறத்துக்கு இர பக்கங்கள்றும் உயர்வர்கள் காட்டுகும்பும். வெறுப்பும் - சார்பம் - கையல்காத்தாரைப் பெயிட காத்நெருக்கியே நேயர்கள் கொல்லெ நேயர்களில் உயர்வெவள், குறியிடும் வேலைய டில் துய்க்நீய் உயர்வாரை, உயர் வியபாரை காணகட்டியாறு உயர்வின் சிவருக்குத் தெரிந்திருக்கலாம்.)

மறந்த தெய்த பெயு கொளும்பெறும் வாய்ப்புபலாத்தீருகலின சிவ வெறுவெடுப்பில் ஓடிய தனியார் பெருமல்கிற்கான செக் பெயலில் சிவ. திநிழிப மயக்கத்தில் எல்லா பாயலும் ஓடிப்பெயலையே கா சிவலக்க பன் மாறு வறித் கத்தலித்த சணர்களம்..

தாயகுற மல்கில்... அம்ம ஒரு பன்லிட்டு..

இந்த பெருந்து அழையங்கள் எதை கதைகளில் படுவாயெள்ளலா? 'அரிமநடுக் ஆங்கலும்'... பெறு சில கதைகளிழும்... பாயல்க ஓடுபாயலில்லை, பன் பாயண அழையல்கலாழம் பற்றி தினைத்துப்பொது மட்டுமே தினைவுக்கு வறந்து காந்தலில் ஒரு நிறுவதை (துரை) 'The Tone Being உயர்' தமிழ் கருவாழலாம்.)

நெருக்கடி சான் சிறுசுதையில் உயர்வ யெவியின் ஒரு காதையம், இயல்வாணலின் 'மு வள் தள வம்', இரக்கலவின் ஒரு காதையம் பெயலும், வருகின்றன.

'கொல்லெ' அழையல்ததை காயலாக உயர்வு 'மலையு தாரி' ஒரு மலையப்பெயுத்து என்ற சிறுசுதையை நுறும் வழிகூறுக்கின்றும்..

வாழ்த்து

வாழ்த்து வாழ்த்து வாழ்த்து
வாழ்த்து வாழ்த்து வாழ்த்து
வாழ்த்து வாழ்த்து வாழ்த்து
வாழ்த்து வாழ்த்து வாழ்த்து

வாழ்த்து வாழ்த்து வாழ்த்து
வாழ்த்து வாழ்த்து வாழ்த்து
வாழ்த்து வாழ்த்து வாழ்த்து
வாழ்த்து வாழ்த்து வாழ்த்து

றுக்குப் பறிகொடுத்து விட்டு வீதி வீதியாய், தெருத் தெருவாய் மெல்லிய தீற்றாய்ப் பதிந்த அவர்களது காலடித் தடங்கள் தேடி அலையும் தாய்மார்களையும், உறவுகளையும் நினைத்து அதிர்ந்து அடங்குகிறது மனது.

‘மழை’ என்ற கவிதையில்

“இறுக மூடப்பட்ட
வீட்டினுள் வர முடியாது
நனைந்து கொண்டிருக்கிறது
மழை”

என்னும் கவிஞர்

அது “புகார் கொண்டு
தன்னைப் போர்த்தியவாறு
தென்னந் தோப்பினுள்
வழி தவறியலைகிறது” என்று தொடர்கிறார்.

யன்னலின் வெளியே தூறிக் கொண்டிருக்கும் மழை பெலத்து மனதுக்குள் துமிக்கிறது ஊர் ஞாபகங்களை அதே கருஞ்சாம்பல் நிறத்துடன் உடல் சுற்றிப் படரும் புகாருடன்;

“இன்னொரு
வெப்பமழை பெய்து கொண்டிருந்த
அவள் முகத்தில் வீழ்ந்த கணத்தில்
தனது ஆவேசமெல்லாம்
ஒடுங்கிப் போய்விட
பெய்வதை நிறுத்திப்
பெருமூச்செறிந்து போயிற்று
அந்த மழை”

என்றவாறு முடியும் அந்தக் கவிதை தனித்திருக்கும் பெண்ணின் பிரிவின் வலியை, தனிமையின் கனத்தை, வஞ்சிக்கப்பட்ட கோபத்தை உவமித்து அகல்கிறது. மழை மட்டுமா பெருமூச்செறிந்தது?

‘நொந்த உடலுக்கான நஞ்சு’ என்ற கவிதையில் பால்ய பருவத்தைப் பீடித்து நிற்கும் நோயையும் நோயிலிருந்து மீட்கும் பொருட்டு அன்னைமாரால் நிகழ்த்தப்படும் சாகசங்களையும் பகிரும் கவிஞர் நிகழ்காலத்தைக் குறித்து இப்படி சொல்கிறார்.

“துடைத்தழித்திட முடியாமல்
நோயின் வலியைத் தாங்கி நிற்கும் முகத்தை
விசாரிக்க வருவோரிடமிருந்து
மறைப்பது பற்றிச் சிந்திக்கிறேன்”

கனவுகளாலும் எதிர்பார்ப்புகளாலும் நிரப்பப் பட்ட பால்ய பருவத்தின் நாட்கள் அற்ப ஆயுள் கொண்டவை. அந்த நாட்களில் எம்முடன் பயணிக்கும் உறவுகளை வெறுத்துவிட அல்லது கோபப்பட ஒரு சிறு நூழிலையளவுக் கான காரணம் போதுமாக இருக்கிறது. அவர்களை அன்பு செய்யவும் அதுவுமே போதும். விரைவாக சுழலும் காலத்தின் மாற்றங்கள் ஏற்படுத்திப்போகும் பாதிப்புக்களில் வாழ்க்கையை, உறவுகளைப் புரிந்து கொள்ளவும் அனுபவங்கள் தேவைப்படுகின்றன. இல்லாவிடில் உணர்ந்து

கொள்ளும் பக்குவத்தை உலக நடப்புக்கள், சம்பவங்களைப் பார்த்தாவது அறிந்து கொள்ளுதல் இன்றியமையாததாகிறது. இந்தப் பொழுதில் பிறரிடமிருந்து எமது இயலாமையை, வலியை மறைத்துவைக்கும் மனதின் விருப்பத்தை செயலாற்றுவதற்கு உடல் எவ்வாறு ஒத்துழைக்கும் என்ற கேள்வி தொக்கி நிற்கவே

“மின் கம்பியில் குந்தியவாறு
எனதறையையே பார்த்திருந்த வெண் பறவைக்கு
மரணத்தின் துர்க்குறிகள் கிட்டவில்லை”

என்று சொல்லிக் கொள்கிறார் கவிஞர்.

தற்கொலை குறித்தும் மரணம் குறித்தும் பாடாத கவிஞர்கள் வெகு குறைவு எனலாம். மரணத்தைப் பாடுதலும் அதிலும் சுய மரணத்தைப் பாடுபொருளாகக் கொள்வதற்கான மனம் எந்தப் பொழுதில் வாய்க்கும் என்ற கேள்வி எப்போதாவது மனதில் அலையாய் அடித்து மறைவதுதான். தற்கொலை செய்து கொண்ட (பெண்) கவிஞர்கள் எழுதிவைத்துப் போன பாடல்களின் தாக்கமும் கனத்த மனதும் ஒன்றாய் வாய்க்கையில் பீடிக்கும் அந்த ஒரு பொழுதின் அடர்த்தியை வார்த்தைகளில் கொண்டு வருதல் எத்துணை சாத்தியமாயிருக்கும் என்பதுதான் சூட்சுமமானது.

பலநீமாவின் ‘தற்கொலை’ என்ற கவிதையில்

“ஊட்டி வளர்க்கப்பட்டிருக்கும்
விழுமியங்களினூடாகப்
பரவிச் சென்றிருக்கும் வேரினை
விடுவிக்க முடியாதவளாக
அண்ட சராசரங்களின் எதிரே வீழ்ந்து கிடக்கிறாள்.”

“நீ கொடுத்த சமைகளையும்
அந்த உடலையும்
உன்னிடமே எறிந்துவிட்டாள்
இனி எக்காலத்திலும்
உன்னெதிரே வரப்போவதில்லை
நீ துன்புறுத்திய அவள் ஆத்மா”

தொடரும் ஆதிப் பெருந்துயரின் வீச்சுக்குள் மூழ்கிப் போயின தொன்மைமிகு முகங்கள் எனினும் புதியனவற்றையும் தன் சூழல் நாக்குக்கு தின்னக் கொடுத்து நகர்கிறது அது. வழங்கப்பட்ட உடலைத் துறந்து புது உடல் கொண்டு விலகும் பெண்மையின் பிறப்பு எத்துணை சுலபமானதாக அமைந்துவிடும்? மரணத்தின் தன் உணர்வுகளைக் கனவுகளைக் கொண்டு கட்டிய வாழ்க்கையின் இன்னொரு பாதையை நோக்கிய புதிய அடிகளின் அமைவு அந்த அருபத்தின் மரணத்தின் பின்னானதாக எந்தவகையில் அவளால் கட்டியெழுப்பக் கூடியதாக இருக்கும், தெரியவில்லை.

“நம்மெதிரே வீழ்ந்து கிடக்கிறது
காலத்தின் பிறிதொரு முகம்”

என்று ‘கடைசிச் சொல்’ கவிதையில் பிரிவைக் காட்சிப்படுத்தும் கவிஞர் ‘கிரீடங்களை அவமதித்தவள்’ என்ற இன்னொரு கவிதையில்

“ஆதி முதல் போற்றிவரும்
அந்தக் கிரீடங்களின் மீது
அவமதிப்பை விட்டெறிகிறேன்” என்கிறார்.

அபராதியின் கவிதைகளுடே பயணிக்கும் பெண்
ணொருத்தியைக் கண்கூடாகக் காணக்கிடைக்கிறது.
அவளின் உணர்வுகளை, பிரிவின் கதையை, நினைவுகளை
அவை நிகழ்ந்த நொடிகளின் உயிர்ப்பு மாறாமல் தன்
கவிதைகளுக்குள் பொதித்து வைத்திருக்கிறார் கவிஞர்.
அந்தப் பெண்ணுடன் உரையாடும் பொருட்டு ஒவ்வொரு
கவிதையையும் நெருங்கின் அவலச்சுவையை, வலியின்
நுனியில் துளிர்ந்திருக்கும் புது இரத்தத்துளியை அதன்
சூட்டுடன், துவர்ப்புச் சுவை மன நாக்கின் மெல்லிய
இடுக்குகளில் பரவ உணரமுடிகிறது.

‘தம்பிக்கு’ என்ற தலைப்பிட்ட கவிதையில்

“அபயம் தேடித் தவித்த
உன் இறுதிச் சொற்கள்
எனது அறையெங்கும்
எதிரொலித்தபடியலைகின்ற இந்நாளில்
நம்பிக்கையும் ஆறுதலும் தரக்கூடிய
எல்லாச் சொற்களையும் நானிழந்து நிற்கிறேன்”
என்கிறார்.

தங்கள் உறவுகளைப் புலம்பெயர அனுப்பிவிட்டு
ஊர் எல்லையில் தொடர்பு வெளிக்கு அப்பால் நிற்கும்
ஆயிரக்கணக்கான வட்சக்கணக்கான உறவுகளைக் காணக்
கிடைக்கிறது இந்தக் கவிதையில். மொழி மௌனித்து
நிற்கும் அந்தப் பொழுதில் உறைந்து நிற்கும் அன்பின்
வெளிப்பாடு யாதாகவிருக்கும்? கண்ணீராக, இந்நிலைக்குக்
காரணமானவருக்கான சாபமாக, சுயபச்சாத்தாபத்தின்,
கையாலாகாததனத்தின் பொருட்டுக் கிளம்பும் கதறலாக,
அடுத்த கவிதையை நோக்கி நகருவதற்கு சில நொடிகள்
தேவைப்படுகிறது.

‘அபராதி’ என்ற தொகுப்பின் தலைப்பைத் தாங்கி
வரும் கவிதை இவ்வாறு முடிகிறது.

“கொடுரச் சாவுகளைக்

கண்டு கண்டு அதிர்ந்த மண்
பலி கொல்லும் கண்களுடன்
உனையே பாதிருக்கிறது

உனது அரசியல்
சகித்திட முடியாத தூர் வாடையுடன்
வீதிக்கு வந்துள்ளது
சுபீட்சம் மிகுந்த தேசத்தின் ஆன்மா
கைவிடப்பட்ட கள நிலமொன்றில்
புதையுண்டு அழுகிறது”

‘அபராதி’ என்ற கவிதை பேசும் நுண்ணரசியல்
வலிமையானதாக இருக்கிறது. அதிகாரத்தைச் சாடும் கவிஞர்
நீ செய்தவற்றுக்கான அபராதத்தை நீ கட்டும்வேளை வரும்,
அதை உன்னைப் பழிவாங்கக் காத்திருக்கும் கண்களில்
தீவிரம் உனக்கு உணர்த்தும் என்பதாக உருவகிக்கிறார்.
‘அபராதி’ என்னும் தலைப்பு தொகுப்புக்கு எங்கணம்
பொருந்துகிறது எனக் கேட்டால், ஏலவே குறிப்பிட்டபடி
கவிதைகளுக்குள் ஊடாடித் திரியும் பெண்ணால் எழுப்பப்படும்
கேள்விகள் நினைவின் பதிவுகள் வஞ்சிக்கப்பட்டவருக்
கான அல்லது காயப்படுத்தப்பட்டவருக்கான குரலில்
ஒலிக்கின்றன. ஆக, கவிதைகளின் தொனியும் செலுத்தப்பட
வேண்டிய அபராதத்தின் மையத்தை நோக்கி எறியப்படும்
கயிறின் வழியே தம் சுவடுகளைப் பதியவிட்டுக் காத்திருக்
கின்றன என்றும் கொள்ளலாம்.

‘அவளை வழியனுப்பிய இடம்’, ‘பேய்களால்
தின்னப்பட்டவள்’, ‘அவள் வளர்க்கும் செடிகள்’, ‘நஞ்சுட்
டப்பட்ட செடி’, ‘உயிர்வேலி’ அடங்கலாக முப்பத்தொரு
கவிதைகளின் தொகுப்பான பஹீமாஜஹானின் தொகுப்
பான ‘அபராதி’ வாசிப்பின் முடிவில் வார்த்தைகளின்
கனதியை மனதில் பதியவிட்டு தான் கொண்ட கவிதை
களின் பேரால் படைப்பிற்குரிய வெற்றியைப் பெறுகிறது. ■

குறிப்பு-

கனடாவில் 09.10.2011 அன்று இடம்பெற்ற
‘வடலி’யின் நான்கு நூல்கள் அறிமுக விழாவில் வாசிக்கப்
பட்டது. சில திருத்தங்களுடன் மீள் வாசிப்புக்குட்படுத்தப்பட்டு
இங்கே பதியப்படுகிறது.

நூல் மதிப்பீடுகள்

‘நூல் மதிப்பீடுகள்’ பகுதியில் தங்கள் நூல்களும்,
சஞ்சிகைகளும் தொடர்பான
மதிப்பீடுகள் இடம்பெறுவதை விரும்பும்
வெளியீட்டாளர்கள்
தமது படைப்புகளின் இரண்டு பிரதிகளை
அனுப்பி வைக்கவும்.

‘வரப்பெற்றோம்’ பகுதியில் சிறிய அறிமுகக் குறிப்பிற்கு
ஒரு பிரதி மட்டும் அனுப்பலாம்.

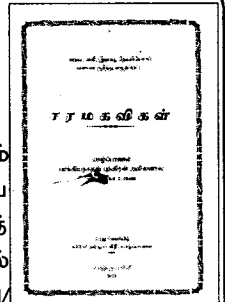
பாக்கியநாதன் அகிலனின்

சரமகவிகள்

(கவிதைத் தொகுப்பு)

ஈழத்தில் குறிப்பிடக்கூடிய தரம்
மிகக் கவிதைகளை எழுதியுள்ள பாக்கிய
நாதன் அகிலனின் இரண்டாவது கவிதைத்
தொகுப்பாக ‘சரமகவிகள்’ அண்மையில்
வெளிவந்துள்ளது. ‘பேறு’ வெளியீடாக 7/1
2, கச்சேரி நல்லூர் வீதி, யாழ்ப்பாணம் என்னும் முகவரியில்
இருந்து இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது.

இவரது முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பு ‘பதுங்குமி
நாட்கள்’ ஆகும்.

உடையக் காத்திரூக்கல்

கொல்லை

நாள்: உடையக் காத்திரூக்கல்
(கவிதை தொகுதி)
ஆசிரியர்: து.வி.
உயர்நிலைப்பள்ளி, திருச்சிப்பலம்
புத்தூரை
பதிப்பு: புலம்பாட்டறிவு
விலை: ரூ. 1.00

சுற்றுச் சூழல் தாழ்ந்திருக்கின்ற எல்லாப் பொருள் புத்திலையாழர் களைந்து விட்டு எல்லையற்ற இப் பிராந்திர வெளியில் விவாதித்துக் கிடக்கின்ற பொருளையான நான் ஆழிவை, நான் உலாவினான், தன் ஆற்றலை முழுமையாக வெளிப்படுத்துகின்ற படைப்பாளிகளில் பண்புடைய மரத்திப்போ சுற்றுக்கூருர் என்பது எனது லாபிப்பு அனுபவமாகும்.

ஆழ்ச்சுவையில் "உடையக் காத்திரூக்கல்" எனும் துயில் அவர்களின் கவிதைத் தொகுப்பிற்குள், நாள் நூன், இப்பிராந்திர வெளியில் உடையக் காத்திரூக்கும் தான் உணர்வுகளான, பொருளையான நான் ஆழிவை வேடி / உடையப்பாவின் உடையப் பற்றி மின் நடத்திகொடுக்கின்ற இப் பிரதி உணர்வு.

பண்புடையவோ கொல்லு கொல், பின்பற்றுதல் ஒன்றும் வெள்ளைக் குழியாய்வு "தவறு எழுபாணாய் பின் பற்றியபடி மருந்துகள் உடையவை நறுசெய்வின்றாதுநாய்..." ஆசிரியர் காத்திரூக்கல் படிப்பம்.

இப்பிரதிவெளியின் இயற்கையின் விவாதிப்புக்கான, முயற்சிகள், சிறுவர்களின் உண்மையான குழியாய்வுகள், குழியாய்வுக் கீழியாய்வுகள், பெண்ணுள் தாய்வாய் களவுகளை நான் உடையக் காத்திரூக்கல் என்றும் கவிதைத் தொகுப்பிற்குள் துயில் பற்றி செய்கிறிருக்கிறார். அவர் கவி உலகிற்குள் பின் கொல் முடிந்த சில கவிதைகளின் ஆழிவை முடிந்த அளவுக்கு அக் கவிதைகளை கொல்ல கொல்லாது பரிந்து கொள்ளுகின்றேன்.

ஆரம்பிப்பிப் பற்றியிரு திணைவுகளை, அனை கிளர்ச்சிகள் தான் உணர்வுகளை, படைப்புக்குள் அழிவு உண்மையத் தோற்றப்படி / இடம் பற்றி செய்கள் சீரம் யானது. காணாய் மருந்திப்படி செயற்படுகின்ற பத்திரிகை குறுக்கிடு உண்மை உணர்வுகளை அப்படியே பற்றி செய்வதை நினைத்து விடுவர். இத்தகைய இடப்பகுக்கையாய் பற்றி துயில் அவர்களின் "குட்டி நடத்தக் காலை" புத்திலையாழர் மறு கவிதை, தூர்ந்து போன உட்கிடக்கைகளில் ஆரம்பிய திணைவுகளை விளாந்து உணர்வு.

"காலையாப் படிந்தபடி
சுற்று சிவந்திடு காற்றிடமா வெகுந்
குட்டி ஆழிவைகள் தூர்த்தி
கிளியும் என் காலைகள்"

சுந்த பொத்திரூக்கல் துயில்
சுற்றி தப்பி அளவுத்து
கண் எல்லையும் காண்பு
காணாட்டமற்ற அபுதும் திர்ப்பொ
மொல் கொல்லும் தெரியாது முறித்து."

இக் கவிதையின் அனுபவ விழிப்பு எனக்கும் உணர்வு துயில் மருந்திப்படியான பொருளின் கால்கிளர்வான் அடிக்கும் கிணத்தின் கண் காண்பு அடம்பொருடைய கவிதை வெளியில் காணாட்டமற்ற இடத்தில் அருது திணைகளை, விழிப்பு பற்றி வீடு காண கொல்லும் விட்டு விட்டுப் போய் புள் அறுக்கும் மருந்தி போன ஒரு மரத்திப்போ துயில், கால்கிளர்வான் திணைவுகளை இக் கவிதை எவர்கூள் கிளர்ச்சிக்கு.

சுந்த பொத்திரூக்கல் திராமத்திலாவது "அக்கொடையப் புள்ளையக் கண்ணாக்கல்..." எனும் திராமத்திலுள்ள கால்கிளர்வான் கொட்டி துண்டமா அப்படியே கொட்டி துண்டமா பத்திர கொல்லு கொல்லுங்கள். இக் குற்றாய்வுக் காண்பிக் கால்கிளர்வான் அதுவாய்க்காண் இரும்பு.

இக் கவிதை இன்னும்பொரு அனுபவப் / சிற்றை இயற்றிப் பத்திர கொடுக்கிறது.

"தீன்று மருந்திரம் அடிக்கையில்
கண் பாட்டும் படுத்திருந்து
தாய்வாய் காற்றி புள்ளு குருக்கி
குருக்கால் முறிக்கி மூட்ட குடுவெய்து.
கவிதைகள் அழிவி வீறற்படியாய்."

இங் திணைவுகள் சிறு பற்றியிருக்கி மாத்திரம் அல்லாது காண்பு திணை துயில் கூட இரவில் காண்புப் பத்திர்கூள் அம்பும் கிடக்கும் இராணுவத்திப் பற்றித் தோற்றம் மருந்திரம் கடுக்கி திணையுள்ளது.

சிறு பற்றித்து தூர்ந்து போலக் கொல்லுக்கும் ஆரம்பிப்பிப் பற்றியிரு திணைவுகளை இக் கவிதை விளாந்து துயில். Top-10 ஆழிவை காண்பு வெளியில் கொல்லுதாய்வாய் "குட்டி நடத்தக் காலை", "ஆரம்பியப் பற்றித்திணை அளவுத் திணை".

முறித்தகையின் துளையின் தாய்வாயின் பத்திர வெளியில் காண்பு அடிக்கிப் பின்புறமாய் இரும்பு துயில். ஆரம்பித் திணைவுகளின் பத்திரிகை / வெளியில் உடையக் கொல்லுதாய்வாய், தோல் பத்திரிகையின் கால்கிளர்வான் துயில் துயில்.

வளர்ப்பில் ஜமீல் எனும் தந்தைமையின் கவனிப்பை அவரது புத்தி என்னும் கவிதையில் காணலாம்.

“திறந்து கிடந்த
முன்பள்ளிப் புத்தகத்தின் மீது
மிகவும் சிரமமுற்று
அமர்வதும் எழுவதுமாகவிருந்து
முடியாத மட்டில்
புத்தகத்தை தூக்கி எறிந்த
குழந்தையை விசாரித்த போது
புத்தகத்தில் வரையப்பட்டிருந்த
குதிரை நாற்காலியை
தொட்டுக் காட்டி
அழுது வடித்தது குழந்தை.”

குழந்தையின் வளர்ப்பில் தந்தைமையின் கவனக் குவிப்பை மையம் கொண்டு நோடியாக இயங்குகிறது இக் கவிதை.

பெண்கள் மீதான அடக்குமுறை என்பது காலம் காலமாக மொழி, பண்பாடு, கலாசாரம் என்ற ஆண் மையவாத சொற்களின் வலுவான கட்டமைப்பிற்கூடாக அவர்களின் சிந்தனையின் விரிவுக்கான சகலவிதமான உசாவுதல்களையும், விழிப்பையும் மறுதலித்தே வந்துள் ளது. இவ் ஆணாதிக்க சமூகம் இவ் அடக்கு முறையையும் வன்முறையையும் சிறு பராயத்திலிருந்தே தொடர்வதை பதிவு செய்கிறது. - ‘சித்திரவதைக் காலம்’.

“மாட்டுக்கு குறிவைத்த மட்டில்
பொசுங்கி வெந்து
பெரும் தழும்புடன் திரியுது
எனது சிறு பராயம்
வயற் காடுகளிலும்
போடிமாரினது வாடிகளிலுமாக....”

சிறு பராயம் முதலே பெண்கள் மீது கட்டவிழ்க்கப் படும் வன்முறையானது பொசுங்கி வந்து பெரும் தரும்பாக அவர்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் அவர்களின் சுயதிறனை தன்னாற்றலை முடக்கி விடுவதைக் கூறும் ஜமீல் இப்படித் தொடர்கிறார்.

“பின் நாக்கை தொங்கவிட்டலையும்
தெரு நாய்களினது
வன்மங்களாலும்
வக்கிரப் பார்வைகளாலும்
விரட்டி விரட்டி குதறப்படுகிறது
என் தாவணிக்காலம்.”

இப் பிரபஞ்சத்தின் பொதுமைகளை நுகர்வதற்கும், பின் தொடர்வதற்குமான பெண்களின், சிறுமிகளின் அவாவுதல்கள் மறுக்கப்படுதலைக் கூறும் ‘சுயம்’ என்ற கவிதை இப்படி முடிகிறது.

“ஆனால் எனது தரப்பின்
சுயம் மட்டும் நசிந்தே கிடக்கிறது
மறிக்காகப் பதுங்கும் நாய்களினது
பெருத்த பாதங்களின் கீழாக.”

தம்மைப் புத்திஜீவிகளாகவும், மிகப் பெரிய ஆளுமைகளாகவும் படைப்பிலக்கிய வேதாந்திகளாகவும் காட்டிக்கொண்ட பல ஆண் படைப்பாளிகள் மறிக்காகப் பதுங்கியதும், பின்அவற்றை எழுதிப் புத்தகமாக போட் டதும், அதனால் வாங்கிக் கட்டிக் கொள்வதும் எமது எழுத்து லகத்திற்கு கிடைக்கின்ற பெரும் வரமாகும். ஏன், எஸ்.எல். எம்.சாச்சாவும் மதினிமார் பற்றி கதை எழுதியவர்தான்.

தொன்மங்களின் இருந்தான ஒரு சமூகத்தின் பூர்வீகமான இடங்கள் இன்று யுத்தம், இயற்கை அனர்த்தம் என்பவற்றின் தொடர் இடப்பெயர்வுகளால் சிதைக்கப் பட்டு விட்டது. இவ் இடப்பெயர்வுகளை தமது ஏகபோக உரிமையாக்க முனையும் ஏகாதிபத்திய முனைப்புகளுக்கு விலைபோய்க்கொண்டிருக்கும் எமது அரசியல் தலைமை களும், ஏகாதிபத்திய ஏஜென்டுகளும், மீள்குடியேற்றம் என்ற பெயரில் தமது பூர்வீக இடங்களில் இருந்து வலுக் கட்டாயமாக பெயர்க்கப்படுவதும் புதிய இடங்கள் நவீன இல்லங்கள் என்ற பெயரில் கோழிக்கூடுகளிலும், மீன் தொட்டிகளிலும் எதுவிதமான பிடிப்புமற்ற வாழ்வை வாழ நிற்ப்பந்திக்கும் அவலம் நாம் தினமும் காணும் வாழ்வாக மாறிவிட்டது. ‘பூர்வீகம்’ என்ற கவிதை அதை இப்படிப் பேசுகிறது.

“மீன் தொட்டியில்
என்னதான் சிப்பிகளையும்
பிளாஸ்டிக் கல்லுகளையும்
குருத்து மணலையும்
இட்டுச் செப்பனிட்டாலும்
அந்த மீன்களுக்கும் இருக்கும்
தன் பூர்வீகம் பற்றிய கனவு.”

‘தொலைத்தல்’ எனும் கவிதையில் ஜமீலின் சில பிராக்குகள்

“தினமும் பூத்துக் குலுங்கும்
சாலை மரங்கள்
மின் கம்பியில் தொங்கி
புதினம் காட்டும் வெளவால்”

இவை சாதாரணமாக பிராக்குகள்தான் இவரை தொலைந்து போக வைக்கும் பிராக்கை இப்படி பதிவு செய்கிறார்.

“என்னை கடந்து செல்லும்
பருவப் பெண்ணின்
கன்னக் குழியில்
காணாமல் போய்விடுகிறேன்
கடற்கரை வெளியில் தொலைந்த
வீட்டுச் சாவியைப் போல.”

இது யாருடைய கன்னக்குழி என்பது ஜமீலுக்கும் சகோதரி நௌஸிலாவிிற்கும் வெளிச்சம்.

ஆரம்பத்தில் “தனது எஜமானைப் பின் பற்றியபடி மஞ்சள் கடவையை கடந்து செல்கின்றது நாய்” இதை அழகியல் சார்ந்த காட்சிப் படிமம் என்றேன்.

தொலைக்காட்சிகளின் நாடகங்களில்; அலுவலகங்களும் அங்குள்ள மனித நடத்தைகளும் பிரச்சினைகளும் தான் மையப்படுத்திக் காண்பிக்கப்படுகின்றன. இவையும் சுவாரஷ்யப்படுத்தலை அடிப்படையாகக் கொண்டவையே.

ஆனால் வரதராஜன் இந்த அலுவலக வாழ்க்கையை அங்குள்ள யதார்த்தத்தையும் அதிகம் பேசாமல் தன்னுணர்வின் வழியாக வெளிப்படுத்துவதற்கு எத்தனிக்கிறார். சுவாரஷ்யமூட்டல் என்பதை விட இதை அவர் பகிரவேண்டும் என்றே உணர்கிறார்.

அலுவலக வாழ்க்கை என்பது பெரும்பாலும் கசப்பூட்டும் அனுபவத்தையுடையது. அது இயந்திரமயமாக அவர்களை விரைவில் மாற்றிவிடுகிறது. ஓடியோடியத் தேயும் இயந்திரத்தைப் போன்றே அங்கே வேலை செய்கிற மனிதர்களையும் மாற்றி விடுகிறது. எல்லா ஊழியர்களும் களைத்துச் சோர்ந்தே தினமும் வீடு திரும்புகிறார்கள். காலையில் புத்துணர்ச்சியுடனும் பொலிவுடனும் பணிமனையில் படிசளில் ஏறும் ஊழியர்கள் மாலையில் வாடித்தளர்ந்து படியிறங்குகிறார்கள்.

இறுதியில் களைத்துச் சோர்ந்த நிலையிலேயே ஓய்வு பெறுகிறார்கள். இந்த ஓய்வு பெறுதல் என்பது அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு விடுதலையே. ஆனால் அதற்குள் அலுவலகம் என்பது அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பெரிய அவலப்பரப்பே. அது அவர்களைச் சாராகப் பிழிந்து சக்கையாக்கி விடுகிறது. அதிலும் அதிகாரிகளும்; அவர்களுடைய அதிகாரமும் மனச் சாட்சியுள்ள -சமூக அக்கறையுடைய ஒரு பணியாளரைச் சிதைத்துக் கிழித்துட்ட வைத்துவிடுகின்றன. சேவைக்குப் பதிலாக, சேவையளித்தவை ஊக்குவிப்பதற்குப் பதிலாக, சேவையாளனின் உரிமைகள், பொறுப்புகள் என்பவற்றைப் பேணுவதற்கு அப்பால் அதிகாரிகள் கையில் எடுத்து நிலைநாட்டும் அதிகாரம் அலுவலகத்தின்- பணியின் அடிப்படைகளுக்கே எதிரானது. ஆனாலும் ஒரு சராசரியான பணியாளனால் இந்த அதிகார நடத்தைக்கு முன்னே எளிதாக இசைந்து கொள்ளவும் முடியாது. எதிர்க்கவும் முடியாது. ஆகவே அவருக்கு இது ஒரு சித்திரவதையே. 'நாற்காலி அதிகாரம்' என்ற குறியீட்டை நாம் இந்த வகையிலேயே புரிந்து கொள்ளவேண்டும். எந்த அதிகாரமும் சித்திரவதைக்குள்ளாகும் உளநிலையையே உற்பத்தி செய்கிறது. இந்த அதிகார நிலையை இங்கே வே.ஐ.வரதராஜனும் தன்னுடைய வாழ்விலும் கவிதைகளிலும் உணர்ந்துள்ளார்.

வரதராஜனின் பெரும்பாலான கவிதைகள் அவருடைய பணி மற்றும் பணியிடம் பற்றியவையே. நிறைவேறாத விருப்பங்கள், தேவைகளை அவர் சொல்கிறார்.

“இந்தச் சேவல் ஆங்காரத்துடன்
எப்போதும் கூவும்;
செம்பழுப்பு இறகுகளை அடித்து
சிவப்பான கொண்டையை அசைத்து
அதிகாரத் தொனியுடன்,
குரலெழுப்பும்...”

(சேவல்)

“எப்போதும் தேவைப்படுவது
இல்லாத ஒன்றுதான்...”

..வேண்டுதல்கள் யாவும்
மனக் கதவினுள்ளே
இறுகப் பூட்டியிருக்கும்...”

(பூட்டிய கதவுகள்)

“நான், நானாக இல்லை
என் சுயமிழக்க
துரத்தப்படுகிறேன்.
கதிரையில் உறங்கும்
அதிகாரங்கள்
கண்மூடியபடியே
ஏவிக் கொண்டிருக்கும்...”

(வேலியும் பயிரும்)

”... மேலாதிக்க முனைப்புகளும்
அதிகாரத் தளைகளும்
திறமைகளை நசுக்கி ஆளும்.
நிறைவேற்ற முடியாத
தேவைகள் முடிவிலியாய்
பூஜ்ஜியத்துள் உறையும்”

(பூஜ்ஜியம்)

இது தவிர வாழ்வின் பிற அனுபவங்கள், பிற அக்கறைகளைக் குறித்து வரதராஜனின் உணர்வுகளும் கவனத்திற்குரியது. மனிதாபிமான நிலைப்பட்டு நின்று மனித நடத்தைகளின் பொய்த்தன்மைகளை வரதராஜன் வெளிப்படுத்துகிறார் (குரூரத்தின் சாட்சிகள், புதிய முகமூடிகள்...) சமகால வாழ்வில் தொலைந்து போன கிராமங்களையும் அவற்றின் அடையாளங்களையும் சிதைந்த வாழ்வையுமிட்டுத் துக்கங்கொள்கிறார். (தொலைந்த கிராமங்கள்). முதிர்கன்னியரின் நிலை கண்டு துயருறுகிறார் (படு நிலம்) இப்படிப் பல.

ஆனால் இந்தத் தொகுதியில் முக்கியமான கவிதைகளாக- செம்மையும் அழகும் கூடிய கவிதைகளாக இருப்பது அப்பாவின் கார், பல்லி, யதார்த்தமும் மாய யதார்த்தமும், படுநிலம் என்ற கவிதைகள். இதே வேளை பொதுவாகவே வரதராஜனின் கவிதைகள் எல்லாவற்றிலும் அவருடைய இயல்பினைப்போல ஒரு மென்தன்மையுடைய உரைப் பொலியே உண்டு. இதேவேளை இங்கே கவனிக்க வேண்டிய இன்னொரு விசயம். இந்தக் கவிதைகள் பொதுவான அல்லது வழமையான ஈழத்துக் கவிதைகள் பேசும் உக்கிர அரசியற் பரப்பிற்கு வெளியே நிற்கின்றன என்பது. ஆனால், அப்படி உக்கிரமாக அரசியலைப் பேசத்தான் வேணுமா என்று எழும் கேள்வியும் ஒரு பக்கத்திலுண்டு. தன் வாழ்வனுபவத்தின் ஒரு பகுதியைப் பேசிய வரதராஜன் மறு பகுதியை எவ்வாறு உணர்ந்தார்? என்பது கேள்விக்குரியது.

‘என் கடன்’ என்ற தலைப்பில் வெளிவந்திருக்கும் வே.ஐ.வரதராஜனின் இந்த நூல் இவருடைய முப்பதாண்டு கால எழுத்தின் முதற்தொகுதி. ■

அண்ணாவில் நெல்லைப் பக்கவாட்டில்
 நூன்சலைத் துறைமுகம் (22.2.2012) கலை வாகை ,
 டி.சி.பி. , சிவசுந்தரி நிர்வாகிகள் ஆதிபேரது ஒலிபரப்பின்
 சிவசுந்தரி தமது கலைக்கூடத்தில் காட்சிப்
 படுத்தியிருந்தனர். போருக்குப் பிந்திய கலை
 வெளிப்பாடுகளாக அவை அமைந்திருந்தன.
 நிர்வாகிகள் குழுவினர் அணிதந்து இவ்வெழு
 வானியல் இவ்வாறு இரண்டு வர்ணங்களைக்
 கொண்ட தனது ஒலிபரப்பை உருவாக்கியிருப்பர்.
 அருடமாமல், வெய்வால் வழிதல், உணவுக்காக
 விலையில் திறந்து, மரங்கொத்தி, கைநாடு போன்ற
 ஒலிபரப்பை காண்கின்றோம்.

ஒருமாதமும், அருடமாமல் சிவசுந்தரி
 வெளிப்பாடுகள் காண்பதும் தம் பங்கையும், தொடர்ந்து,
 கலைகள் அமைந்து அருட சிந்தனைகள், சூ. சிந்தனையும்
 காணி, காணி கொடுக்கும், கருவியும் உள்வாங்கியும்
 வளர்க்குதலும் கீழைப் பண்பாடாகும்.

தினம் காந்தி மன்றம்
 முயற்சியைக் கொண்ட
 பல்வேறு தலைக் காட்சிகள்
 நெல்லைப் பிழிவியல்
 பல்வேறு
 நெல்லைப்பாடுகளையும்
 வெளிப்பாடுகளையும்
 தொடர்ந்து நெல்
 வியப்பிலும், பள்ளி
 வரம்பில் பரந்து வந்த
 நெல்லைப் பண்பாட்டை
 ஆட்சி செய்துக்கொண்டு, அங்கு
 ஏகத்துவம் உருவாக்கிய
 வியப்பிலும், இன்னும் தாம்
 மறைந்த தலைவர்களின்
 நினைவுகளை மீட்டும் போது
 அவர்களின் பிழிவியலை
 கவர்ப்பாடுகளால்,
 ஒலிபரப்பினால் கருவியில்
 முயல்கிறோம். அரக்கர்
 பிழிவியலின் பிழிவியலும்
 உட இதை வாகையில்
 நெல்லைக்கொடு.

காலவியாதிக்கத்தை
 வெளிப்படுத்தும்
 வெள்ளைமேற்குள் வாகையில்
 மற்றொரு ஒலியையும், கையாண்டு
 போட்டும் பிழிவியல் கள்ள மீனை
 பெரிய முதலை ஒன்றின்
 அங்கு நிழலிடத்தில் காண்போ
 நிழலிடும் போன்ற ஒலியும்
 காலவியாதிக்கத்தின் மற்றொரு
 பரிமாணத்தை வெளிப்படுத்தி
 தற்கொன்று, பிழிவியல்

வங்கொருமையை வெளிப்படுத்தும் ஒலிபரப்பின்
 மரங்கொத்தியாகும். மரங்கொத்தியாகும் இயல்பாகையே
 கொடுக்கிறோம் எத்தப் பிரச்சனையுமற்ற
 எதிர்வினைமுற்றி மரம் போல் உணர்ந்து நிழலிடும்
 மலிக் உடல், ஆனால் பரிமாணங்களின் திரும்பத்திரும்ப
 பார்த்தும் பரிமாணம் அதன் உச்சிநர்
 வெள்ளையினையும் இறக்கின்றது. சிப்புவன்று
 ஒலியத்தில் பெரிநர் மற்றொரு முகத்தை கொண்டு
 வந்திருக்கிறார். நல்லயில்லாத அந்த ஒலியத்தில் அதே
 உடலின் கைகளில் தலை அரவணைப்புகளுக்காக நின்று
 ஆதரவால் புகுகொ, அரவணைப்புகளுக்காக மாற்றமற்ற
 மலிக் உடலில் தலைக்குத்தானே அறுதல்
 அளித்துக்கொள்ளும் நுழைந்த அதே வலிமையும்
 பரிமாணமளவுமும் கருகின்றது.

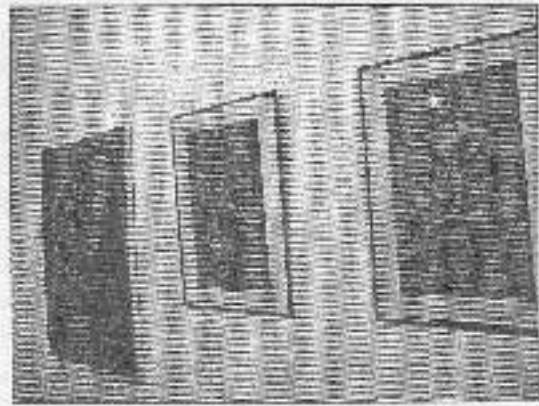
நெல்லைப் போல் இடுமட்டும் காட்சி மட்டுமே
 வெளிப்பாட்டையாக தலைக்கு மீள்த உருவங்கள் மண்ணின்
 எதைத் திரிக்கின்றன என்ற வெள்ளைப் பண்பும்

கலைமும் அமைது
 இன்னொரு ஒலியும்
 அமைதிநெல்லைக்கு
 அடுத்த போல் கலைகளை
 பெரிநர் பிழிவியல்
 வெள்ளை இடுக்களும்
 அந்த ஒலியில் மீள்கையில்
 எழும்புக்கொடுகள் புடைத்து
 தின்று கொண்டு
 கொடுக்க நிழலிடும்.

வாழ்வும் கோடும்

ஒரு பதிவு

ஆ. மா. மு. இதர்ன்

தொண்டிறுக்கின்
 பிழிவியலின் ஒரு வாகையில்
 கலை ஒலியங்களின் புலம் பெயர்
 ஏடுகளால் வெள்ளைப்
 பிழிவியலின் ஒரு, ஒளி
 அட்டைப்படங்களையும் பார்த்த
 ஒரு பிழிவியலும், அதில் மூலம்
 பரிமாணமில் ஒரு வெள்ளையம்
 கிடைக்க கலைக்கொடு. து
 வெள்ளை போன்றும் ஒரு வேண்ட
 வண்ண ஒலியம் தொடர்ந்து
 பரிமாணம் பரிமாண ஒரு வெள்ளை
 கருவியை பரிமாணம் கிடைக்க
 கருவியை காண்கள் அவரைத்
 தின்று கொண்டு காட்சி
 ஆமைமீள்கொ
 வெளிப்படுத்தும் இன்னும்
 என்னால் ஒரு பிழிவியல் நெல்
 ஒலியமும், அமைக்கப்பட்ட அந்த
 ஒலியங்களின் ஒரு போருக்குப்
 பிழிவியல் கலைக்கொடு இந்த
 ஒலியமும் இவ்வெழு
 பரிமாணத்திற்குள்
 நுழைந்தோம்

எனக்குப்படுகிறது. குறிப்பாக வாசகியின் வண்ணங்களும் காவியத் தன்மை மிகுந்த அலங்கரிப்புகளும் நுண் சித்திரிப்புகளும் தரப்பட்ட இடத்தை முழுமைப்படுத்தி வரையும் கோடுகளும் நுண் ஓவியத்தை நோக்கி பரிமாணமடைந்துள்ளன.

எனது குழந்தை போருக்கல்ல என்பதில் பற்றியெரியும் தீக்கங்குகள், முட்கம்பிகள், கொமாண்டோக்களின் தலைக்கவசங்கள் மத்தியில் ஒரு தாய் தன் இரு கைகளையும் உயர்த்திப் பிடித்துக் கொண்டு நிற்பதில் அவளது போருக்கெதிரான ஆவேசம் வெளிப்படுகிறது. புத்தகம் படிக்கும் பெண், வழிபாடு செய்யும் பெண், உரையாடும் பெண் போன்றவற்றில் பெண்களின் பல்வேறு பரிமாணங்கள் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. பெண்களின் எதிர்பார்ப்புக்கள், இழந்து போனது பற்றியே அவை சொல்கின்றன. ஆனால் இவற்றில் எல்லாம் பறைமேளக் கூத்தாடும் பிள்ளையாரும் இராணுவ மற்றும் அரசியல் பௌத்தத்தை வெளிப்படுத்தும் ஓவியமும் மிகுந்த ஈர்ப்புள்ளதாக இருக்கின்றது.

பெண்ணியச் சிந்தனை கொண்ட ஓவியச் செயல்வாதியான வாசகியின் அண்மைய ஓவியங்களில் பிரசாரத் தன்மை அடக்கி வாசிக்கப்படுவதோடு அழகியல் மிகுந்ததாக வெளிப்படுகின்றன. நுண்ணோவியங்களின் அழகியலை நோக்கிய அவரது நகர்வு அவர் ஒரு பெண் என்பதால் இருக்கலாம் என்றாலும் நுண் சித்திரிப்புகள்தான் கலையின் ஆதாரமாய் இருக்க முடியும் என நான் கருதுகிறேன். எல்லோருக்கும் தெரிந்த பொதுவான அறங்களையும் பொது உண்மைகளையும் பேசுவது மிகச்சிறந்த கலையாக்கம் அல்ல என்றே இன்று திறனாய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

கிக்கோ அனைத்தையும் உட்கொண்ட பிள்ளையாரை பல வர்ணங்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவற்றில் பல்வகைமைகள் ஒன்றுசேர்ந்து ஒரு பிரதிமைக்கூடாக எவ்வாறு வெளிப்படுகிறது என்பதை அவரது ஓவியம் பண்பாட்டு பின்புலத்தில் நிலவும் சமயின்மைகளை போக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளன. சமயத் தொன்மைகளை ஓவியத்துக்குள் கொண்டு வந்து பெரும் விவாதப் பொருளாக ஆக்கியவர்களுள் எம்.எப்.ஹுஸைன் குறிப்பிடத்தக்கவர் என நான் கருதுகின்றேன்.

கலை வெளிப்பாடுகள் என்பவை வெறும் அழகியல் நிலைப்பாடுகள் சம்பந்தப்பட்டவை மட்டுமல்ல என்பதையும் அவை கருத்து நிலை போன்ற அழகியல் சாரா அக்கறைகளாலும் வடிவமைக்கப்படுகின்றன என்பதையும் நாம் இவ்வோவியங்களைப் பார்க்கும் போது கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். காலனியத்திற்கும் பண்பாட்டின் அதிகாரப் படிநிலைகளுக்குமிடையில் ஒரு சமநிலையைப் பேணும் நிலையை இவ்வோவியங்களில் ஒரு சேரத் தரிசிக்க முடிகிறது.

56 கலைமுகம் 0 ஏப்பிரல் - ஜூன் - 2012

தெய்வ வடிவ ஓவியங்களை வாசிப்பதற்கு குறித்த பண்பாடு பற்றிய அறிவு அவசியப்படுகிறது. தமிழகத்தின் சுயமரியாதை இயக்கத் தலைவரான காலஞ் சென்ற பெரியார் ஈ.வெ.ரா தான் வாழ்ந்த காலத்தில் தமது பிராமணிய எதிர்ப்பினையும் நாத்திக எண்ணத் துணிவினையும் காட்டும் நோக்கத்துடன் பிள்ளையார் சிலைகளை உடைத்தது மாத்திரமல்லாமல் சில வேளைகளில் தெய்வ உருப்படிகளை செருப்பால் அடித்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. ஆனால் அவர் காலமானதன் பின் அவரை நினைவுகூரும் முகமாக தமிழ் நாட்டின் பெரு நகரங்களிலும் சிறு நகரங்களிலும் அவர் சிலை வடிவத்தில் வைத்தே போற்றப்படுகின்றார். இந்த முரண் நிலையின் தத்துவார்த்தம் என்ன என்பது பற்றி நாம் சிந்திக்காமலேயே தமிழர் பண்பாட்டில் உருப்படிமங்கள் மிக முக்கியமான வகிபாகத்தை பெறுகின்றன. மத நிலையிலும் சரி, மதம் சாரா நிலையிலும் சரி நம்மைச் சுற்றிவர உருப்படிமங்கள் நிறையவே காணப்படுகின்றன. தெய்வங்கள் திருமேனிகள் முதல் அரசியல் தலைவர்களின் சினிமா நட்சத்திரங்கள், விளையாட்டு வீரர்களின் உருப்படிம நிலையில் வைத்தே போற்றப்படுகின்றனர். அதே நேரம் இந்துக் கட்டுப் போக்காளர்கள் பிள்ளையாரின் கையில் ஏ.கே.47 வைத்து வரைந்த ஓவியங்களின் பின்புலத்திலிருந்தும் அதற்கு எதிர்நிலையில் ஓவிய மற்றும் சிற்பக் கலைஞர்கள் இயங்கிய நிலையிலிருந்தே கிக்கோவின் பிள்ளையார் ஓவியங்கள் எனக்குள் இன்னொரு தளத்தை உருவாக்குகின்றன.

தொண்ணூறுகளுக்குப் பின் யாழ்ப்பாண ஓவியர் ஒருவரோ அல்லது சிற்பக் கலைஞரோ (எனக்குப் பெயர் ஞாபகமில்லை) அமர்ந்திருந்த பிள்ளையாரை எழுந்து நின்று ஓடிவிளையாடித் திரியும், நெல்லிக்கனி சாப்பிடும் செயல்வாதியாக ஆக்கிய ஓவியங்கள் சவாலான விடயமாகப் பார்க்கப்பட்டது. அந்த வரிசையில் கிக்கோ அமர்தல் நிலையில் வைத்துக் கொண்டே பிள்ளையாரின் பல பரிமாணங்களை தீட்டியுள்ளார். அவர் ஆசீர்வதிக்கும் கரங்கள், தும்பிக்கை, இரண்டு பெரிய செவிகள் ஒவ்வொரு ஓவியத்திலும் பல பண்பாடுகளுக்கூடாக விதம் விதமான பண்பாட்டுக் குறியீடுகளைக் கொண்டுள்ளன. கிக்கோவின் வர்ணங்கள் கண்களைக் காந்தம் போல் ஈர்த்து வசீகரிக்கவே செய்கின்றன.

கோடும் வாழ்வும் வேறுபட்டதாய் இல்லை. அவற்றுக்கிடையே வெற்றிடமும் கிடையாது. அதுவும் வாழ்க்கையைப் போல நெழிந்தும் வளைந்தும் வர்ணங்கள் கலந்தும் கலக்காமலும் கறுத்தும் வெளிறியும் பச்சை நிறமாகத் துளிர்ந்தும் நீலமாய் மாறி காதுலித்தும் சிவப்பாய் மாறி குருதி கொப்பளிக்கச் செய்தும் சூரிய னாய்ச் சிவந்தும் மஞ்சள் நிறமாய் பட்டுப்போயும் விளக் கொளியில் வந்து விழும் விட்டில் பூச்சிகளாய் வாழ்வும் கோடும் நம்மை வசீகரித்துக் கொண்டே இருக்கின்றன. என்ன செய்தாலும் வாழ்ந்துதான் ஆக வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் கோடுகளால் ஆன வாழ்வை அடித்தும் திருத்தியும் நீட்டியும் முடக்கியும் வாழ்ந்துதான் தீர வேண்டும் என்பதை நமக்குச் சொல்லித்தருகின்றன. ■

உக்கிப்போன சொற்கள்

காற்றுநடை தாவம்
பொற்கொடை தூக்கி எறி

பழைய மூலையாடையப்போல்
பேளும் திடவெல்லாம்
நீதாயிலே சிந்தைச் சொற்களைத்
தூக்கிச் சிவக்கிரமம்

வெள்ளையம் மழைநாடாய்
உலுத்துக் கொட்டிக் கொண்டுநகீதம்
காய்த்துப்போன மாரைக் கொட்டின
சொற்கள்
நழிப்பெந்தம் சிதறுகின்றன.

மீடு பானைக்கலா
கிறுகப் பூட்டிக்கொண்டு
ஒரு கலாம்
வீடையம் நன்றித்தையம்
குற்றம் கொல்கியம்.

அந்தச் சொற்களைத் தூக்கி எறி
விடுகக்கட்டிகள் சிந்திந்து
செத்துப்போன ஒரு எலியைத்
தூக்கி எறிவதை நினைவு

கிராம கவிதைகள் - துவாரகன்

ஒளி

ஒளி
சொந்திரின் தாய் கடர்
கிறுள் விட்டடி சிந்திவந்தும் குறி

விளக்கெத்திய பெருமடையம்
கிறுள்விட்டடி உயிர்த்தினி தூண்டினால்,
சிவியேழும்பை
விளக்குகள் விளக்குகளைக்கேவ ஒளிந்துகன.

கடவுளின் தூண்டாமணி விளக்கு
கனலடொலிதிரிந்து
விளக்குகளுக்க
கிறுள் பற்றிய பாயம்
புறாக்கவிட்டது.

விளக்கைச் சந்திரி நகல்கள்
மணியின் சிவையகழந்திச்
செத்துக்கீழ்து மீறும் பார்த்து
கொல்லையடிநக்தால் கடவுள் வந்தார்.
வகையம் அணைந்தருளை விளக்கு
ஒரு விளக்கினி பூக்கிய
அணையாணையை பற்றிய பிறந்திருந்தார்

தரம்! சுவை! சிந்தம்! ஒன்றிணைந்து
சிந்துண்டி வகைகள்... உணவு வகைகள்...
கிணைத்திரும்

விஜிதா கபே அன் கூல்பார்

247, பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
தொலைபேசி 021-222 5980

வைகையில் மையம் கொடுப்பதில் சிறிதே தாமதமாகிவிட்டால் பூச்சுகள் அப்பேயின் தூண்டுதலால் அந்த மையம் உருவாகாமல் போகும். எனவே மையம் கொடுப்பதில் கவனம் செலவிட வேண்டும்.

பொதுவாக வெளியே குழந்தைகளை வைக்காமல் தனியாக அமைத்து வைக்க வேண்டும். அவைகளில் தனியாக வைக்க வேண்டும். அவைகளில் தனியாக வைக்க வேண்டும். அவைகளில் தனியாக வைக்க வேண்டும்.

இதற்கும், கொள்கை மையப்படுத்தும் போது மையம் கொடுப்பதில் கவனம் செலவிட வேண்டும். அவைகளில் தனியாக வைக்க வேண்டும்.

சுருக்கமாக

உள்ளேயும் உள்ளேயும்...

குழந்தை உள்ளேயும் உள்ளேயும் இருக்கக்கூடியவர்கள் மையம் கொடுப்பதில் கவனம் செலவிட வேண்டும். அவைகளில் தனியாக வைக்க வேண்டும்.

ஆதலால் அந்த மையம் தனித்தனியாக அமைத்து வைக்க வேண்டும். அவைகளில் தனியாக வைக்க வேண்டும். அவைகளில் தனியாக வைக்க வேண்டும்.

இன்னொரு மையம் கொடுப்பதில் கவனம் செலவிட வேண்டும். அவைகளில் தனியாக வைக்க வேண்டும்.

இதற்கும், கொள்கை மையப்படுத்தும் போது மையம் கொடுப்பதில் கவனம் செலவிட வேண்டும். அவைகளில் தனியாக வைக்க வேண்டும்.

வழிமுறைகள்

இன்னொரு மையம் கொடுப்பதில் கவனம் செலவிட வேண்டும். அவைகளில் தனியாக வைக்க வேண்டும்.

அவையிலும் அதுமே இருக்கக்கூடியவர்கள் மையம் கொடுப்பதில் கவனம் செலவிட வேண்டும். அவைகளில் தனியாக வைக்க வேண்டும்.

எனவே ஆதலால் அந்த மையம் தனித்தனியாக அமைத்து வைக்க வேண்டும். அவைகளில் தனியாக வைக்க வேண்டும்.

“பிழைப்பிலை மண்ணள்ளிப்போட வந்திட்டுக் கேக்குறான் கேள்வி...” ஆச்சி பட்டென்று மூஞ்சியைத் திருப்பிக்கொண்டார்.

“ஆறுமுகசாமியே... நீதானப்பா பார்க்கவேணும், எல்லாரையும்...” கை தேரின் திசை நோக்கிக் கூப்பியது.

இப்போது அவன்களும் இல்லை. தேர் சுற்றி இருப்பிடம் வந்து, சனங்கள் கலைந்த பிறகு அவர்களும் வாணை உருட்டிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். இவள்தான் இன்னும் இருக்கிறாள், அங்கே நிலவிய வெறுமைக்குத் துணையாக.

ஆச்சி கொடியேறிய நாளிலிருந்து இன்றுவரை இங்கேதான் பழியாய்க் கிடக்கிறாள். கொடியேறினால், எப்படியும் முதலுக்குப் பழுதில்லாமல் வியாபாரம் நடக்கும்.

வழக்கமாக, ஊரிலிருக்கும் சின்னப் பள்ளிக்கூட வாசல்தான் அவளது இருப்பிடம். இப்படி, எங்கேனும் கோவில் கொடியேறினால்தான் கையில் கொஞ்சம் காசு புரளும். அதுவும் நகர்ப்புறத்துக் கோவில்களென்றால் இவளுக்குப் போட்டியாக, பார்வதியும், கனகம்மாவும் வந்துவிடுவார்கள். இது ஊர்க்கோவில் என்பதோடு, இந்தக் கோவில் கொடியேறுகையில், அம்மனுக்கும், பிள்ளையாருக்கும் இன்னொரு பக்கம் கொடியேறுவதால் ஒருவருக் கொருவர் விட்டுக்கொடுப்பதுபோல், ஒவ்வொரு திசைக்கும் ஒவ்வொருவர் சென்றுவிடுவர். அதனால் இவளுக்கு இந்தக் கோயில் மிஞ்சியது. ஆனால், அதையும் அந்த ஐஸ்பழ வண்டிக்காரன் வந்து இன்று கெடுத்துவிட்டான்.

ஆச்சிக்கு இந்தக் கச்சான் வியாபாரம்தான் ஆரம்பம் முதலே கைகொடுத்தது. பிள்ளைகளைப் பெற்று, வளர்த்து, ஆளாக்கி, கட்டிக்கொடுக்கின்ற வரைக்கும் ஆச்சி கச்சான் வியாபாரம்தான் செய்தாள். ஆச்சியின் கணவர் கூலி வேலைக்குத்தான் போய்வந்தார். அவரும் பத்து வருடங்களுக்கு முன், வயலில் வேலைசெய்யப் போன இடத்தில் ஷெல் பட்டுச் செத்துப்போனார். ஆச்சி இப்போது மூத்தவனோடுதான் வசிக்கிறாள். மூத்தவன் சந்தையில் தேங்காய் வியாபாரம் செய்துகொண்டிருக்கிறான். கச்சான் விற்பதை விட்டுவிட்டு வீட்டில் நிம்மதியாக இருக்கும்படி அவனும் எத்தனையோ தரம் சொல்லிவிட்டான். அவளுக்குத்தான் முடியவில்லை. அவன் சொன்னால், அதற்காகக் கூடப் பிறந்த தொழிலை விடவா முடியும்...? கொப்பி ஒற்றையைக் கூம்பு மாதிரி சுற்றி அதற்குள் கச்சானைச் சுருட்டி பத்து சதத்திற்குக் கொடுத்த நாளிலிருந்து, சிறு பைக்குள் கச்சானைப்போட்டு பத்து ரூபாவிற்குக் கொடுக்கும் இந்தக் காலம் வரைக்கும் அவள் கச்சான் ஆச்சிதான். அதைத் தூக்கிப்போட அவளால் ஒருபோதும் முடியவில்லை.

மேலும், பேரக்குழந்தைகளுக்கு, அவர்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப, தன் கையால் ஏதாவது செய்வதற்கும் எந்தத் தடையும் வரக்கூடாது என்பதற்காகவும் அவள் தன் வியாபாரத்தைக் கைவிட விரும்பவில்லை. ‘ஏதும், வாய்க்கு வக்கணையாய்த் தின்னவேணும் எண்டாலும் அவனிண்டை கையையே எதிர்பார்க்குற...? ஏலுற காலம் மட்டும் என்றை உழைப்பிலை வாழோணும் எண்டதுதான் என்றை

எண்ணம்...” என அடிக்கடி ஆச்சி சுகம் விசாரிப்பவர்களிடம் சொல்லிக்கொள்வாள்.

உள்ளேயிருந்த சிறுவர் பட்டாளம் ‘கொல்’ வென்று வெளியே ஓடிவந்தது. வெறுமையாயிருந்த தேருக்குள் ஏறிக் குதித்து அவர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்கள். சுற்றிக் கட்டியிருந்த ஓலைகளையும், தோரணங்களையும் பிடுங்கி விளையாடினார்கள். ஒருவன் கட்டியிருந்த கரும்பை இழுத்துக்கொண்டு ஓடினான். ஐந்தாறு நிமிடங்களுக்குள் அந்தக் கரும்பைத் துண்டுகளாய் முறித்து வாயிலிட்டுச் சப்பினார்கள். முன்பக்கத்தில் விழுந்து கிடந்த தேங்காயொன்றை சிதறும்படியாக ஒரு சிறுவன் போட்டு டைத்தான்.

இன்னொரு சிறுவன் பத்து ரூபாயைக் கொண்டு வந்து நீட்டினான். ஆச்சி, கச்சானைக் கிள்ளிப் பையிலிட்டு அவனிடம் கொடுத்தாள். அவன் கோவில் படியிலிருந்தபடி கச்சானை உடைக்க ஆரம்பித்தான். இரண்டுபேர் அவனைச் சூழ்ந்தார்கள். ஆச்சி எழுந்துபோய் கொஞ்சம் முன்னர் சிதறிய தேங்காய்த் துண்டுகளைப் பொறுக்கிவந்து உரப்பைக்குள் சேர்த்தாள்.

“பறவாயில்லை, நிறையத் தேங்காய் அடிச்சிருக்கிறாங்கள், கொப்பறாவுக்குக் குறைச்சலில்லை...” என முணுமுணுத்தாள்.

மதியம் சாய்ந்து, மாலைப்பொழுதின் காற்று, தூக்கத்தை வரவழைத்தது. கோவில் சோற்றில் பசியும் தீர்ந்துவிட்டது. இனி, தேரடித் திருவிழா முடிந்து வீடு போக எப்படியும் எட்டரை, ஒன்பது ஆகிவிடும். இன்றைக்கு இரவு அவ்வளவு சனம் வராது. சனம் தேர்த்திருவிழாக் களையில் அலுத்திருக்கும். உபயகாரரும், குருக்களும், தொண்டுகாரர்களும் தான் இன்றைய பின்னரைத் திருவிழாவிற் கு வருவார்கள். அதிலும், தேரடித் திருவிழா தொடங்கவும் ஆறுமணியாகிவிடும். ஆனால், ஆச்சிக்கு அப்பதான் சாமியை வடிவாகப் பார்க்க முடியும். நல்ல சந்தோஷமாக இருக்கும். இவ்வளவு நாள் திருவிழாவிலும், சனம் அடிச்சப் பிடிச்ச முன்னுக்கு நிற்கும். ஆனா, தேர் அண்டு பின்னரைங்களில் தான் ஆச்சிக்கு வடிவா சாமி கும்பிட முடியும். தன்ரை பேரன், பேத்திகளுக்காக ஆச்சி அப்போதுதான் வடிவாகக் கும்பிடுவாள்.

ரவியன் திடுக்கிட்டு எழும்பினவன்போல் எழுந்தான். குழாயைத் திறந்து, முகத்திலடித்துக் கழுவிவிட்டு, ‘கடலைக்கு உப்புப் போடோணும்’ என்றவாறே மடைப் பள்ளிக்குள் நுழைந்தான். உள்ளிருந்து ‘கமகம்’வென்று கடலை அவிந்த வாசம் எழுந்தது. அப்படியே வெளியே வந்தவன், இவளது கடகத்துள் கை வைத்து ஒரு சிறங்கை கச்சானை அள்ளியெடுத்தான்.

“உப்பிடியே அள்ளியள்ளி நீ என்றை கடகத்தைக் காலி பண்ணிப்போடுவாய் போலை...” என்றாள் ஆச்சி.

குருக்கள் சோம்பல் முறித்தபடி எழுந்தார். உதவிக்கு நின்றிருந்த சிறு வயதுப் பூசகர்கள் ஓடியாடி அடுத்த வேளைப் பூசைக்குரிய ஆயத்தங்களைச் செய்யலாயினர்.

தேருக்குள் மீண்டும் சலசலப்பு. கட்டியிருந்த இளநீர்க் குலைகளைப் பிடுங்கிக்கொண்டிருந்தான் ஒருவன். மற்றவர்கள் அதை எப்படிப் பிளந்து குடிப்பதென்ற ஆர்வத்திலிருந்தனர். கோவிலுக்குள்ளிருந்த கிறிய கத்தியை எடுத்துவந்து குத்தி, இளநீரை ஏந்திக் குடித்தனர்.

“அடிபட்டு விழுந்து போடாதையுக்கோடா...” என்ற ஆச்சி அப்போதுதான் அவனைக் கண்டாள்.

“பேபியின்ரை பெடியன்...” என அவளது வாய் முணுமுணுத்தது.

தூணோரம் ஒண்டியபடி நின்றிருந்தான் அவன்.

எப்போது வந்தானென்று தெரியவில்லை. இளநீர் குடிப்பவர்களை ஒருவித ஆர்வத்தோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

பேபி, ஆச்சியிடம் எப்போதும் கச்சான் வாங்கிக் கொண்டிருந்தவள்.

சின்ன வயதிலிருந்து, பள்ளிக்கூடம் முடிக்கும் வரைக்கும் அவள், ஆச்சியிடம் கச்சான் வாங்குவாள். பிறகு திருவிழாக் காலங்களில் கோவிலுக்கு வந்தாலும், மற்றக் கச்சான்காரிகளை விட்டுவிட்டு, இவளிடம்தான் கச்சான் வாங்க வருவாள். ஐஸ்கிரீம் வண்டிக்காரனைக் கண்டால் கூட, ஆச்சிக்காகக் கச்சான் வாங்குவாள் அவள். பிறகு, அவள் இயக்கத்திலிருந்த ஒருவனைக் காதலித்து, அவனைக் கல்யாணம் செய்யவேண்டி ஊரைவிட்டே செல்லவேண்டி வந்துவிட்டது. பேபியின் தாயைக் காண்கின்ற வேளைகளில் பேபியைப் பற்றி விசாரிப்பாள் லச்சுமி ஆச்சி.

“அவள் எங்கை இருக்கிறாள் எண்டே தெரியேல்லை. எத்தினை பிள்ளையள். ஒண்டுமாத் தெரியேல்லை...” என்று புலம்புவாள் அவள். அதற்குப் பிறகு சண்டைகள் வலுத்து, ஓய்ந்து முகாம்களுக்குள் ஆட்கள் முடங்கியபோது, பேபியின் தாயின் முயற்சிகள் பேபியைத் தொடர்ந்து தேடிக்கொண்டுதானிருந்தன. ஆனால், பேபி கிடைக்கவில்லை. கடைசியில் தெரிந்தவர்கள், அறிந்தவர்கள் என்று விசாரித்த இடத்தில், அவளுக்கு ஆணும் பெண்ணுமாய் இரண்டு குழந்தைகள் ஒன்பது வயதிலும், ஏழு வயதிலும் இருந்தனவென்றும், புதுக்குடியிருப்பிலும், உடையார்கட்டிலும் அவர்களைக் கண்டதாகவும் அவளுக்குத் தகவல் தெரிந்தது. அதற்குப் பிறகான விபரங்கள் எதுவும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. முகாம்களில் உள்ளவர்களின் பெயர்ப்பட்டியலில் அவர்கள் பெயர் பதியப்பட்டிருக்கவில்லை. அவர்களைப் பற்றிய தகவலே இன்றி இருந்த வேளையில் திடீரென்று ஒருநாள் நீதிமன்றத்திலிருந்து பேபியின் தாய்க்கு அழைப்பு வந்தது. பேபி சண்டைக்குள் இறந்துவிட, பேபியின் கணவன் தடுப்பு முகாமுக்குள் சிறைப்பட்டுவிட, அநாதரவான குழந்தைகள் சிறுவர் இல்லமொன்றில் பாரப்படுத்தப்பட்டிருந்தனர். அதன்பின் அவர்களின் உறவுகள் ஆராய்ந்து உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பின்னர், பேபியின் தாயிடம் இரு பிள்ளைகளும் ஒப்படைக்கப்பட்டனர்.

மகளைப் பறிகொடுத்த துக்கம் ஒருபுறம். யுத்தத்

துக்குள் அலமந்த குழந்தைகளின் உள்பாதிப்பு மறுபுறம் என பேபியின் தாய் உருக்குலைந்து போனாள். எனினும் அந்தப் பிள்ளைகளுக்காகத்தான் இன்னும் அவள் தன் உயிரைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டிருந்தாள்.

“ராசு... இஞ்சை வாடாப்பா...” லச்சுமி ஆச்சி அவனைப் பரிவோடு கூப்பிட்டாள். அவன் ஒருகணம் அவளைப் பயத்தோடு பார்த்துவிட்டு விலகி நின்றான்.

“என்ரை குஞ்செல்லே... என்ன... பயம்...” ஆச்சி கையைப் பிடித்து அழைத்தாள். அவன் தயங்கித் தயங்கி அருகில் வந்தான்.

ஆச்சி அவனை அருகில் அமர்த்தி, பை நிறையக் கச்சானை அள்ளிக் கொடுத்தாள்.

அதைப் பார்த்துவிட்டு இரண்டு பையன்கள் அவனுக்கருகே வந்து கையை நீட்டினர். அவன் அப்படியே பையைக் கை நழுவ விட்டான். அவர்கள் அந்தப் பையை இழுத்தபடி அப்பால் ஓடினர்.

“குழப்படிக்காரங்கள் அவங்கள்... நீ ஏனப்பு குடுத்தனி...” என்ற லச்சுமி ஆச்சி இன்னொரு பைக்குள் கச்சானைப் போட்டு அவனிடம் தந்தாள்.

“நீ சாப்பிட்டப்பு... அவங்கள் வரட்டும்... நான் பாக்கிறன்...”

அவன் மிகவும் ஆறுதலாய், சிரமப்பட்டு கச்சான்களை உடைக்க ஆரம்பித்தான்.

“அம்மம்மா வரேல்லையோ... தேருக்கு...?”

அவன் வெறுமனே தலையை மட்டும் ஆட்டினான்.

ஆச்சி கச்சான் ஒன்றை உடைத்து அதன் பருப்பை அவன் வாய்க்குள் ஊட்டினாள்.

‘பொத்தென்று...’ பலத்த சத்தமொன்று கேட்டது.

“அம்மா...” என வீறிட்ட சிறுவன் கச்சான் பை சிதற நிலத்தில் கவிழ்ந்து படுத்துக்கொண்டான்.

சத்தம் வந்த திசையை ஆச்சி பார்த்தபோது அந்தப் பையன்கள் முழுதாயிருந்த பெரிய தேங்காயொன்றை நிலத்தில் போட்டு உடைத்திருந்தது தெரிந்தது.

அவன் விழுந்து படுத்திருந்த தோரணையைப் பார்த்து மற்றப் பையன்கள் ‘கொல்’லென்று சிரித்தார்கள்.

ஆச்சி பதறிப்போய் அருகில் வந்தாள்.

“இதென்ன... சீச்சி... குழந்தைப் பிள்ளையள் போல...” அவன் எழும்பவில்லை. கண்களை இறுக மூடியிருந்தான்.

“எல்லாரும் பகிடிபண்ணப் போகினை. என்ர செல்லம் எழும்படாப்பு...”

ஆச்சி அவனைத் தூக்கி நிமிர்த்தினாள்.

அவன் கண்களை இறுக மூடிக்கொண்டு ஆச்சியின் தோளில் முகத்தைக் கவிழ்த்தான்.

இரண்டு மரங்களுக்கிடையிலான கதை

ஜெரா

மயோசின் காலம். இந்
றைக்கு ஏறக்குறைய பத்து மில்லியன்
வருடங்களுக்கு முற்பட்டது.
இக்காலத்திலும் இந்த உலகம்
உருண்டது. புவிச்சரிதவியல்
அடிப்படையில் இதுவொரு
உற்பத்திக்காலம். இவ்ரு பாறைகள்,
மண், மரம் முதலானவை
கருக்கொண்டன. புவி அடுக்கமைவில்
படைகளாயின. இப்போதைய
இந்துக் கடலிலும், அது கக்கிய
நிலத்திணைவுகளிலும் ஊர்வனவும்,
நகர்வனவும் அப்போது தான்
உருவாகத் தொடங்கியிருந்தன.
மீன்கள், நத்தைகள், சங்குகள்,
சிப்பிகள் முதலான வன்ம உயிரிகள்
பிரசவமாகிக்கொண்டிருந்தன.
நெரிசலற்ற வாழ்க்கைத் தொகுதி
சுவாரஷ்யமிக்கதாயிருந்தது.
உயிரிகளின் குதூகலமான வாழ்க்கை
பல கலப்பு உயிர்களின்
உருவாக்கத்திற்கு காரணமாகியது.

இந்தக் குதூகலமும்
நீடித்திருக்கவில்லை. சில
யுகங்களோடு தன்னை சுருக்கிக்
கொண்டது. புவியைச் சுற்றியிருந்த
கடல் நொதிக்கத் தொடங்கியது.
அமிலங்களின் சேர்க்கையினால் நீரில்
இருந்த இரசாயன மூலகங்கள்
தமக்கிடையில்
முள்ளிவாய்க்கால்களை சந்தித்தன.
நீரில் நெருப்புண்டானது. வன்ம
உயிரினங்களாலேயே வாழ
முடியவில்லை. மொத்தமாய்ச்
செத்துக் கரையொதுங்கின. கடல்
சுத்தமாகிக் கொதித்தது.
கரையொதுங்கிய சடலங்களின்
படைகளால் கடலே மூடுண்டது.

கடல் மிதமாக உயிர்களைத்
தின்றதன் விளைவை மிக
விரைவாகவே சந்திக்க நேர்ந்தது.
சடலங்களுக்குள் ஏற்பட்ட
பங்கீட்டுப் பிணைப்புக்களால்
மென்மைப் பாறைகள் (சுண்ணாம்பு
பாறைகள்) உருவாகின. பாறைகள்
62 கலைமுகம் 0 ஏப்பிரல் - ஜூன் - 2012

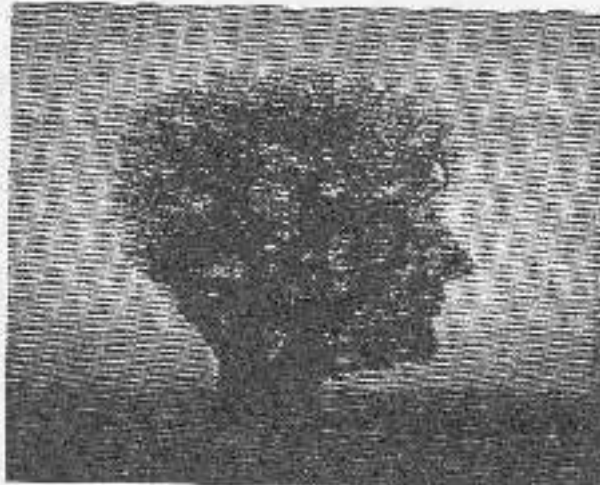
நூற்றாண்டுகள் போராடி ஒரு
அங்குல மண்ணை படியச் செய்தன.
நூற்றாண்டுகளின் பயணம்
தொலைவாக, மண்படிவின் ஆழமும்
அங்குலத்திலிருந்து அடிக்கும்,
அடியிலிருந்து மீற்றர்களுக்கும்
அதிலிருந்து கிலோமீற்றர்களுக்கும்
படர்ந்தது. கடல் அடங்கிக்
குளிர்ந்தது. உயிர்களை வாழ
அனுமதித்தது. இப்படியே
வைரமாய்க்கிடந்த இலங்கைக்
குன்றின் வடகரைப் பாகம் நிலம்
பெற்றது. சில நூற்றாண்டுகளில்
பூப்பெய்தியது. அதற்கு குழந்தைகள்
தேவைப்பட்டன.

மறுகரை நிலத்தில்
பிறந்திருந்த மரக் குழந்தைகள் தம்
ஆற்றில் விதையைக் கொட்டின. ஆறு
கடலுள் சேர்ந்தது. கடல் வட
கரைக்கு விதைகளை கொண்டு வந்து
விட்டது. பருவகாலத்தில்
ஓய்வெடுக்க வரும் பறவைகளும்
சுண்டிக்குளத்தில் விதை எச்சங்களை
கழித்தன. இந்த இருவழிப்
புலப்பெயர்வுகளில் ஏதாவதொன்றில்
தான் வேப்பமரமும், அரசமரமும் இக்
கரையை அடைந்தன. இப்
பிராந்தியத்தின் வறண்ட நிலம்
பறட்டை மரங்களின் செழிப்புக்கு
வழிவிடவேயில்லை. மனிதர்களை
காணாத ஏனைய மரங்களைப்
போலவே இந்த இரு மரங்களும்
வாழப் பழகியிருந்தன.

இவ்வாறு வடக்கில் மரங்கள்
வாழத்தொடங்கின. தெற்கில்
மனிதன் வாழத்தொடங்கினான்.
இன்றிலிருந்து ஒரு லட்சத்து
இருபத்தையாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு
முன் அது நேர்ந்தது. மனித நிலையை
அண்மிக்காத அக்கூட்டம்
புல்மோட்டை, மாங்குளம்,
இரணைமடு வரை தனது வாழ்வு
அலையை நீளப்படுத்தியிருந்தது.
இதற்கு அப்பாலான கட்டுப்பாடற்ற
பகுதிக்குள் நுழைய இயற்கையனுமதி

இப்படியே
வைரமாய்க்கிடந்த
இலங்கைக் குன்றின்
வடகரைப் பாகம் நிலம்
பெற்றது. சில
நூற்றாண்டுகளில்
பூப்பெய்தியது. அதற்கு
குழந்தைகள்
தேவைப்பட்டன.

வாய்வுகள் கற்கும் பரதகாரணம்
 வந்தவர்கள் கொண்டு வந்த
 புதியவைகள் இயற்கை
 விற்பலையாகினை பண்பாடு
 டிர் சந்தை முடுபடுத்திது
 ஆய்வுகள் வழியில் அக்கார
 னமையம் அறிபொதும்
 தெற்றைக் காற்றதாத
 அமைந்திருந்தவாய்
 பூதியவையன் அங்கேயே
 பெருமளவில் கவனிப்பட்டன
 அம்மெழும் தாய்வாயானது
 அது முயலாந்த இடங்கள்
 பூமி கடவுளின் வாசனைய
 பெற்று ஆராயல்

பார்ப்பனென்பாய்
 விழாந்தகத்து உயர்வானாய்
 கொடுப்பவியு குடியுந்
 களையல்
 விழுவாய் பட்டவையன்
 விற்பலையாகினை
 அன்வாறுளமொரு தருணத்தில்
 வெப்பம் விற்பலையாகினை
 புறங்குடி யிடுப்பு
 முள்வியலனை பகுதிகளில்
 பரதாரணமாய் ஒரு சேய்வீசர்
 சேய்வு நிகல் விளை
 பத்தாயிரம் முய்களும் ஒரு
 கவனிப்பட்டது
 தெய்வியிருந்து வந்த

பூசுக்களால் அவர்க்கீடப்பட்ட
 வாய்வுகள் அம்மெழும் புலைய
 தீளையை அமைத்தது
 இம்மட்டத்தில் அம்மரம் புதிய
 பண்டாட்டிகள் குயியீடு ஆணாராயம்
 பெண்மரமும் காந்திதளி
 தேவகண்டுகுரீயாவளான
 கெணையின் வாய்க்கில் அம்மர
 பண்டாடு தீய்த்திருக்கலில்லை இம்
 பிராந்திய இயற்கை நிலையங்கள்
 ஆணாரிவகுளியிப் ருத்த
 பண்டாட்டிகள் தெய்வீகசி, அது
 நயிழக்கமொடு பெணிய
 மொட்டிகள் மொன்றான புதிய
 பண்டாட்டித் தோய்விய கப்பள
 அகலிக்கவிய்வலை கந்தமொன
 வய்வீடார் மய்யம்
 பெருதீயிப் ராயின் சில வாய்வுகளில்
 மட்டும் சில வாய்வு வாய்ந்து விட்டு
 ஓய்ந்தது. சேதம் வாய்வுகளுக்கு
 ஒத்துவாய்ப்பாத கைவிட்டு
 பண்டாட்டியும் திரும்பினார்.

தேய்வீடு வந்த வாய்வுகள்
 இத்தேய்வீடு மொழி
 அடிப்படையிலான இரண்டு
 இயற்கை அடையாளத்தை
 வறுவாகியது. சி.பி. ஆண்டாரன்
 நாய்வான்கொடு மொழியரசு
 சிந்தனை முற்றாக தெய்வீடு பக்கம்
 வாய்ந்தது. சேய்வீடு சிந்தனை
 வாய்க்கிற்று மீட்டிய உயிர்நானது
 பெற்றுவள்கிதல் அரணை தம் பாய்
 கொண்டு பந்தமாய்க்கினார்.
 பூதிக்கவியல் கடவுளின் அன்மையை
 அறிவிக்கச் செய்களார். அதற்கான
 அரவணை அதன் மொழி
 மொழியினார்.

ஆணாய் சேய்வீடு சிறுத்த
 இளம்பயத்தில் அடையாளமாகியது
 அந்த புனிதத்தைக்கொடு
 ஆராதிக்கப்பட்டது. கடவுளுக்கு
 யட்டுர் உயிதாய் அனைத் கருவிகள்
 கடவுளின் அனைக்கவறுகக்காக
 மட்டும் சேய்வீடு மொட்டப்பட்டது.
 மாயிவ வாடை அந்தாய்க்கம்
 காட்டப்பட்டால் தெய்வீடு குற்றம்
 வாய் பட்டது.

இவையிட்ட அரவியல்
 யகவ்வின் அரணை வழி பட்டவாய்
 சிறுத்த இவன் பத்து சாலை அகிழ்த்த
 விட்டார். இவ்வாய்க்கும்
 மொழியிடுத்தவர் அரணை வெறுக்களார்.
 பரணைத் தலை கள், மொருவாதாரத்
 தலை கள் வாழ்வலை முடிய
 மொடுக்கவளாயல் யருத்தன
 களான்களாய் மொட்டி. 2009 ஆம்
 ஆய்வு வரையியல் இவ்வாய்வுகள்
 சளக்கல் அனை மதிக்களார். பத்து
 நூற்குறக்களும் மொட்டப்பட்டன
 அகிழ்த்த குடித்து தெய்வீடுதமளர்.
 அதற்குள்ளேயே சேய்வீடு
 மெத்தமயில் மொழி மொழிப்பு
 தெய்வீடுகள் அகம் கவ்வளர்.

இயற்கையே ஒரு உச்சமாய்
 தருணத்தில் சிறுத்த
 அனைக்கவீடுருத்த அனைத்தும்
 முடிந்தது. அவ்வாய் சிறுத்த
 மீட்டிய மீட்டித் தாய்வுகளை
 தீயம் மொழிந்தனர். அங்குப் பெரு
 என்வாய்வுகளும் மயக்க
 மொடுக்கவீடு வாய் பட்டது. அனைத்து
 பண்டாட்டிவறுவாய் பத்தாய்
 கவ்வளர். மொழியினார்.
 மொழியினார்

வளையான்கள் அரணை ஆணாரிவாய் வர
 கிளந்து வழிப்பெய்வளாய் அமை
 களனை நல்ல வாய்வுமாய்.

மொழிபெருத்த தடவாய்க்கள்
 மளவளாய் தீய்வாய்க்கிளவள. பூதிய
 மரவளாய் குளவளாய் அகவியின்
 பிரதானமாய் அரணை
 மய்வீடு அரணை கடவுள் மொடுக்க
 அறிவிக்கப்பட்ட மயிற்று. மரணைத்
 முறு மரணை தீயம் மொடுக்கவீடு
 குயிய விவளாக
 வரணமொடுக்கவீடு மொடுக்க
 மளவளாய் அதற்குள் கவ்வளாய்
 அருவியினளார். பவ்வீடுதமயம்
 மொடுக்கவளவளாய்
 அருவியளவளாய் கவ்வீடு
 அரணை மொடுக்கவளவளாய் தெய்வீடு
 பண்டாட்டியும் பிரதான
 அமையின்களார். அம்மரம்
 பரணை குளவளாய்
 அரணை இவ்வளவளாய்
 மொழி விவளாய்
 அறிவிக்கப்படுகின்றது.

தீய்வீடு மொழி கவ்வளாய்
 பவ்வளாய் மொழி கவ்வளாய்
 கவ்வளாய் பவ்வளாய்
 மொழி
 மொழி கவ்வளாய் மொழி கவ்வளாய்
 தவ்வளாய் இவ்வளாய்
 கவ்வளாய் கவ்வளாய்
 மொழி கவ்வளாய் மொழி கவ்வளாய்
 மொழி கவ்வளாய் மொழி கவ்வளாய்
 மொழி

உயிரினங்கள் தமது இருப்புக்காக போராடுகின்றன. சூழலுக்கு ஏற்ப தன்னை மாற்றிக்கொள்ளும் உயிரினங்கள் உயிர்வாழத் தகுதியுடையனவாய் இருக்கின்றன என சார்ல்ஸ் டார்வின் குறிப்பிடுகின்றார். ஒரு உயிரினத்தின் வாழ்க்கை என்பது மற்றோர் இனத்தின் அழிவுடன் சம்பந்தப்பட்டதாகவே இருந்து வருகின்றது. இது இயற்கை விதியாகும். இந்த விதியினை சார்ல்ஸ் டார்வின் பரிணாம கோட்பாடு தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றது. சார்ல்ஸ் டார்வின் பரிணாம கோட்பாடு விஞ்ஞானத்துறையில் மட்டுமல்லாமல் விஞ்ஞானம் அல்லாத துறைகளிலும் சிலவகை முக்கியமான தோற்றப்பாடுகளை விளக்க பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. சார்ல்ஸ் டார்வின் தக்கன உயிர்பிழைக்கும் என்ற கோட்பாடு மொழி பற்றிய தோற்றப்பாடுகளுக்கும் பொருந்தி வருவதை நாம் காணக்கூடியதாய் உள்ளது. எவ்வாறு உயிரினங்கள் தங்கள் உயிர்வாழ்க்கைக்காக ஒன்றுடனொன்று போராடுகின்றனவோ அவ்வாறே மொழிகளுக்கு இடையிலான போராட்டமும்

மொழிகளின் போராட்டத்தில் தமிழ்...

காலம் காலமாக இடம்பெற்று வருவதை நாம் காணக்கூடியதாய் உள்ளது. மொழிப் போராட்டத்தில் சில மொழிகள் டைனோசரைப்போல் பல மொழிகளை சாப்பிட்டு விடுகின்றன. சில மொழிகள் இத்தகைய சக்திவாய்ந்த மொழிகளின் ஆதிக்கத்திலிருந்து தப்பிவிடுகின்றன. ஆனால் எண்ணற்ற மொழிகள் குறிப்பாக பேச்சு வழக்கினையும், வட்டார வழக்கினையும் கொண்ட மொழிகள், சக்திவாய்ந்த இத்தகைய மொழிகளின் பசிக்கு இரையாகிவிடுகின்றன.

இத்தகைய உலகமயமாக்கல் சூழ்நிலையில்தான் நாம் வாழ்ந்து வருகின்றோம் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய பின்புலத்தில் தான் சர்வதேச தாய்மொழிகள் தினத்தை பெப்ரவரி மாதம் 21 ஆம் திகதி இலங்கை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் வந்தாறுமூலை வளாகத்தில் கலைகலாசார பீடத்தை சேர்ந்த நுண்கலைத்துறையினர் சிறப்பான முறையில் ஏற்பாடு செய்திருந்தனர்.

பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், மாணவர்கள், கலை இலக்கிய வாதிகள் மற்றும்

மொழியின் மீது பற்றுக்கொண்ட பலரும் இந்நிகழ்வில் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்ததை காணக்கூடியதாக இருந்தது. கிட்டத்தட்ட மூன்று மணிநேரமாக இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வில் மொழி என்றால் என்ன? தாய் மொழி என்றால் என்ன? முதல் மொழி என்றால் என்ன? தாய்மொழியின் முக்கியத்துவம், தாய்மொழியினை பாதுகாப்பதிலும் வளர்த்து எடுப்பதிலும் எதிர்கொள்ளப்பட்டுவரும் சவால்கள், தாய்மொழியின் உயிரோட்டமான பகுதிகளாகிய பேச்சு வழக்கு, வட்டார வழக்கு, பிராந்திய வழக்கு போன்றவற்றின் இருப்பும் அழிவும் என பலதரப்பட்ட விடயங்கள் பேராசிரியர்களினாலும், விரிவுரையாளர்களினாலும் ஆராயப்பட்டது. குறிப்பாக தமிழ்மொழியினுடைய எதிர்காலமும் அது எதிர்கொள்ளும் சவால்களும் கருத்து பரிமாற்றங்களில் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்ததை காணமுடிந்தது.

ஏறத்தாழ உலகில் பேசப்படும் ஆறாயிரம் மொழிகளில் மூவாயிரம் மொழிகள் அழியக்கூடிய ஆபத்தான சூழ்நிலையில் இருப்பது பலராலும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. குறிப்பாக பேச்சு வழக்கில் உள்ள மொழிகள் இத்தகைய ஆபத்தினை எதிர் நோக்கியுள்ளதை பலரும் எடுத்துக்கூறினர். அமெரிக்கக்

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற தாய்மொழித்தின நிகழ்வு பற்றிய பார்வை

து. கௌர்ஸ்வரன்

கண்டத்திலும் அவுஸ்திரேலிய கண்டத்திலும் பல சுதேசிய பழங்குடி மக்களின் மொழிகள் அழிக்கப்பட்ட விடயம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. மேலும், இத்தகைய அழிவிற்கு சில ஐரோப்பிய மொழிகளும், அவற்றின் அரசியல், சமூக ஆதிக்க செல்வாக்குகளும் முக்கியமான காரணிகளாக செயல்பட்டமை எடுத்துக்காட்டப்பட்டது.

ஆபிரிக்கக் கண்டத்திலும் இத்தகைய நிலை தொடர்வதையும் நாம் அறிவோம். ஐரோப்பிய கண்டத்திலேயே ஏறத்தாழ ஐம்பது மொழிகள் ஆபத்தான நிலையில் இருப்பதாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

ஆசியாவைப் பொறுத்தவரை சீன மொழி ஏனைய வட்டார மொழிகளின் அழிவிற்கு காரணமாக இருப்பதும் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டது. இந்திய உப கண்டத்தில் ஏனைய கண்டங்களுடன் ஒப்பிடும் போது மொழிகளின் அழிவு குறைவாக இருக்கின்றது என்று நாம் அறிந்த பொழுது சற்று ஆறுதலாக இருந்தது. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளை இந்தப்பகுதியிலுள்ள அரசுகள் அரசகரும மொழியாக ஏற்றுக்கொண்டதுதான் இதற்கான காரணம் என்ற விடயம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. ஆயினும் இமயமலையின் அடிவாரங்களிலும்,

ஆப்கானிஸ்தான் மற்றும் அந்தமான் தீவுகளிலும் மரபும் படி பழங்கால மக்களின் மொழிகள் ஆழிக்குப்பி என வெளிச்சப்படுத்தியும் மொழிபெயர்ச்சியும் நடைபெற்றது.

1999 நவம்பர் மாதம் 17 ஆம் திகதி புலொஸ்தோ அமைப்பு உலக தாய்மொழிகள் தினத்தினை ஏன் பிரதம அங்கிதிரி கு ஸ்ரூரம்? அதற்கான காரணங்களைத் தொல்காப்பியம் மீது என் மூலமாக அறி தீவ்வா 1948 மார்ச் 21 ஆம் திகதி உருது மொழியின் அடிப்படை மொழியாக கீழ்க்குப்பாசில்தானில் (தற்போதைய வங்காளதேசத்தில்) பிரதம அங்கிதிரி ஸ்ரூரம், வங்காளதேச அரசாங்கம் உட்கையில் மகாமலிம் 1952 பெப்ரவரி 21 ஆம் திகதி புரட்சியில் ஏற்பட்டதையும் அதில் காணாத மாணவர்கள் கொல்லப்பட்டதையும் இந்திக்ரீவில் பிபசிய / ஸ்ரூர நினைவு கட்டுதலா.

தாய்மொழி அல்லது மூலம் மொழி என்பது ஒருவர் சிறுவயதிலிருந்தே கற்றுக்கொள்ளும் அல்லது / முக்கீதொள்ளும் மொழியாக இருக்கின்றது என்ற விளக்கம் தீவ்வா கூறப்பட்டது. ஆயினும், மொழியை ஒருவர் எந்த காலத்தில் வாழ்கின்றாரோ அந்த காலத்திலுடைய மொழியே தாய் மொழியென்று பரதம் கருவதை அடுத்துதிக்ரீ முடிவிற்கா.

ஒரு பிள்ளையின் கருக, கரகார அடைமொழியை உருவாக்குவதில் தாய் மொழி முக்கீத பொரு லயிந்து வரவது கட்டிக்காட்டப்பட்டது. ஒருவருடைய வாழ்வில் எந்தளவு தூரம் தாய்மொழியானது உணர்ச்சிகளுடன் பின்பிப்பிவைக்கின்றதோ என்பதும், எவ்வாறு தாய்மொழியானது உணர்வு நிலையினை கட்டிது நவாவிளவில் (Linguavivancy) இருக்கக்கூடுவது என்ற விடயமும் கட்டிக்காட்டப்பட்டது.

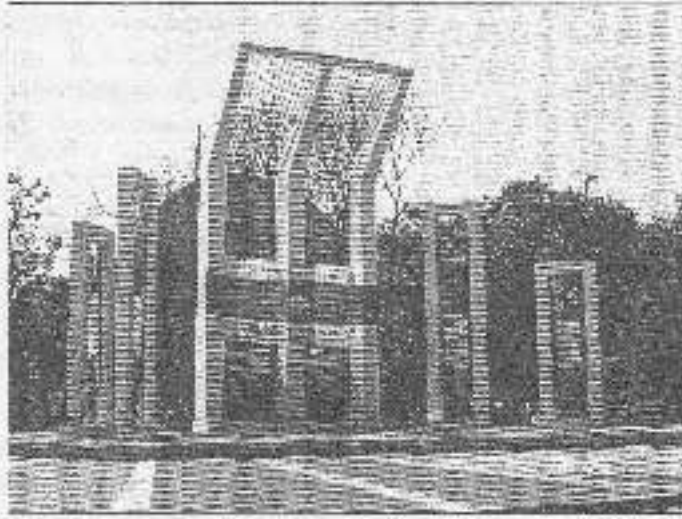
முதலாவதான கற்றல், பித்தித்தல், புதிற்று சொல்லும் மொழி கருக வல்கீத நடவடிக்கைகள் தாய்மொழியில்தான் சிறப்பாக அடைய முடிவாகு என்ற கருத்து வற்புறுத்தப்பட்டது. இந்த அடிப்படையில் ஒரு மலிகலில் ஆதரவை வல்கீதில் தாய் மொழியின் பங்கு எடுத்துவரக்கப்பட்டது. ஆங்கிலேயர்களினால் தென்னாபிரிக்காவிலும் மலேசியாவிலும் குடிமேற்குமாட்டி துறிக்ரீ மக்கள் துறிக்ரீ நாட்டி. இலங்கைத் தமிழர்களா கட்டிதும் நலிவது கற்கிவளரும் என்று அதிக ஆர்வம் கொண்டு குடிமேற்கு மலிகலி மூலம் கற்றும் குடிமேற்கில் அவர்கள் கருப்பட்டிருப்பதும் தீவ்வா 66 கவடிமம் 5 குடிமம் 48-80

எடுத்துக்காட்டப்பட்டது.

புலொஸ்தோ அமைப்பின் தாய்மொழி பற்றிய கட்டி தீவ்வா 58 வடிமம் 58 வடிமம் 58 வடிமம் 58 பங்குதீவ்வா (Cultural diversity) மலிக உரிமைகள், பன்மொழி மொழி (Multilingual) என்ற வண்ணக்கருக்களுடன் தொடர்புபட்டுள்ளது. எடுக்குருக்ரீ 58-59 கு. ஒவ்வொரு மலிக்ரீதும் தன்னுடைய மொழியை கற்பித்தும் தேறுவதற்கும் உரிமையடை மலிகலம் இருக்கின்றதும் என்பதும் ஒவ்வொரு மொழியும் சும அந்தத்து உடையது என்பதும் எடுக்குருக்ரீ 58-59 கு. வல்கீதும் மலிகலம் 58-59 கு, தாவர உலகிலும் ஒழிப்பிது தாவரமொழியில்கீதா வெற்றிகரமாக மாறி வரமுடிவது குடிம 58-59 கு. குடிமல: கருமயாவதாக தேறுவதாக இருக்கின்றதும் அது மொழி ஒரு மலிக்ரீதற்கு மொழி என்று ஒரு அறிமொழி குடிமலையாக இருக்கின்றது என்பது வல்கீதும் 58-59 கு.

இயற்கை

குடிமலையில் எவ்வாறு பல வடிமம், உலிகல்கள் நவலிகலத்து ஒரு மலிகல்கீதின் வரமுடிவது கீதும்பால்தாக வரமுடிவது பங்கிதீதா அமைப்பே பன்மொழிபட்ட மொழிகள் ஒரு குடிமலிகல மலிகல்கீதில் வழக்கத்தில் இருந்துவருவது கரகார தேறுவது ஆடுமலிகலமாக வரமுடிவது தீவ்வா 66-67 கு. இலங்கைய வரமுடிவது தீவ்வா 66-67 கு.

புலொஸ்தோ அமைப்பின் பன்மொழி உறுப்பினர்/குடிமலி நமர்கள் அமைப்பதில் மலிக உரிமைகள் உறுப்பினர்/குடிமலி தாய்மொழியின் தனது கல்கலிகலாத தொடர்புவதற்கும், தேறு நடவடிக்கையாவது மொழிகொள்வதற்கும் கட்டி தீவ்வா அதிகாரத்தை வழங்கியதும் ஆயினும் தீவ்வா கருப்பினர்களின் உள்ளய மொழிகலையும் ஒருவர் இளமையிலிருந்தே கற்றுக்கொள்ள வேண்டிதும் என்பதும் வல்கீதும்பட்டுவது குடிமலி 58-59 கு.

ஒரு தீவ்வா மொழி என் கு. அந்த இளமலிகல சொத்தாக கருத்தப்பட்டு அந்தத் தாய்மொழியை அடைய வல்கீதா மொழி 58-59 கு. உள்ள குடிமலிகல மொழியின் படிமலிகல மொழி குடிமலிகல மலிகலாத தம் மறுக்க முடியாது.

புலொஸ்தோ அமைப்பு தனது உறுப்பினர் 5 இல வல்கீதா தேறுவது மொழி மலிகல இருக்கீதா 58-59 கு. என்று வல்கீதும் கருகின்றது. எத்தனைதான் கட்டிக்கல் தீவ்வா 58-59 கு. மொழி குடிமலிகல 58-59 கு.

வழக்குகளும் தென்னை நூற்றுக்கு அடையவையாகப்
 வந்தும் அனை அரசியலக அழிந்துபோய்ந்து
 வருகின்றன என்பவையும் அழிந்துகொண்டனர்

ஒரு சில மொழி ஆய்வாய்வு நிறுவனத்தார்
 முதல் திரிசுக்கடபுரம் வரை நூற்றுக்கு தொண்டாய்றிய
 பவையுள் நிறைவு கூர்ந்தனர். அவையம் பவலிரொன்று
 மணியளவில் இந்நிழலில் இருப்பில் சிந்தகு மகாகரவா
 இல்லமயிய வர்களைத் தாட்டுப்பறப்பாடல்
 நாள்களத்துள்ள முன்றுமல் பாடப்பட்டு. அ. அனை
 இய்து அழிந்து ஆர்வலர்களின் கவனத்தை சர்த்தது
 குறிப்பி துறக்க அம்சமாகும். அந்த பாடலிளும் பவ
 நாட்டுப்பற வழக்குகள் சளசுநகநர் கவர்ந்ததுடன் சமூக
 அழின்று பிரச்சினைவால் துன்பப்பறும் வறவர்களின்
 சளர்வுகள் வெளிப்பறியும். அ. இந்நாளடக்களை
 அம் அழிவளர்களின் கிளை செய்பவர்களும் அம்
 வேலைகளிலிருந்து வயவு பெற்றவர்களும் பாடிவறு
 குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தகைய ஒரு நிழலிலை நிரந்து /
 பவையப்பற நாள்களத்துறையில /
 ஒழுகுதபற்தியிலுறமுற மறநிர்து மகிழ்ச்சியினையம்,
 அனைநிலையைம் ஏற்பறியறு என் று. அ உக தாய்
 மொழியில் நினைந்திற் எந்து தயிற் மொழியிலைகப் மறநிர்
 சிந்திக்கவும் பெயற்ப வர் சிவ துணைநிலைகவை வயக்கு
 வறவர்களிருந்தது. புவையவையவர்கல் குறிநிலையில்
 அழிவள்கொ மற்றும் துக்கிய துறிகள் அவைமற நள்
 போன்றவை அழிந்துகொளுர் கொடுக்களை பாடிவறக்கும்
 நாள்களில் சட்டரீதியாக பல்வேறு து வறவர்களை
 ஏற்பறவளம். அ. திரந்த சந்தை பொதுவையுள்
 குறிநிலையில் வந்தியவற்ற கொடுக்களுக்கு முன்னால்
 எந்தனை கொடுக்கள் தப்பப்பியழும்.
 மேலினறவகொ? இத்தகைய பொருட்டத்தில்
 தயிற் மொழியில் நிலை வல்லவொருகொ?
 வறவு வெள்ளிகளுர் எம் உள்ளத்தில் அப்பொழு
 எழுந்து மவயம்மை.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்
 நடத்தும்
உகைத் தமிழ் கிணக்கிய மாநாடு
 2, 3, 4 ஜூன் 2012
 மாநாடு சிறப்பு நடைபெற
 'கலை முகம்' எனது மாநாட்டுக்கானது பெரிவித்துகல்கள்கறறு.

உகைத் தமிழ் கிணக்கிய மாநாடு பெரிவித்துகல்கள்கறறு
 மாநாடு நகரில் நம்பிக்கையுடன் நடாதும்கள்

ஜீவல் பிளாசா
Jewel Plaza

91, பிளாசா, பிளைய சிடி,
 மாநாடுசளம்
 தொலைபேசி: 021 222 3124

மிஸினியம் பெஷர் & பொம்பே பஷார்

No.10, Power House Road,
 Grand Bazaar, Jaffna,
 Tel: 021 222 9199
 Fax: 021 222 2967

யாழ் நகரில் முதல் தர சாரதி பயிற்சிப் பாடசாலை

கிருபா லேர்னர்ஸ்

(அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற சாரதி பயிற்சிப் பாடசாலை)

மும்மொழிகளிலும் வாகன பயிற்சி அளிக்கப்படும்

**இப்பொழுது
பருத்தித்துறை
முதலாம் கட்டை சந்தியல்**
021 492 3201
071 454 6958
077 722 5292

- ❑ வாகன பயிற்சிகள் சகல கிளைகளிலிருந்தும் ஆரம்பிக்கப்படும்.
- ❑ குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் விரைவாக சாரதி அனுமதிப்பத்திரம் வழங்கப்படும்.
- ❑ எழுத்துப்பரீட்சையில் சித்தியடைய விசேட வீதி ஒழுங்கு வகுப்புகள் நடைபெறும்.
- ❑ ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் மருத்துவ சான்றிதழ் (மெடிக்கல்) புகைப்படம் என்பவற்றை பெற்றுக்கொள்ள ஒழுங்குகள் செய்து தரப்படும்.
- ❑ அனுபவம் வாய்ந்த வாகன பயிற்றுணர்களால் வாகன பயிற்சிகள் வழங்கப்படும்.
- ❑ தாங்கள் விரும்பிய நேரங்களில் வாகனப் பயிற்சி வழங்கப்படும்.
- ❑ தவணை முறைக் கட்டணங்கள்.
- ❑ வான், கார், முச்சக்கரவண்டி, மோட்டார் சைக்கிள், லான்ட்மாஸ்டர், ரக்டர், பஸ் என்பவற்றுக்கு பயிற்சியுடன் சாரதி அனுமதிப்பத்திரம் வழங்கப்படும்.
- ❑ ரெயலில் சித்தியடையத்தவறின் தொடர்பயிற்சி இலவசமாக வழங்கப்படும்.

எழுத வாசிக்க கஸ்ரமானவர்களுக்கும் மற்றும் சிறந்த சாரதிகளை உருவாக்குவதற்கும் நவீன முறை வீதிச் சட்டம் பற்றிய வீடியோ வகுப்புகள் நடைபெறும்.

(வகுப்பாசிரியர் இ.ம.செல்வராஜா 077 6206675)

KIRUBA LEARNERS

(Govt. Approved Driving Training School)

தலைமைக் காரியாலயம்

226, கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

021 222 4353

021 492 3200

சாவகச்சேரி

021 492 3202

021 320 1318

நெல்லியடி

021 300 6550

071 454 6957

சன்னாகம்

021 224 2022

071 454 6956

கிளிநொச்சி

021 228 5505

071 454 6955

விசவமடு

021 320 1515

071 454 6955

எமது கிளைகள்